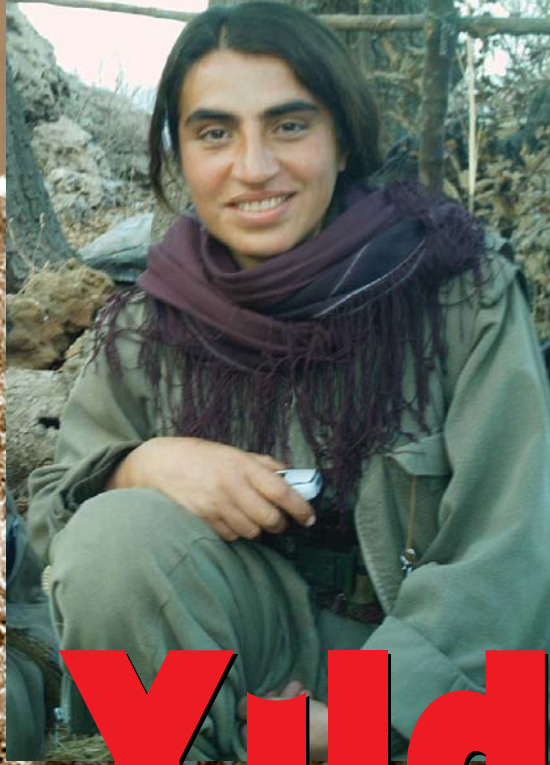

Çudi`den

**Yıldız
kaydı**

Derleyen: Şemdin Şimşir

*„... Senin yüzünü görürüm birden bir ayna misali
yansıyan suyun parlaklığında Aslında sen ben, ben ise
sen olurum birden, Derler ya “ismini değiştir bu hikâye
hepimizi anlatır...”*

Kod Adı: **Yıldız Demirdağ**

Adı Soyadı: **Nursel Şimşir**

Doğ um Tarihi ve Yeri: **1974 / İstanbul**

Mücadeleye Katılım Tarihi: **1991/ İstanbul**

Şahadet Tarihi: **31 Mart 2006 Cudi**

Cudi'den bir Yıldız Kaydı
Derleyen: Şemdin Şimşir
Kapak Tasarım: Şemdin Şimşir

Baskı:
Mezopotamien Verlag und Vertriebs GmbH
Galdbacherstr 407 B
41460 Neuss / Deutschland

... Arkadaşlarını gördüm canım Yıldız. Beraber anılar biriktidiğiniz esmer çocuklardı hepsi. Gözlerinde bal-karası gözlerini aradım. Ellerinde, Cudi nasırı ellerini... Korktum ve dokunamadım sen kokulu tenlerine. Acılarımdan elleri yansın istemedim. Sustum ve sadece dinledim... bir ceylan gibi Cudi'de gezinmişsin ve her koyağına o kutsal mabedin, sevdanı gizlemişsin. Birca beleq'de, Mem û Zin'in düğününde dilana girmişsin önce ve ceplerinde bir avuç Dicle, düşmüşsün kendi masalının peşine. Karşılaştığın her yürek de bir iz bırakmışsın diyorlar, koyu bir esmerlik...

Gezdiğin, dolaştığın, silah çattığın, yanan ateş başında yıldızlar altında yoldaşlarınla sohbetler yaptığın noktalarda dolaşıyorum... Senin ayak izlerini takip ediyorum, yürüdüğün yollarda yürüyorum... Yoldaşlarınla seni konuşuyor, seni anlatıyoruz canım Yıldız...

Sevgili yıldız; seninle en iyi sohbet etme imkânını sürgünde yakalaya bildik. Öncesi tutsaklık ve tutsaklığın son bulunduğu ise illegal yaşam ve ülkede ki o günkü koşullar nedeniyle olmadı. Ancak kısa görüşme ve sohbet imkânı bulabiliyorduk.

Ve şimdi, senin sonsuzluğa yol aldığın noktanın karşısındayım... Cudi'de...

Senin ve yoldaşlarının, daha önce tereddütsüz yaşamı savunmak için kendilerini feda ettikleri, sizlerin de düşman karşısında tereddütsüz yaşamı savunduğunuz Cudi, işte karşımda. Dürbünle Rojava'dan şehit düştüğünüz noktaya bakıyorum. Sen ve seninle ilgili tüm geçmiş bir Film şeridi gibi Gözlerimin önünde. O gülüşün, aydınlık yüzün, mütevazı ve sorgulayan duruşun ve öğrenmeye meraklı, bizim Yıldızımız...

Biliyorum oradasın, sen ve yoldaşlarının bedenleri hala orada. Oraya bakarken size ulaşmak, bedenlerinize dokunabilmek, alnına bir öpücük kondurup, yanı başına çöküp seninle konuşmayı çok isterdim...

Cudi'nin heybetinin doruklarında onurun ve insanca bir yaşamın temsilcisi ve fedai kuşağı olarak orada Cudi kadar heybetli ve onun kadar soylu duruyorsunuz....

Buradan ayrılırken sana ve yoldaşlarına elveda demiyorum... canım Yıldız. Şimdilik hoşça kalın, yüzünüzün akı, aydınlık günlerin soylu çocukları, şimdilik hoşça kalın...

Önsöz

Devrimci olmak zordur, zor olduğu kadarda onurludur. Her koşulda mücadeleyi özümsemek onu yaşam tarzı haline getirmek, her koşulda düşmana karşı mücadelede, tereddütsüz olmaktır. Gerektiğinde silah elde savaşmak, gerektiğinde kendini feda etmek, gerektiğinde bedenini ölüme yatırıp direnmektir. Yani cezaevlerinde, işkence tezgâhlarında, sokaklarda, meydanlarda, dağlarda ve her yerde faşizme karşı direnmektir. Bundandır ki devrimcilerin, ezilen halkların, başka bir dünya mümkündür diyenlerin tarihi de katliamlara, soykırımlara, sindirme ve yıldırma politikalarına karşı destansı direnişlerle doludur.

İşte 30. 03. 2006 Cudi şehitleri ve onların komutanı Yıldız ve yoldaşları. Kendilerinden önceki özgürlük savaşçılarının iz sürücüleri olarak, devraldıkları bayrağı

daha da yükseklerle dikerek, o destansı yürüyüşte bayrağı onurla kendilerinden sonrakilere devrettiler. Yıldız, bir özgürlük sevdalıydı. Büyük küçük iş ayrımı yapmayan, aldılığı her görevi başarıyla yerine getiren biriydi. Gün geldi sokaklarda militan, gün geldi elde mikrofon röportajda, gün geldi aile çalışmalarında, gün geldi TV de bir spiker ve özgür Kürdistan dağlarında bir gerilla, komutan oldu. Tereddütsüz netti, gelişmeye açık, yeniye aç, öğrenmeye ve değiştirmeye sevdalıydı. Aldığı sorumluluğun bilincinde ve onu en iyi bir biçimde yerine getirmek için tüm enerjisini sarf ederdi. Nitekim sonsuzluğa giderkende sorumlu olduğu birliğini düşman kuşatmasından kurtarmak için tereddütsüz kendini öne atmaktan çekinmeyerek yaşamıyla bunu bir kez daha gösterdi...

Direnışleri karşısında çaresiz kalan düşman onları teslim alamayacağını iyi biliyordu. Bunun içindir ki onların iradeleri karşısında çaresizliğini savaş kurallarını hiçe sayarak, kimyasal silah kullanarak onları katleden TC ordusu, bölgeye giriş çıkış yasakları koyarak, ailelerin naaşlarını almalarına dahi tahammül edemedi. Özgürlük mücadelesinde yüzlerce kayıp, faili meçhul gibi Yıldız ve Yoldaşlarının da mezarları hala bilinmemektedir.

İşte bu mücadelenin hakikate dönüşen çizgisini Şengel'de, Rabia'da, Kobane'de, Celawla'de, Maxmur'da ve de Rojava'nın tüm cephelerinde, Özgür Kürdistan ve Özgür Halk gerçekliği için nasıl kahramanlık efsaneleri yarattığını, yaşanan bu gerçeklikler karşısında kör, sağır

ve lal olanlar da artık görüyor, duyuyor ve de dile getirmek zorunda kalıyorlarsa, bu fedahi ruh ve onun içselleştirilmesinin sonucudur.

Eğer bugün halân direnişten vazgeçilmiyorsa, burada rol oynayan en temel husus, kesinlikle bütün direnişçilerin ve özellikle de direniş şehitlerinin anısına gösterilen bağlılıktır. Bu bağlılığın gereklerini yerine getirmek, mücadelenin ve onun militanlarının temel var oluş gerekçesidir.

Kürdistan özgürlük hareketinin coğrafyada ve dünyada yarattığı etki ve moral bir yana, asıl olarak Coğrafya kadınlarının kaybolmaya yüz tutan tarihi, Kadın Özgürlük Hareketi ve Halkının yaratmış olduğu direniş ruhuyla yeniden alevlendi. İdeolojik olduğu kadar güncel olarak da toplumu etkisi altına alan, özgürlük kimliği olarak somutlaşan Kadın Özgürlük Hareketi, son derece sarsıcı gelişmelere yol açtı. Ortadoğu'nun bin yıllardır kurumsallaşmış geriliğinin altına konulmuş sosyal dinamik, kapitalist modernite maskesini düşüren alternatif öncü ve dinamik bir güce dönüştü.

Kadın savunma birlikleri son bir yıldır özellikle Kobane, Şengal direnişiyle dünyanın dikkatini çekti. DAİŞ çetelerine karşı kahramanca savaşan kadın savunma birliklerinin, felsefik ve siyasi temelini anlamadan bu direnişin yeterince anlaşılması mümkün değildir. DAİŞ şahsında somutlaşan gerici erkek egemen ideolojinin, kadın ve topluma karşı saldırganlığına karşı bu direnişin kendiliğinden organize olduğunu sanmak, durumu hafife almak olur. Bu direnişi ortaya çıkaran ilkeler, özgürlük ideolojisi, kadın partileşmesi, sosyal çalışmalar ve

akademik eğitimidir. Böyle bir bütünsellik içinde meşru savunma gücü olarak, kadın savunma birliklerinin örgütlenmesi ve harekete geçmesi sağlandı.

Böylesi bir süreçte bu mücadelenin bir neferi, yöneticisi ve emek katan bir kadın olarak Yıldız'ın ansını yaşatmak, onu geleceğe taşımak anlamlı ve önemlidir. Bu çalışma, Yıldız'ın yaşamını gelecek kuşaklara aktarmak, onu hem mücadelede hem de yaşamda kalıcılaştırmak, anlaşılır kılmak açısından mütevazı bir çabadır...

Çünkü onlar, ateşin, savaşın ve ihtilalin çocuklarıydılar. Onlar halklarımızın onuru, kavgası, isyanıydılar. Halkımızın sesi, sözü oldular. Söz onurdur ve onların sözleri de bizlerin onurdur, onu asla çiğnetmeyeceğiz...

Yıldız Demirdağ...

Yoldaşlarının bildiği haliyle, tarihe yürürkenki haliyle ismi böyle...

Henüz daha künyesindeki ismini taşıyorken bile çocukluğunu da, ardından gençliğini de hep mücadelenin dalgaları içinde yaşadı.

İstanbul'un proleter mahallesi Kartal'dandı.

Belki daha akli ermezken bile neşeyle oynadığı o sokakların devrim ve direniş esen rüzgârının bir gün ansızın nasıl bir karşı devrim pususuna dönüştüğünü, insanların asık yüzlerinin, evdeki konuşmaların, hep sevdiği abla ve abilerinin birdenbire ortadan kayboluşunun gönlüne düşürdüğü pusu hissetmezlik edemezdi.

Çocuk aklının kemalini 12 Eylül faşizmi koşullarında geliştirirken sevdiği, bildiği ablalarının, abilerinin zindan direnişçiliği, insan onuru, emekçi hakkı temaları bu gelişim içinde giderek yer ediyordu.

Çok da zor olmuyordu.

Alevi bir ailede, alevi bir ortamda büyümüştü.

Bilen bilir; en konuşulmadığı, en susulduğu anda dahi Aleviliğin komün ahlâkı, muhalif ruhu en yüksek sesle konuşulandır. Komünün iç sesi budur.

İşçi bir ailede, emekçi bir ortamda büyümüştü.

Bilen bilir; en itaatkâr, en teslim olunmuş anda dahi kulaklardaki fabrika gürültüsü, patlatılmaya hazır halde yüreklerin en derinine gömülen bir isyan barutudur. Türkiyeli sınıfın sessizliği budur.

Hâlâ künyesindeki kimliğiyle gençliğe doğru adımlarını attığında damarlarındaki deli kan devrimci mücadelenin yeniden yükselmekte oluşunun yarattığı coşkuyla bilincinde giderek bir “mutluluk resmi” oluşturmaya başlamıştır.

Artık bir devrim savaşı olmanın arayışındadır.

Tarihi bin bir medeniyetin batış çıkışının coğrafyasında şekillenmiş Türkiye’nin, bütün düzeylerde bin bir yükseliş ve düşüşünün bir kuşağın yaşamına sığacak bu yoğunlaşması o kuşakların bir talihsizliği sayılabilir.

Ama işte burada Nursel, -kimliğinde böyle yazıyordu- tarihe müdahale edecek devrimci bir etkinlikle bu talihsizliği yenip Yıldız oldu.

Yoldaşları artık onu böyle biliyor. Tarihe kaydı bu isimle geçti.

Ezilen sınıfların, ezilen halkların talihsizliğini yenecek, onları tarihe geçirecek yegâne sihir örgütlenmektir. Her

türlü sosyalliği hiç'ten hep'e taşıyacak büyü örgütlenmektir.

İşte Nursel, 90'da uluslararası proletarya uluslararası çapta örgütsüzleşirken, Türkiye'de devrimci mücadele bir kez daha sürek avlarında toplu katliamlara uğratılırken, devrimcilikten, direnişçilikten, Alevilikten, komünçülükten, dayanışmacılıktan, emekçilikten, üreticilikten, yani Türkiye gerçeğinin insana ve insanlığa layık ne kadar değeri varsa, onları tarihe taşıyacak sihirin sırrına vardı; bu büyülü dünyaya adımını attı; örgütlendi; Yıldız oldu.

90'ların başlarında Türkiye metropollerinde devrimci hareket bir kez daha ve bin kez daha düşüşe sürükleniyorken Kürdistan dağlarında büyüyen bir başka devrimin etkisi Kürt proletaryası ve gençliği üzerinden batının kentlerinde de kendine bir alan oluşturuyordu.

Nasıl oluşturmasın ki?! Binlerce yıllık tarihinin ardından sömürgeci inkâr ve imhacılıkla kendinden uzaklaştırılmış, kendine yabancılaştırılmış bir halk gerçeği giderek bütün bentleri yıkarak güneşin altındaki yerini talep etmektedir. Kendi dilini, kendi ülkesini, kendi toprağını talep etmektedir. Nasıl Fransız devriminin etkisi salt Fransa'yla sınırlı kalmayıp, bütün Avrupa'yı ve bütün dünyayı etkilediyse, nasıl Bolşevik devriminin etkisi salt Rusya'yla sınırlı kalmayıp bütün dünyayı etkilediyse kendini küllerinden yaratan bir halkın kendi tarihsel hacmini doldurmasının da etkisi sadece kendi ana toprakları üzerinde olamazdı. Bu diriliş devriminin de etkisini önce kendini sömürgeleştiren ülkelerde, sonra kendisi gibi sömürgecilerin zulmü altındaki halklar üzerinde göstermesi kaçınılmazdı.

Bu etkilenmenin Türkiye devrimci ortamındaki önemli bir sonucu Kürt devrimine koşut Türkiyeli bir yapılanma oldu: Devrimci Halk Partisi, bu dinamik üzerinden, bu siyasal gereklilik üzerinden kuruldu.

Aynı dinamikler ve siyasal gereklilikler onu da DHP'ye taşıdı.

Belki kısacık bir ömre yığılmış bunca dalgalanmanın öfkesiydi, kendini göklere çekip yukarıdan devrimci iradeyle bu kaosu dinginleştirecek Yıldız konumlanması...

Örgütlenmenin sosyal olanı hiç'ten hep'e taşıması, o sosyallığın kendi içinde en üst olgunluğa yükseltilmesiyle gerçekleşir.

Yıldız da, DHP içinde Kürtlüğünü keşfetti.

Alevi komünal, devrimci direnişçi kültürü şimdi hiç'ten hep'e yürüyen bir halkın ulusal demokratik devrim mücadelesiyle harmanlanıyor; bu mücadelede ifadesini buluyordu. Kişiliği ve bilinci, geleneğin ve güncelin sentezinde mücadeleye ve örgüte dönüşüyordu.

Yıldız'ın yaşamının bundan sonrasına, her devrimci için asgariden söylenebileceği şekilde bir "mücadele günlüğü"dür, denilemez. Çünkü o, gene mücadelenin yükseliş ve düşüş dalgalarıyla, ama bu kez devrimci bir iradenin yön verir, yol açar gücüyle boğuşmaya devam etti.

Yıldız mücadelenin iner çıkar dalgalarına devrimci iradeyle yön verme uğraşına tüm kimliklerini katarak, tüm kimliklerini de devrimci mücadelenin dönüştürmesine izin vererek, ama mücadelenin dönüşmesinde kimliklerini de kullanarak katıldı: Gençliğiyle, Kürtlüğüyle ve bir de kadın kimliğiyle..

Yıldız, Kürt devrimi saflarına katılımıyla sadece ulu-

sal kimliğini değil, aynı zamanda cinsiyetinin tarihsel ve toplumsal gerçeğini de kavramaya yöneldi.

Bu kaçınılmazdı; çünkü Kürt devrimi aynı zamanda bir kadın devrimiydi. Kürt devrimi “Kürt kadınının çağdaş dirilişi, her türden egemenliğe dur deyişi” idi. Kürt kadını Kürt devriminde kendi tarihe tanrıçalarla yol gösteren gerçek özüne kavuşurken, Kürt devrimi de kadın katılımıyla toplumun bütün gözeneklerine kadar benimsenen bir tarih projesi haline dönüşüyordu.

Yıldız’ın kendinde geliştirdikleriyle de, eksiklikleriyle de esas hesaplaşması Önderlik Sahası’nda oldu. Bütün eksikliklerine karşın içselleştirdiği olumluluklar itibariyle “özgürleşmeye yakın bir kadın” olarak nitelendirildi.

Bu onun gelecek mücadele günlerinde karşılaşacağı zorlukları aşmasındaki bilinç ve kararlılığı oluşturan son tılsımdı.

Yıldız’ın 16 Şubat komplosunun yıkıcı etkisinden sadece kendini değil, kendini de aşarak örgütünü ve yoldaşlarını koruyacak bir etkinliğe ulaşması bu tılsımla oldu.

Sürece bir kadın devrimcinin gözüyle bakabilmesi, özgür kadın olmaya doğru seyahati, Şubat komplosunun yıkıcılığına inat Kürdistan’ın insansız dağlarını yoldaşlarıyla birlikte siyasal bir mabet haline çevirme faaliyeti içinde gelişti.

Bu dönemin, onun kadro nitelikli bir kadın devrimci faaliyetinin önemli bir evresini oluşturduğunun, belki de soyadına işleyecek kadar bilincindeydi, Yıldız Demirdağ...

Uluslararası komplo süreci bütün Kürt devriminin olduğu gibi Yıldız’ın yaşamının da bir başka yükseliş ve

düşüş dalgasına tekabül ediyordu.

TC'ye ve ilkel milliyetçiliğe karşı verilen savaşın zorluğu Kürt halk önderinin yeni "demokratik cumhuriyet" paradigmasını dejenere eden Ferhat-Botan teslimiyetçiliğine yol açmıştı.

Ancak Kürt devrimi bütün yıldızları kendine çeken ve bu toplamdan başta Kürt halkı olmak üzere bütün bölge halkları ve insanlık için büyük bir ışık kaynağı yaratan bir güç ve zenginlik yoğunlaşmasıydı.

Ferhat-Botan tasfiyeciliği 2004 Haziran devrimci kararlarıyla aşıldı.

Yok olsun, yok edilsin diye insansız Kürt dağlarına hapsedilmek istenen Kürt devrimi, oraları Medya Savunma Alanları'na çevirdikten sonra şimdi yeniden doğduğu alanlarda kendini yeniden yapılandırma mücadelesine yöneliyordu.

Devrimci kararlar devrimci atılımlarla hayata geçer.

Devrimci atılımlar devrim savaşçılarıyla bayraklaşır.

Mazlum Doğan'dan Mahsun Korkmaz'a...

Zilan'dan, Beritan'lara, Viyan'lara...

Bütün devrim şehitleri devrimci atılımların bayraktarlarıdır.

Yıldız, bugün artık Rojava'da gerçek bir devrime dönüşmüş devrimci bir atılımı Cudi'de halka mal eden kendi şehadetiyle tarihe mal oldu.

Şehitler kervanında yerini aldı.

Bu devrimci eylemiyle Yıldız, Kürt devriminin bir diğer niteliğiyle özdeşleşmiş oluyordu. Kürt devrim tarihi bir şehitler tarihidir aynı zamanda. Kürt devrimine onbinlerce şenadetle katılım, Kürt devrimciliğini modernitenin bütün yabancılaşma düzeylerini aşarak

toplumunun özgürlük amacıyla bütünleştiiğinin göster-
gesidir.

Ve şehitler kervanı yürüyüşüne devam ediyor.

Tüm Kürdistan özgür ve demokratik olana kadar nice
yıldızlarla büyüyerek yürümeye devam edecek.

Şehid namırın!

Yaşasın özgür ve demokratik Kürdistan!

Özgür Kadın! Özgür Toplum!

ÖRNEK BİR ÖZGÜRLÜK MİLİTANİ OLAN YILDIZ YOLDAŞIN ANISINA!

Kürdistan ülkesi soykırıma tabi tutulmuş bir ülkedir. Kökeni tarihin derinliklerine dayanan bir halk olmasına rağmen yok sayılmış ve hiç bir hakkı tanınmamış olan Kürt halkı, özellikle ülkesi dört parçaya bölündükten bu yana her parçada büyük zulümlerle karşı karşıya gelmiş, trajediler yaşamış, katliamlara uğramış ve sürgünlere tabi tutulmuştur. Kürt gerçekliği, sürekli sömürgeci egemen güçler tarafından vurulan, ezilen, öldürülen, işkenceye tabi tutulan ve sürgün edilen bir halk gerçekliğine dönüşmüştür. Aslında bu kadar büyük zulme, asimilasyona, sistemli fiziki ve kültürel soykırım uygulamalarına karşı direnebilmesinin ve yok olmamasının en büyük nedeni, özünde taşıdığı tarihten gelen derin kültürel birikimidir. Yoksa bu kadar sistemli

yok etme politikasına karşı Kürt halkının direnebilmesi ve varlığını sürdürebilmesi imkansız olurdu. Fakat sürekli angaryaya tabi tutulmuş bir halk olan Kürt halkı, zaman içerisinde yüz yüze kaldığı ezme ve sindirme politikalarının bir sonucu olarak bastırılmış bir toplum haline getirilmiş ve giderek sömürgeciliği hazmeden, sömürgeciliğin onu yutma politikasına kendini yatıran bir pozisyon almıştır. Mezopotamya'nın en eski kültürel birikimine sahip olan Kürt halkına karşı böylesi insanlık dışı uygulamaların gelişmiş olması, büyük bir insanlık suçu ve ayıbıdır.

İşte bu insanlık suçuna karşı çıkmak ve buna karşı direnmek için var olan tüm zeminlerin yok edildiği ve bertaraf olduğu bir ortamda Apocu hareket tarafından insanlık adına çıkış yapılmıştır. Her şeyin tehdit altında olduğu, yok edilmenin eşiğinde yaşayan, bastırılmış, sindirilmiş, korkutulmuş bu halka dayatılan baş aşağı gidişe dur diyebilmek için kuşkusuz sağlam bir inanca, kararlı ve cesaretli bir duruşa ihtiyaç vardı. Sağlam bir inanç, kararlı ve fedakarlıklarla dolu büyük bir cesaret olmadan Kürdistan'da devrimci bir çıkış yapmak zaten mümkün değildi. Ancak Kürdistan'daki bütün o korkuların ve sindirilmişliklerin toplamından, yani düşürülmüş halk gerçekliğinden bir ideolojik nüvelenme oluşturulmak ve asli bir çıkış gerçekleştirilmek durumundaydı. Önder Apo'nun yaptığı da buydu. En çok zayıflatılmış, en çok korkutulmuş, en çok sindirilmiş ve en çok güçsüz kılınmış olandan güç üretmek ve aslında onu bir güce dönüştürmek bir zorunluluktur. Yılmaz Güney'in, "biz korka korka büyük cesarete dönüşeceğiz" benzeri bir sözü vardı; "korkularımızın toplamı cesare-

te dönüşecektir” anlamında kullanıyordu. Aslında hareketimizin gerçekleştirdiği çıkış da Kürt toplumunda böylesi köklü bir dönüşümü ve kalkışmayı sağlamıştır. Toplum içerisinde sinmiş olan büyük korkuya karşı büyük bir cesaretle çıkış yapmak bir zorunluluk olduğu gibi, toplumun en çok sindirilmiş, yoksullaştırılmış ve güçsüzleştirilmiş kesimi olan köylülerden ve emekçilerden ise büyük bir güç ve bir enerji çıkarma görevi vardı. Yine toplumun en çok güçsüzleştirilmiş ve köleleştirilmiş cinsi olan kadından büyük bir enerjiyi ortaya çıkartmak ve büyük bir güçlenmeyi yaratmak zorunlu bir görev durumundaydı.

İşte bütün bunları Kürdistan’da gerçeğe dönüştüren Apocu felsefe olmuştur. Güçsüzden güç oluşturma, adeta yokluktan var etme, cücelikten yüceleşmeyi geliştirme Apocu felsefenin esasıdır. Bu anlamda çok sıradan bir insandan büyük bir militanı ortaya çıkarıp şekillendirme, hayatında hiç okul yüzü görmemiş, şehir görmemiş bir dağ köylüsünden dünyaya doğru bir bakış açısıyla bakabilen, alayları yürütebilen komutan çıkarmış bir harekettir PKK. Bunları yapabilmesinin özünde ise sahip olduğu Apocu felsefe yatmaktadır.

Ben şimdiye kadar Kürdistan halkının bağrından çıkıp Apoculaşan ve savaş meydanlarında büyük kahramanlıklar gösteren çok yiğit gördüm, tanıdım ve onların yarattıkları destanlara canlı şahitlik yaptım. Bu halkın birçok değerli evladı, belki kendi yaşadığı, şekillendiği ve büyüdüğü ortamda çok sıradan bir insandı, çok sıradan bir öğrenciydi, bir işçiydi veya bir köylüydü ama onların Apocu saflarda devleşen, birer yiğit militan haline nasıl geldiklerine şahit oldum. Apocu hareket in-

sanı dönüştürmede, zayıfı güçlendirmede, en zayıf olan toplumsal kesimden veya kişilerden büyük bir gücü, enerjiyi, cesareti ve fedakarlığı açığa çıkarmada çok önemli tarihsel-toplumsal-sosyal gelişmeleri yaratmış bir harekettir. Kişinin erdemli bir yüceliği nasıl sergilediği, nasıl kendi idealleri, özgürlüğü ve halkının bekası için kendisini feda ettiği, gözünü kırpmadan her türlü olanak ve imkanları elinin tersiyle iterek nasıl ön saflara atıldığını çokça gördüm, yaşadım.

İşte gördüğüm bu yiğitlerden bir tanesi de Yıldız (Nursel Şimşir) arkadaştır. Erdemli, fedakar, yiğit ve cesaretli kadın militanlardan olan Yıldız arkadaşı ilk kez 1999 yılının Ağustos ayında Behdînan'ın Gare alanında gördüm. Arkadaşlar, farklı bir vesileyle geçmekte olduğum Gare alanında karargaha yakın bir yerde konumlanmış olan eğitim gücüne de uğramamı ve bir selam vermemi istediler. Ben de gittim. Yıldız arkadaş orada eğitim veriyordu. Biz gidince ara verdiler; merhabalaştık, tartıştık. Oradaki arkadaş yapısına dönük kısa bir toplantı yaptık-tan sonra başka bir alana geçmek üzere oradan ayrıldık.

Bunun ardından örgütün vermiş olduğu bir yurtdışı görevinden dolayı bir süre kırsal alandaki faaliyetlerden uzak kalma durumum söz konusu oldu. Bu görevin ardından ise tekrar askeri çalışmalarda yer aldım. 2001 yılında gerçekleştirdiğimiz HPG 1. Konferansı'nda Halk Savunma Güçleri'ni yeniden yapılandırma kararını aldık ve gerillayı meşru savunma stratejisine göre örgütlemeye başladık. Çünkü özellikle de son yıllarda oldukça klasik, gelişemeyen, dönüşemeyen, üretemeyen ve tekrarı yaşayan bir komuta gerçekliği söz konusuydu. O klasik komuta duruşunu aşmak, dolayısıyla gerillada

köklü bir yenilenmeyi geliştirmek amacıyla Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi Kandil’de yeniden kuruldu ve faaliyetlerine başladı.

Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi, Egîd (Mahsum Korkmaz) arkadaşın 1986’da yaşanan şahadetinden sonra gerçekleşen PKK 3. Kongresi’nde Kürdistan’da gerillayı ordulaştırmak ve bir gerilla ordusunu örgütlemek kararı çerçevesinde kurulmuştu. Bu akademi 1992’ye kadar Lübnan’da çok sayıda kadro ve komutan eğitti. Denilebilir ki, aslında gerillanın yaratıldığı bir zemine dönüştü. O dönem Lübnan sahasında bu akademi bünyesinde Önder Apo’nun çok yoğun eğitsel faaliyetleri gelişti. Zaten uluslararası komplonun ilk uygulaması da Lübnan’daki Mahsum Korkmaz Akademisi’nin faaliyetlerini durdurmak olmuştu. 1992’de gerçekleşen bu durumun ardından çok sistematik olmasa da Botan alanında, “Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi Botan Şubesi” biçiminde devreler açıldı ve eğitim faaliyetleri yürütüldü. Bunun dışında Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi adı ile herhangi bir eğitsel faaliyet yürütülmedi.

İşte 2001 yılında alınan karar temelinde, Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi merkezi olarak ilk kez yeniden faaliyetlerine başladı. Amacı gerillayı yenilemek, özellikle de tüm eski komuta kademesini bu zeminde eğitime çekerek klasikliği aşmaya ve sorunları çözmeye dönük köklü bir yenilenmeyi yapmaktı. Yeniden yapılanma projesinin öncülüğünü Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi yapıyordu. Her devresi bu amaçla örgütlendirilir ve bu temelde bir derinleşmeyi sağlardı. Bunun için de bu okula gelecek olan kişiler daha çok

eski olan komuta kademelerinden seçilirdi. Her alan eğitime gelmesini önerdiği arkadaşların isimlerini verirdi. Askeri Meclis ise toplanır ve o önerilen isimler içerisinde en hızlı bir biçimde değişimi yapabilecek, gelişmeye ve dönüşmeye açık, yetenekli olanları seçer ve eğitime çağırırdı. Adaylar seçilirken, eski pratikleri göz önüne alınır, o pratiklerde gösterdikleri fedakarlıklar ve olumluluklarla birlikte yeteneği, kendini aşma gücü ve kabiliyeti de göz önünde bulundurulurdu.

Bir devrede kadın yapısı içerisinde Yıldız arkadaş da önerildi. Yıldız arkadaş 1994’lerde katılım yapmış ama daha çok Avrupa’da basın-yayın alanında çalışmış bir arkadaştı. Gerillaya geldiğinde de herhangi bir savaş pratiği yoktu. ‘Bilinçli ve örgütsel tecrübesi var’ diye takım komutanlığı görevini yürütüyordu ama askeri bir tecrübesi, yoğunluğu veya pratiği yoktu. Bu açıdan durumu, aday gösterilen diğer komuta kademesine pek denk düşmüyordu. Yani bir çok aday arasında Yıldız arkadaşın seçilme ihtimali zayıftı. Fakat o zamanki kadın yönetimi toplantı dışında da yanıma gelerek Yıldız arkadaşın çok çok istekli olduğunu, askerileşme amacıyla büyük bir tutkuyla akademiye gelmek istediğini, onun artık basın-yayın faaliyetlerini değil askerileşmeyi hedeflediğini, belli bir birikiminin olduğunu, eğer bir akademi eğitiminden geçerse askerileşme anlamında önemli gelişmeler yaratabileceğini söyleyerek ısrarlı önerilerde bulundular. Arkadaşlar bunu bir kaç kez bu biçimde gündeme getirdiler; “çok istiyor, askerileşmeyi yegane gaye haline getirmiş” dediler. Ben de, “madem bu kadar askerileşmeyi istiyor, bir istisna olarak bu arkadaş da gelsin” dedim ve bu temelde karar alındı. Dolayısıyla o

toplanan devreye Yıldız arkadaş da Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi'nin bir öğrencisi olarak katıldı.

Her devre 50 civarında arkadaştan oluşurdu. Bunun üç de birine yakını ise kadın arkadaşlardan oluşuyordu. Devrenin sonuna kadar herhangi bir şekilde dikkat çeken bir durum söz konusu olmadı. O dönem devre sonlarında eğitime katılan arkadaşlar arasında müsabakalar yapılırdı. Bu müsabakalar hem kültür-fizik yönünden, hem silah eğitiminin sonuçları itibarıyla atış yönünden, hem de ideolojik-askeri yönden çeşitli konularda yapılırdı. Bu müsabakalar sonucunda okulun birincisi, ikincisi ve üçüncüsü seçilirdi ve dereceye girenlere karargah tarafından ödül verilirdi. Devre birincisi ve ikincisine ödül olarak Sixorussi denilen Sovyet yapımı kleş verilirdi. En iyi ödül buydu. İşte o eğitim devresinde ikinci olanlardan birisi Yıldız arkadaştı. Bu gerçekten beni şaşırtmıştı. Şahsen bu sonucu almış olmasından dolayı çok sevindik. Çünkü anormal bir şeydi. Bu kadar eski, savaşta pişmiş komuta yapısı içerisinde hiç savaş tecrübesi olmayan bir kişinin ikinci gelmesi normal bir durum değildi. Bu çok dikkatimi çekti. O zaman dedim ki, "demek ki kendi iddiasında gerçekten kararlıymış; arkadaşların dediği doğru çıktı; o zaman bu arkadaş gerçekten askerleşmek istiyor. Demek ki gerçekten askerleşmede büyük bir iddiaya sahiptir."

Her devrenin kapanışında tören yapıp ödüller verilirdi. Ardından ise devreye katılan arkadaşlar yeni görev alanlarına düzenlenir ve gönderilirdi. O devrede de tören yapıldı, ödüller verildi ve düzenlemeler okundu. Yıldız arkadaşın göstermiş olduğu bu başarılı performans ve yine zaten var olan ideolojik-teorik birikimi

dikkate alınarak, “bir devre daha -ki bu sefer yönetim olarak- kalırsa hem askeri tecrübe olarak daha fazla yoğunlaşır, derinlik kazanır, hem de ders vermede katkıları olur” denilerek devrenin bitiminde gelecek yeni devreye eğitmen yani kurul olarak düzenlendi. Böylece Yıldız arkadaş ikinci devreye de kalmış oldu.

Karargah yönetimi olarak bizler, okulun yönetimiyle yakın çalışma ve sık ilişki halinde olurduk. Zaten okul ile Anakarargah aynı sahadaydı. Bu nedenle o süreçte Yıldız arkadaşı daha yakından tanımış oldum. Gerek çeşitli toplantılar olsun, gerekse de akademideki dersler olsun, karargah çerçevesinde yürütülen bir çok değişik örgütsel ve eğitsel faaliyetlerde yakın çalışmalar yürüttük. Bu çalışmalar sürecinde Yıldız arkadaşın gerçekten çok büyük bir istekle partileşmek, Apoculaşmada ilerlemek ve gerilla olmak istediğini, yine Kuzey Kürdistan’a gidip savaşmak istediğini, bunun dışında hiçbir amaç taşımadığını, hem kendisinden dinleyerek, hem de pratik davranışlarından ve tutumundan net bir biçimde anlamak mümkündü. Yıldız arkadaşın farklı seçenekleri de vardı: İletişim Fakültesi okumuş, TV’de programcılık yapmış, Avrupa’da uzun süre basın-yayın faaliyetlerinde bulunmuş bir arkadaştı. Basın-yayın alanında her zaman kadroya ihtiyaç olabiliyordu ve Yıldız arkadaşın da bu çalışmaya tekrar dönmesi yönünde talep de vardı. Ancak onun hiçbir biçimde yeniden Avrupa’ya ve basın-yayın çalışmalarına geçme gibi bir düşüncesi yoktu. O bir gerilla olmak, gerillada komutan olmak, askeri çizgide derinleşmek, askeri kültürde kaynaşmak ve böylece yetkin bir askeri kadro olmak istiyordu. Bunu büyük bir tutkuyla ve bütün gücüyle sarılarak

gerçekleştirmek istediğini her davranışında ve sözünde yansıtıyordu. Bu açıdan da tüm arkadaşlar arasında büyük takdir topluyordu. Herkes kendisine karşı saygı ve sevgi besliyordu. Zaten akademinin ilk devresinde ikinci gelmesi ve bir sonraki devrede yönetim üyesi olarak aktif çalışması, herkesin beğenisini kazanmasına neden oldu.

Sanırım 2000 sürecinde Yıldız arkadaş ekseninde bir takım tartışmalar da yaşanmıştı. Bir kere izinsiz aile daveti olmuştu. Bu çerçevede arkadaşlara dönük çeşitli eleştiriler gelişmişti. Kendisinin de eleştiri ve özeleştirileri olmuştu. O süreçte belli bir zorlanmayı yaşadığını anlaşıyordu. Fakat özellikle akademi ortamına geldiği 2002 yılının sonu ve yine 2003 süreci boyunca coşkusu, morali, performansı, çalışma isteği ve yine katılım düzeyi, onun önde gelen bir kadro olma pozisyonunun pratikleşmesi anlamına geliyordu.

2003 yılında devrenin sonlarında talihsiz bir olay yaşandı. Çok değerli bir komutan olan, dönemin Anakarargah Komutanı Yardımcısı Erdal (Engin Sincer) arkadaş Akademi yönetimiyle birlikte çalışarak hazırlamış olduğu 15 Ağustos müsabakasında Xelat Soran arkadaş ile birlikte şehit düştü. Bu olay karşısında Yıldız arkadaşın çok etkilendiğini gördüm. O gece Erdal arkadaş ağır yaralıydı; daha şehit düşmemişti. Yıldız arkadaşın çok etkilenmiş olduğunu gördük. Hatta bazı kadın arkadaşlara, “Yıldız arkadaş buradan daha farklı bir yere götürün” denildi. O da herkes gibi Erdal arkadaş çok seven ve onunla iyi ilişkileri olan bir arkadaştı. Dolayısıyla bu olaydan o da çok etkilenmişti.

Daha sonra HPG’nin ikinci konferansı gerçekleşti. İk-

inci konferans, örgütsel açıdan sakin olmayan bir dönemde gerçekleşiyordu. Uluslararası Komplo'nun bir iç ayağı olarak tasfiyenin dayatıldığı ve hatta Temmuz ayı itibarıyla kendisini ilan ettiği, artık açıkça örgütün militan yaşamına ve duruşuna karşı teşhir faaliyeti yürüttüğü bir süreçti. O tasfiyeci-çeteci grup bazı temsilcilerini HPG 2. Konferansı'na da göndermişti. Konferans devam ederken sözüm ona Kongra Gel Hazırlık Komitesi'nin hazırladığı Sosyal Reform Karar Tasarısı'nı konferansa ulaştırdılar. Hatta konferans divanında yer alan kişilerden biri olan Ekrem'e vermişlerdi. O çıkardı ve "böyle bir belge var; bunu tüm yapının okumasını ve ortaya çıkan görüşlerin geri iletilmesini talep ediyorlar" diye söyledi. O zaman bir kaç paragrafını okuduk ve nasıl bir şey olduğunu anladık. Mücadelemizin gerçekliğinden çok daha başka bir havadaydı. O zaman o belgeyi katladım ve Ekrem'e, "bunu cebine koy burada hiç okumaya gerek yok" dedim. O ise, "burada okumayacak mıyız? Konferanstır, görüşümüzü sunarız" dedi. Biz tekrardan "gerek yok" dedik ama tabi bir biçimde konferans ortamına yansıdı ve tartışılmaya başlandı. Orada Yıldız arkadaşın buna ilişkin yapmış olduğu konuşmalarını hatırlıyorum. Özellikle kadın-erkek ilişkileri eksenindeki bir takım yaklaşımlara karşı bir duruşu vardı. Örgüt çizgisinde, örgütü savunan, örgütün militan yaşamını, partileşmiş-askerleşmiş kişiliğini savunan bir yerdeydi. Bir kaç kez kalkıp o tür gündemlerde konuştuğunu iyi hatırlıyorum. Bu, konferans belgelerinde de vardır. O, dalgalanma sürecinde kararlı bir duruş sergileyen, askerleşmeye kilitlenmiş bir militan olarak tutumunu net bir biçimde ortaya koydu. Bahsi geçen

süreçte herhangi bir sarsılma ve beklentiye girmek gibi bir durumu söz konusu olmadı.

O sürece bizzat yakından tanık oldum. Çünkü ortak yürüttüğümüz kimi çalışmalar çok sık görüşmemize neden oluyordu. Konferansta alınan karar gereği, askeri çizgimiz anlamına gelen 'Meşru Savunma Stratejisi'ni açımlayan bir kitabın hazırlanması gerekiyordu. Böyle bir kitabın hazırlanması için birkaç arkadaştan oluşan bir komisyon kuruldu. O komisyon içerisinde Yıldız arkadaş da yer alıyordu. Bu komisyonda çalışan arkadaşlarla konferans sonrasında 2-3 ay boyunca karargah bünyesinde çoğu zaman birlikte çalıştık. O kitabı hazırlama faaliyeti yürütüldü. O zaman herkes bir bölüm üslenmişti. Herkes bölümünü hazırlayıp sundu. Bizler de onları yeniden şekillendirerek bir kitap bütünlüğünü açığa çıkarmak için arkadaşlarla tartışıyorduk. Yıldız arkadaşın üslenmiş olduğu konu, yanlış hatırlamıyorsam, "Kapitalizm Döneminde Şiddet ve Meşru Savunma Olgusu"ydı. O konuya ilişkin bir araştırma yapmıştı ve bir yazı yazmıştı. O yazıyı sundu.

Tam o sıralar, Kongra Gel'in Birinci Genel Kurulu da gerçekleşti. Zaten Birinci Genel Kurul, tasfiyeci-çeteci grubun amaçlarını gerçekleştirmek üzere kendisini sergilediği bir zemine dönüşmüştü. Kongre sonrası, süreç, bir dalgalanma ve belirsizlik hakim oldu. Kongreye HPG'den 50 küsur kadar kişi katıldı. Yıldız arkadaş o zaman hem yazı işleriyle uğraştığı için, hem de pek isteği olmadığı için gelmedi. Yerine onların biriminden başka bir bayan arkadaş geldi.

Kongre sonrasında tekrar karargaha geldiğimizde onlar da çalışmayı belli bir düzeye getirmişlerdi. Zaten

kongre ardından 1-2 hafta çalışma yürütüldü ve ondan sonra biz Behdînan'a geçmek üzere yola çıktık. Kitap çalışması da bittiği için artık Yıldız arkadaşın da düzenlenmesi gerekiyordu. Biz bir grup olarak Kandil'den Xinerê ve Xakûrkê'ye, oradan ise Behdînan'a geçtik. Bu yürüyüşümüz sürecinde Yıldız arkadaş da bizimle hareket etti. Tabi bütün bu alanlara yürüyerek gidiliyordu. Sonbahar ayları olması nedeniyle yolda sık sık yağışlar oluyordu. Her gidilen yerde toplantılar da yapıldığı için bu yürüyüşümüz 2-3 haftalık bir zamanımızı almıştı. En son vardığımız yer, Zagros alanında Şamkê denilen bir yerdi. Orada Zagros Karargahı bulunuyordu. O dönem Zagros karargah komutanı ise değerli komutan şehit Adil arkadaştı. Zaten biz daha çok uzaktayken bizi karşılamak üzere gelmişti ve ardından karargaha götürmüştü. O karargahta bir kaç gün kaldık. Alanda bulunan bir komutan ihtiyacından dolayı ilgili kadın arkadaşlarla tartışmalar yapılarak Yıldız arkadaşın düzenlemesi Zagros alanına bölük komutanı olarak yapıldı. Ben ise 2004 yılı Mart ayı itibarıyla Önderliğin talimatı temelinde sürece müdahale etmek amacıyla PKK'yi Yeniden İnşa Komitesi'nin faaliyetlerini başlatmak üzere Kandil'e geçtim. Bu görev kapsamında, PKK'yi Yeniden İnşa Etme Komitesi kuruldu ve o çeteci tasfiyeci grubun yaratmış olduğu tahribatları önlemek üzere yeni bir süreç başlatıldı. Bu süreç, tarihimiz içerisinde bilinen önemli bir süreçtir.

O dalgalı dönemde, Yıldız arkadaşla herhangi bir karşılaşmamız olmadı. Ancak 2004 yılının son günlerinde Xakurkê Karargahı'na gittiğimizde kendisiyle karşılaştık. Düzenlemesi Xakurkê Karargahı'na

yapılmıştı. 2005 yılına Yıldız arkadaşın da aralarında bulunduğu bir grup arkadaşla birlikte girdik. Orada kaldığımız bir hafta boyunca, yine Yıldız arkadaşın karargah içerisinde bir yönetim üyesi olarak sergilediği aktivite, tartışmalardaki öngörüsü ve derin bakış açısı dikkat çekiyordu. Kendisi o zaman benimle özel görüşmek istedi. Görüşmede, Kuzey'e gitmek istediğini, Dersim'e kendisini hazırladığını, baharla birlikte Dersim'e gitmek istediğini belirtti. Biz o zaman kendisine net bir şey söylememekle beraber; bahara daha zaman olduğunu ve ayrıca düzenlemeleri HPG Anakarargahı'nın yaptığını belirttik. Fakat kendisine Dersim'e gitmek yerine yakın alanlarda kalmasının daha yararlı olabileceğini, muhtemel farklı görev durumlarının olabileceğini belirttik. Aslında direk basın çalışmaları demedik ama biraz ima ettik. Kendisi bunu anlayınca, "hayır; ben artık o tür çalışmalara girmem. Heval beni o tür çalışmalar için artık düşünmeyin. Ben HPG'deyim. Ben artık HPG'yi temel çalışma alanı olarak görüyorum. Lütfen farklı çalışmalar için beni düşünmeyin" dedi.

O dönemde yaşanan tasfiyeciliğin yarattığı bir takım tahribatlar söz konusuydu. Bu tasfiyecilikten etkilenen bazı kesimlerde bazı tereddütler oluşmuştu. Yapının bir kısmında, kendisini askeri çalışmalardan uzak tutma, askeri çalışmaları miadı dolmuş çalışmalar olarak görme eğilimi ön plandaydı. İşte burada Yıldız arkadaşın farkı ortaya çıkıyor. Çünkü kendisi bunun tam tersiydi. Yani siyasal, örgütsel ve basın-yayın gibi alanlarda belli bir yetkinliği olmasına rağmen, o, tasfiyeciliğe karşı duruşunda çok net bir tutuma sahipti. Özgür yaşama, militan duruşa, mücadeleyle, meşru savunma stratejisinin

uygulanmasının stratejik önemine ve bunun yetkin bir militanı olunması gerektiğine ilişkin çok net bir duruşu söz konusuydu. Zaten onun için Kuzey'i ve Dersim'i öneriyordu. "Kendi asil topraklarıma gideceğim; orada kendimi bulmaya çalışacağım" diyordu.

Bu arada Şiyar arkadaşına da değinmek gerekiyor. Şiyar arkadaş da Erzincanlı bir arkadaştı. Amanos'ta şehit düşmüştü. Yıldız arkadaşla Şiyar arkadaşın daha katılmadan önce öğrencilik yıllarında başlayan bir duygusal ilişkileri olmuştu. Bunu kendisi örgüte açıkladı. Zaten Önderlik sahasına ilk geldiğinde Önderliğe de bu konuda bilgilendirme raporu sunduğunu söyledi. Günlüklerinde Şiyar arkadaş 'Cano' rumuzuyla geçmektedir. Bu, öyle gizli kurulmuş bir ilişki filan değildi. Hem önceden başlayan bir ilişki durumuydu, hem de zaten örgütün bilgisi olan bir durumdu. Şiyar arkadaş Hêzên Taybet (Özel Kuvvetler) üyesiydi. Yıldız arkadaş ise zaten askerleşmekte karar kılmış birisiydi. Yani aralarındaki ilişki durumu artık sona ermişti. Ancak Şiyar arkadaşın şahadetini Yıldız arkadaş etkilemişti. Xakurkê'de yaptığımız görüşmede, bu konu da kısmi olarak tartışıldı. Şiyar arkadaş gerilla saflarına kendisi katmıştı. Sanırım öğrencilik yıllarında kendisi partiyi tanımada ve parti çalışmalarını yürütmede daha öndedir. O dönemde böyle bir ilişki ortamı oluyor. Daha sonra ise Şiyar arkadaş yeni şervan olarak ülkeye Yıldız arkadaş gönderiyor. Sonradan kendisi de gelip katılıyor. Yani Yıldız arkadaş, kendi kattığı bir kişi olarak Şiyar arkadaşın şehit düşmesinden biraz etkilenmişti. "Onun anısını gidip Dersim'de, ana topraklarda yaşatacağım" diyordu. Şehitlere bağlılığı bu biçimde somutlaştıran, değerlere ve yoldaşlığa oldukça

bağlı bir militandı. Onun duruşunun özü ve esası buydu.

Bahar geldiğinde, Yıldız arkadaş düzenlenmek üzere Anakarargah'a çağrılıyor. Zaten kendi önerisiydi. Bu öneri, bir kere yaptığı bir öneri değil, çok kere yaptığı, sanırım YJA STAR toplantılarında da gündemleştirdiği bir öneriydi. Biraz özgün konumu olduğu için arkadaşlar da hemen Kuzey'e düzenlemek istemiyorlardı. Fakat kendisi çok dayatıyor. Bunun üzerine HPG Anakarargahı, "arkadaş Dersim'e gitmek istiyor, zaten artık Güney'de kalmak hiç istemiyor; Kuzey düzenlemesinde bulunacağız, bu konuda diyeceğiniz bir şey varmı" diyerek, sadece Yıldız değil bir grup arkadaş üzerine o zamanki KCK Başkanlık kurumuna bilgi sunumunda bulundu. Hatırlıyorum, o zaman "bu arkadaşın basın alanında yetenekleri var; her ne kadar şimdi kendisi bu çalışmalara kapalı olsa da ileride ihtiyaç olabilir. Bir de birikimli ve aydın bir arkadaş; değişik çalışmalara da katkısı olabilir. Bu yüzden merkez alanlardan fazla uzaklaşmaması uygun olur" şeklinde görüş çıktı ve bu temelde, "eğer mutlaka Kuzey'e gidecekse, Dersim değil de Botan Sahası olabilir" biçiminde Anakarargah'a cevap verildi. Çünkü Botan Sahası, bir çok kadro arkadaşın şekillenmesine katkısı olan ve onları koruyan bir özelliğe sahiptir. Botan arazisi savaşa müsait olduğu gibi, Botan gerillası da savaşa uygun ve savaşta belli bir hakimiyeti olan bir yapıdır. Yıllarca hareketin bir çok kadrosu orada şekillenmiş, biçim kazanmış ve gelişmeyi yaşamıştır. Aynı zamanda gücü koruma anlamında da temel bir alanımızdı. Bu açıdan, "eğer mutlaka Kuzey'e gidecekse Botan Sahası olabilir" biçiminde bir karar çık-

mıştı ve o temelde Botan'a düzenlenmişti. Kendisinin de seçimi, 'Dersim ama Kuzey olsun neresi olursa olsun' biçimindeymiş.

İşte Yıldız arkadaş bu biçimde Kuzey'e düzenlendi ve Botan'a gitti. Botan'da ise, Cudî bölgesine, YJA STAR Komutanlığı olarak düzenleniyor. Aynı zamanda kadın yapısının temsilcisi olarak Cudî Komutanlığı'nda da yer alıp faaliyet yürütüyor. 2006 yılının 30 Mart günü, Cudî'nin Girê Çolya alanında arkadaşın bulunduğu yere operasyon oluyor. Bu operasyon esnasında gün boyu çatışma yaşanıyor. Bu çatışmada 5 arkadaş şehit düşüyor. Artık akşama doğru düşman çemberini yarıp çıkma sürecindeyken Yıldız arkadaş da şehit düşüyor. Yıldız arkadaş, bu biçimde şehitler kervanına katılmış bulunuyor.

Başlangıçta da belirttiğimiz gibi hareketimiz Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nde bir çok yiğit militan yetiştirmiştir. Bunların bir çoğu büyük fedakarlıklar sergileyerek, yaşamları ve pratikleriyle Apocu militanın erdemliliğini göstererek tarihe mal olmuşlardır. Bu biçimde yüksek bir erdemliliğe sahip, faziletli, ülkesi ve halkı için gözünü kırpmadan her şeyi yapabilecek, büyük bir kararlılığa ve cesarete sahip olan militanlardan birisi de Yıldız arkadaştı. Yıldız arkadaş, çok değerli, parti değer yargılarıyla bütünleşmiş, kaynaşmış, hiçbir zorluk karşısında yılmayan, en sallantılı dönemlerde bile Önderlik çizgisinden şaşmayan, kadın kurtuluş çizgisinde yüksek bir bilince ve kararlılığa sahip, kadının öz gücüne inanan, güvenen ve kadının gerçeğini bilince çıkararak kadın iradeleşmesini şahsında somutlaştıran, Zilanların çizgisinde kararlı bir duruşa sahip olan bir

militandı. Tanıdığım en yetkin ve kararlı militanlardan birisiydi. En çok dikkat çeken yönü ise, herkesin askerlikten uzak durmak istediği, tasfiyeciliğin artık aktif bir biçimde tahribata başladığı süreçte onun da büyük bir tutkuyla askerileşme, gerillalaşma ve askeri faaliyetlere katılma tutumu ve duruşudur. Bu çok anlamlı ve değerli bir duruştur. Ülkesi ve halkı için büyük bir erdemlilik ve fedakarlıkla davaya sarılan bir militan duruştur. Kendisinin bu tutumu çok çok değerlidir.

Yıldız arkadaş, bu tutumunu sözde bırakmayan, pratikleştiren ve kendisini tümüyle davaya adanmış bir Kürt kızı olarak tarihin hesaplarını sömürgecilikten sorma tutkusuyla dopdolu bir örnek militandı. Bunun için silahına çok bağlı, amaca kilitlenmiş, kadın özgürlük çizgisinde iradeleşmiş, komutalaşmayı yüksek bir kabiliyetle becermiş, öncü misyonunu güçlendirmiş, teoriyi ve pratiği büyük bir fedakarlıkla bütünselleştirmiş bir arkadaştı. Aslında bu devrime ve bu halka çok şey verecek bir düzeye gelmiş olduğu bir aşamada şehit düştü. Çünkü özellikle Behdînan pratiği, sonrasında da Botan pratiği onu pişirmişti. Ayrıca Botan'ı da sevmişti ve özellikle Cudî gibi efsanevi bir yerde bulunmuş olmasının onun için ayrı bir anlamı vardı. O, çok daha büyük işler yapabilecek, Apocu hareketin öncü mevzilenmesinde önemli roller oynayabilecek bir aşamadayken şehit düştü. Tüm yoldaşların, özellikle de onu yakından tanıyan, yetişmesinde destek sunmuş arkadaşların ondan çok büyük beklentileri vardı. Çünkü belli bir temeli ve birikimi vardı ama en önemlisi de çok dürüst ve sadeydi. Açıklığı ve tartışmayı seven, büyük bir samimiyetle davaya sarılmış, yoldaşlara karşı hiçbir

kibir taşımayan, saygılı, sevgiyle dolu; özgür yaşamın ilkelerine bağlı bir asker olarak disiplinli olmayı esas alan ve gücüyle ilgilenen, onları eğiten, yön veren bir çalışma pratiğini yaşamsallaştıran bir düzeyi yakalamıştı. Bu açıdan geleceği parlak, geleceğe dönük çok ileri gelişmeleri vadeden bir duruşu söz konusuydu. Tam da böyle bir süreçte gelip dayandığında şehit düşmesi bizleri ve tüm yoldaşları çok üzdü. Çünkü Yıldızların şahadeti ciddi bir kayıptı. Bu yiğit yoldaşların bize bıraktığı tek mesaj onların çizgisinde derinleşmemiz, takipçileri olarak davayı başarıya taşımamız; böylece onların anılarını Kürdistan özgürlük davasında yaşatmamızdı. Onların bizlere bıraktığı mesaj buydu.

Yıldız arkadaş Önderliğin yakından tanıdığı, kendisinin de Önderliği çok iyi tanıdığı ve Önderlikten eğitim alan bir arkadaştı. Hem ilk katıldığında Önderlik'ten eğitim almıştı; hem de daha sonra tekrardan Önderlik sahasına dönmüştü. Yani Önderliği yakından bilen, dolayısıyla Önderlik felsefesine, düşünce sistemine öyle duygusal değil bilimsel bir biçimde bağlanmış, onda derinleşen bir kadro profili vardı. Geleceğe dönük oldukça iddialı ve gelecek vadeden militan duruşu, insana umut ve cesaret veriyordu. Bu açıdan bu tür yoldaşlar her zaman bizim için örnekler. Onların sadeliği, dürüstlüğü ve yiğitliği her zaman bizim temel yaşam amacımız olacaktır. Onlara verdiğimiz sözün gereği olarak, anılarını yaşatacağımızı ve onların çizgisinde mücadeleyi yükselterek özgür Kürdistan'ı yaratma ve böylece bu kahramanları ölümsüzleştirme sözünü bir kez daha veriyoruz.

Murat Karayılan (Cemal)

Yiğit yoldaşım, dağ yüreklim...

Silah Arkadaşı

İstanbul'u, yıkık damlı evlerin sokaklarında sümüklü çocukların neşesi ile cesaret küpüyle hesapsızca ileri atılan maskeli gençleriyle, işkencelerde katledilen oğulları ardından ağıt yakan anaların, geleceksiz bırakılan babaların feryatlarıyla tanıdık. Biz böyle görmek istemiştik. Bize gözüken yan buydu. Biz bu yanı reddetmedik. Hatta ona aşık olarak daha anlamlı yaşayabileceğimizi öğrendik. Öğrenmek ile de kalmadık, buna inandık. İnancın bizi sürdüğü her yere tamam dedik. Arayış içinde olan insanların hocası soru sormadı. Her değişkenlik, her olağanüstülük, onun tavrı karşısında şaşırdı. Çünkü o her şeye hazırdı. Mücadelenin getirdikleri içinde soru sorup şaşırmak olur mu? Adanmışlık ve keskin duruş, yüreğini güçlü kılıyor ve güzelleştiriyordu.

Yıl 1996... DHP örgütleniyor, büyüyor, eylemsel gücü-

nü artırıyordu. Çalışma tarzındaki gizlilik, teorik kalmadığı için sempatizanları çoğalıyor, kalıcılaşıyordu. Halkların barış ve huzurunu, PKK'nin onurlu mücadelesine can koymakla sağlayacaklarına inanan gençler, ter döktükçe anlıyor, zorlandıkça kavırıyordu. Kısa bir süre sonra sahte Kürt ve Türk yurtseverlerini daha net görür oldular. Bu da azmi ve hıncı artırmıştı.

Metropoldeki, Avrupa'daki ve güzel ülkemizdeki YILDIZLAR kendini sima olarak hep farklı gösterdi. Ama onu her gördüğümde belleğimde yer edinen hali, sivil yaşamdaki değil, dağlardaki endamlı ve kararlı duruşuydu. İlegalizmin gerekli kıldığı kısa saçlı ve gözlüklü Yıldız, dağların havasını aldığı anda güzel ülkemize yakışan bir güzellikle merhaba dedi.

Ayrılmamızın üzerinden uzun yıllar geçmesine ve mekan farklılaşmasına rağmen unutmamıştın. Bu beni sevindirmişti. Vefasız bir insan olmadığını herkes biliyordu. Emek verdiği bir insanı unutmak sana göre değildi. Beş yıl sonra Zap'ta karşılaştık. Aygün arkadaş ve bana, "kadın mücadelesine gerekli duyarlılığı göstermek gerekiyor." ile başlayan cümleler, bir öğretmen edası ve ahengiyle devam ediyordu. Güçlü cümleleri ve hitabeti içinde, ihanet edenler, örgütü zorlayanlar ve sorunlar o kadar bayağı ve cılız bir hal alıyordu ki; bütün olup bitenler mücadelenin bir parçasıdır gerçeğini öğretiyordu bize.

Sivildeki mücadele ortamında anaların güçlü yüreklerini daha örgütlü kullanmaları için sarf ettiğin emekleri onlar unutmayacağı gibi, biz de emeklerine sahip çıkacağız Yıldız yoldaş. Metropolde ve dağda, sorumlu olduğun, yöneticilik yaptığın her alanda sevecen ve sıcak-

kanlı davranışların seni farklı ele almayı gerektiriyordu. Birikimlerini ve yeteneklerini paylaştın. Paylaştıkça güzelleştin, paylaştıkça parladın bir yıldız gibi.

Mitinglerde sevdamızı haykıran sloganlar, etkinliklerde yüreklerimizi dağlara getiren şarkılar... Heval Yıldız. seçimimizde kararlıyız ve takipçin olmaya söz vermişiz. Yüreğimize acılar eksen de sen bildiğinden şaşmadın ve ne pahasına olursa olsun büyük bir adanmışlıkla ilerledin.

Seni tanıyanları gördüm. Dur durak bilmeksizin nerede bir açılım ve gelişme varsa kendilerini sınırsızca yatırdılar. Bu senin etkin ve özlü yapınla oldu. Şahadete ulaşanların, zindana düşenlerin ve coşkusundan bir şey kaybetmemiş ardıllarının bileşkesi oldun. Senin emeklerinden pay almış, onurunu paylaşan yakın arkadaşların ve kadın gücünün, inançla mücadeleye sahip çıkacağını biliyorum.

Yarattığın bu büyük anlar bizi güçlü kılmak için bir öğretmen oluyor. Güçlü olacağız, kendimizi bilmenin heyecanıyla coşacağız. Bu coşku ve heyecan, senin güzel yüreğinle yansıyor yoldaşım. Öncümsün, gururumsun. Bomba yürekli yiğit yoldaş... Savrulan parçaların her biri bize öğretiyor. Kimin vücuduyla birleşmişlerdi ki; bir öğretmen ile yaptığı her şeye candan ve gönülden bağlanmaya alışmış bir komutan ile. Bu mesaj, yiğit kızlarımızın bir yadigarı. Ne diyor bizlere; “güçlü olun, kendinizi savunun.” Güzel günlerde birlikte olmaya ramak kaldı. Sevgiyle, özlemle her özge can, onurlu direnişini devam ettirirken seni anacak. Sen öğrendiğini ve inandığını paylaşmasını bilendin. Kendini satanların şehrinden kendini feda edenlerin şehrine geldiğimizde

şıştırmamıştık. Çünkü biz senin inancınla çoktan bulunduğumuz yerden kopmuştuk. Uyutulmuş değildik, artık bilerek hareket ediyorduk. Mücadelesiz yaşam, mücadelesiz sanat, mücadelesiz arkadaşlıkların kısa ve anlamsız olduğunu öğrendim. Acı her yerde aynı değildir hocam, bunu anladım. Bilerek, göz göre göre, hesapsızca ve inançla üzerine yürüdüğün davalar esnasındaki acılar daha ağır ve işkencelidir belki, ama bilmeden yıllarca devam eden dozajı ayarlanmış acıların daha beter olduğunu seninle anladım. Bedel vermekten kaçınmayan bir hareketin zayıflamanın tersine yeni bedellerle şahlanacağını iyi biliyorum. Önderim güneşim ise sen de yıldızım oldun yiğit yoldaşım, dağ yüreklim.

Bir Yıldız Kaydı Yine Cudi'de

Senin yüzünü görürüm birden bir ayna misali
yansıyan suyun parlaklığında Aslında sen ben, ben ise
sen olurum birden, Derler ya “ismini değiştir bu hikâye
hepimizi anlatır.

Rojda FIRAT

Güzel Olan Unutulmazmış...

Öyle bir yıldız ki, herkesi aydınlatan...

Yıldızlar geceleri, gökyüzünü aydınlatan ışıklardır
değil mi. Bizlerden çok uzaklarda da olsalar da nokta
görünümünde hiç ışığı sönmeyecek mum tanelerini
anımsatırlar bana.

Adın gibi parlak ve bu parlaklığıyla gözleri kamaştıran
güzelliğiyle büyüledin herkesi...

Anlam zamanından söz edilirdi hep. Anlamanın gi-
zemli sırrına ulaşmak. Anlam derinliğine ulaştığın anda
da yaşamın gizli sırrına erişmek. Sen ulaştıkça ona o
senden uzaklaşır. O anda sır çözülür ve gerçeğe karşı
karşıya kalırsın güzellikler diyarında. Yüce insanlar-
la karşı karşıya kalırsın. Bu andan itibaren her şey bir

daha unutulmamak üzere belleklere nakşedilmiştir. Derler ki, “Güzel olan unutulmazmış.” Yaşama bağlayan acılar zorluklar olduğu kadar ağırlıklı olan güzel olan paylaşımlardır. Yaşamın içerisine girdikçe ve okumaya başladıkça, her insanın bir kitap olduğunu fark ederiz. Eğer bu insan bir PKK militanıysa okumak daha zevklidir. Bir deniz gibidir. İçerisine girdikçe derinlere daldıkça uçsuz bucaksız diyarlara götürür insanı ve en güzeli insanı tanımak ve insanın her sayfasını okuyabilmek.

Su akar,
Güneşin ışınları yansır suyun berraklığına,
Ve
Senin yüzünü görürüm birden bir ayna misali yansıyan
suyun parlaklığında
Aslında sen ben, ben ise sen olurum birden,
Derler ya “ismini değiştir bu hikâye hepimizi anlatır.”
Adı Yıldız

Yıldız Demir dağ 1974 yılında Erzincan’da dünyaya gelir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesiyle 1994 yılında tanışır. Türkiye metropollerinde kalan ve Basın- Yayın okulunu Türkiye’de okuyan Yıldız bir dönem sonra Avrupa’ya gider. Avrupa’da çalışma yürür, ülkesine olan büyük özlemi ve halkına yapılan baskıları hiçbir zaman kabul etmeyen Demir dağ, Avrupa’da MED TV çalışmalarına katılır. MED TV’de uzun bir süre spikerlik yapar. Demir dağ’ın en büyük hayali bir gün Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan’ın yanına gitmek ve eğitimini görmektir.

Özgürlük Mekânına Gider...

98 yılında Avrupa'dan Özgürlük mekânına yani Önder Apo'nun bulunduğu topraklara gider. Yaşam karşısındaki güçlü iddialı duruşu, bağlılığı ve inancı karşısında ortam içerisinde arkadaşları tarafından sevilen ve saygı duyulan bir insan haline gelir. Özgürlük mekânında Önder APO bir gün Demir dağla yaptığı diyalogda "özgürlüğe yakın bir kadın olduğunu" belirtir. Bu Demir dağ'ı çok sevindirir. Gözleri ışıltılı olur ve gururla Önder Apo'nun yaptığı diyaloga karşılık verir. Kap Kara gözlerinde olan yaşam sevgisini her zaman etrafına yansıtır. Eğitim ortamında her zaman disiplinli ve istikrarlı duruşuyla katılımını güçlü bir şekilde gerçekleştirir. Uluslar arası komplonun başlamasıyla birlikte Önder Apo'nun Suriye'den çıkışıyla birlikte Yıldız ve arkadaşları Önder Apo'ya söz vermeden Kürdistan'a doğru yıllardır gerillaya olan özlem ve bir kadın gerilla olma hayaliyle Kürdistan'a doğru yürüyüş başlar.

Yarımliklara Öfkelenir...

Demir dağ Önder Apo'ya söz veremediği için hep içi içini yer, fakat Demir dağ hep yüreğinin derinliklerinde kendi kendine Önderliğine layık olacağına dair söz vermiştir. Bu sözünü en son şehit düşeceği ana kadar layık olmuş ve Önder Apo'yu her gittiği alanda yansıtarak ve yoldaşlarıyla paylaşmış bir nevi de olsa içinde yaşadığı acıyı dindirmeye çalışmıştır.

"Kanatlarım Olsa Uçardım..."

Demirdağ Kürdistan'a geldiğinde içi içine sığmaz ve büyük bir ülke sevgisini yaşar. Gerillada gerillayı doyusya yaşamak ister. En büyük hayalinin Kürdistan dağlarında bir gerilla olmak olduğunu sürekli dile ge-

tirirdi. Ülke topraklarına ilk adım attığında 'yüreğim yerinden çıkacak gibiydi. Kanatlarım olsaydı uçardım' diyordu. Yıldız Kürdistan'a ve gerillaya gelişini hep bir mucize olarak görürdü.

Eğitimi Birincilikle Bitirir...

Önder Apo'nun kadına olan yaklaşımı karşısında bir kadın olarak kendisini güçlü temellerde sorgulayan Demir dağ ideolojik anlamda yakalamış olduğu derinliği askeri anlamda geliştirmeyi ve güçlendirmeyi hedefler. Kadın ordulaşması içerisinde yerini alabilmek ve askeri anlamda katılım sağlamak ister. Demir dağ Mahsum Korkmaz Akademisinde bir devre askeri eğitim görür ve devreyi birincilikle bitirir. Demir dağ için en önemli olan kadın olarak askeri anlamda gelişim sağlama ve eksik kalan yanını tamamlayarak özgürlük hayallerini gerçekleştirebilmedir.

Birincilikle bitirdiği askeri eğitimde Murat Karayılan tarafından kendisine verilen silahı öper ulaştığı düzey karşısında ayaklarının titrediğini, heyecanlandığını fark eder, arkadaşları karşısında güçlü ve dimdik ayakta durması gerektiğini bilir fakat gözyaşlarını tutamaz ve şunları belirtir. "Ben kanımın son damlasına dek silahımı yanımdan ayırmayacağım. Verilen ödüle layık olarak bu dünyaya gözlerimi kapatacağım ve silahım benim bir parçam haline gelecek, gittiğim her yere götüreceğim" der.

Gare, Kandil, Zap, Xakurke, Xınere, Haftanina, Zagros en son olarak da Cudi alanında kalan Demir dağ komutanı olarak görev yapmış ve bunu layıkıyla yerine getirmiştir.

Yaşamımızda her zaman bir yıldız olarak parlamayı

başardı. Adına denk yaşadı. Hayallerine hiçbir zaman ihanet etmedi. Her zaman sade, her zaman güzel, her zaman özlü katılmayı esas aldı. Kadının yoldaşı ve dostu oldu. Kadınca duygularıyla doğayla bütünlüğünü hiçbir zaman kopartmadı.

Ölmek Ve Yaşamak Ama Nasıl?

Bazen gökyüzünde parıldayan bir yıldızda bazen bir çiçekte bazen de bir kuşun kanat çırpışında bazen de aynaya baktıklarında gördükleri kendi siluetlerin de yaşatırlar.

Şerda Mazlum

Anlamli yaşamasını bilenler anlamli ölmesini de bilirler. Anlamli yaşamasını bilen Mazlum, Adar, Sipan, Rojhat, Kendal Baz ve Amed Tozo arkadaşlar şahsında tüm Apo'cu devrim şehitlerine,

Sıradan, ucuz bir yaşam mı yoksa sıradan olmayan bir ölüm mü daha iyidir? Hangisi daha zor? Yaşayan bir ölü olmak mı yoksa ölümden yaşamı yaratmak mı? Hangisi daha güzel, hangisi daha anlamli, hangisi daha insanca olanı?

Yaşam ve ölüm... Başlangıç ve sonuç... İnsanların çözümleyemediği muamma ya da çok bilinmeyenli denklem... İlk ve son... Yaz ve kış...

Cevabı doğru verilmeyen soruların başında ölüme ve yaşamın başlangıcına, yaşamın ve ölümün nasıl olması gerektiğine yönelik sorular gelir. Çocukluktan itibaren sorulan ve cevabı sorulan kişiyi darda bırakan sorulardır bu sorular. Zamanın başlangıcından bu yana an-

layamadığımız boşluklardır bunlar. Yaşam, doğa ve insanlar boşlukları affetmezler. Bu boşluklar kimi zaman kehanetlerle, kimi zaman çocuk aklımızın alamadığı hikâyelerle, kimi zaman da bilimsel izahlarla doldurulmaya çalışılır. Doğa ve toplum olaylarını anlama çabası çoğu zaman din ve dogmalara dayandırılarak yapılır. Annemize, babamıza ya da büyüklerimize nereden geldiğimizi sorarız. Siyah beyaz düğün fotoğraflarına baktığımızda düğüne bizi de götürmedikleri için acı çekeriz ve düşünürüz onlar bu fotoğrafı çektirirken ben neredeydim acaba diye... Uykuda olduğumuza ya da bizi büyükannemizin evinde bıraktıkları yalanına inandırırız kendimizi ve avunuruz kendi yalanlarımızla. Ya yaşamımıza aniden çıkıp gelen aynı karnı paylaştığımız karındaşımız, kardeşimiz nereden gelmiştir. Onu da bizim gibi leylekler mi getirmiştir? Annelerimiz kardeşimizi leyleklerin getirdiğini söylerken kardeşimizi Allah babanın yarattığını söyleyen büyükannemizden daha mı bilimsel yaklaşmıştır varoluş sorununa? O çok sevdiğimiz büyükbabamız hatırını dahi istemeden, hoşça kal bile demeden nereye gitmiştir ve neden bir daha olmayacaktır? Onun toprak olduğunu söyleyen babam mı doğru söyler yoksa Allahın yanına gittiğini söyleyen ninem mi? Ya biz çocuk aklımızla neler düşünürüz bu kadar çelişkili cevaplar karşısında. Çocuk akli duymak istediklerini duyar, görmek istediklerini görür ve inanmak istediklerine inanır çoğu zaman. Duymak istemeyiz ölüm karşısında yakılan ağıtları, görmek istemeyiz toprak altına gömülen canları ve kendimizi inandırmaya çalışırız ölenlerin uzun bir seyahate çıktıklarına ve bir gün mutlaka geri döneceklerine inanırız. Geri dönüş

süresi uzadıkça onların aslında gökyüzünde olduklarına ve oradan bizleri izledikleri yalanına inandırırız kendimizi ve yalanlarımıza inanarak avunuruz yine. Oysa canlıların yaşamına ve öldükten sonra ne olduklarına dair sorular bilimin dahi hala izah edemediği sorulardır. Her ne kadar bizler çocukluk edip büyüdüsek ve soru sormaktan vazgeçtiysek de hala tanımlanamayan ve insanın zamanımızdaki bilme sınırlarını aşan çözülemeyen ve çare olunamayan en eski insanlık derdidir ölüm ve yaşam ikilemi. Hiçbir şeyin yoktan var olamayacağı ve var olanında yok olamayacağı bilimsel gerçeği bir an içinde olsa rahatlatır yüreğimizi, su serper gönlümüze.

Biliminde açıklayamadığı ve bilimsel bir ifadeye kavuşturamadığı yaşam ve ölüm, yaşamak zorunda olduğumuz ve bizi gölgemiz gibi takip eden gerçekler. Yeni yaşama atılan ilk adımlar sevindirirken son adım olan ölüm ürpertir yüreğimizi. Bilinmezlikler ve tanımlanamayanlar korkutur insanı. Bir de bir daha olamayacağını bilmek, insanların o çok sevdiklerinin bile seni unutacaklarını düşünmek, yerini başkalarının alacağını bilmek sensiz yaşamın devam edeceğini düşünmek çileden çıkarmaya yeter seni. Unutmanın ihanet olduğunu, unutulmanın, yok sayılmanın insan yüreğini en çok yaralayan duygu olduğunu anlarsın ölümü düşündüğünde. Ölüm acısının kısa sürmesine öfkelenirsin, her şeye alışan insanın ölüme alışmasına kızarsın. Peki ya sen unutulmaktan korktuğun için mi ve kendi ölümünden sonra olacakları gördüğün için mi kızarsın bunlara. Görmek, duymak, bilmek istemediğin kendi sonunu gördüğün için midir? Kendi ölümümüzü ve ölümümüz ardından söylenecekleri merak ederiz çoğu zamanlarda

ve hayal ederiz keşke şöyle bir haftalığına ya da on beş günlüğüne herkes bizleri ölmüş bilse ve bizler de onların bizler hakkında neler söyleyeceklerini duysak, neler hissettiklerini görebilsek ve gerçekten anlasak bizler hakkında ne düşündüklerini diye... Yaşadığımız dünya öyle bir hal almış ki insanların senin hakkındaki gerçek düşüncelerini öğrenebilmen için ya suç işlemen ya da ölmen gerekir.

Ölmek ve yaşamak acıda ve yalnızlıkta birleşirler. Yaşama ilk adımımızı attığımızda yani doğduğumuzda yalnızızdır ve ölürken de öleyizdir, yalnız ölürüz. Doğduğumuzda acı çeker bize can veren can ve öldüğümüzde de acı çeken yalnızca bize can veren can değildir artık. Doğduğumuza sevinenlerin sayısının fazla olup olmaması bizim elimiz de değilken ve çokta bizleri ilgilendirmiyorken öldüğümüzde acı çekenlerin ve üzülenlerin fazla olması bizim nasıl yaşadığımızın ve etki düzeyimizin göstergesi olur. Yaşamak yalnızca nefes alıp vermek değildir ya da ölmek kalp atışlarının durması, nefes alıp vermemek değildir. Bir şeyin fiziki varlığıyla, onun ortamla kurduğu bağla kazandığı anlamlılıkla yarattığı varlığı arasında fark vardır. Biri anlamsızlığın ve acı bir gerçeğin ifadesi olurken diğeri yaşam okyanusunda anlamlı varlık olmanın ve yaşam gücüyle etkili katılımın ifadesi olur. Birinde bu yaşam okyanusunda, yalnızca bir yosun iken diğesinde okyanusun kendisidir. Esas yaşam da okyanusun tam ortasında koca dalgalara karşı verilen savaştadır. Durgun, sessiz sular da yaşamak, yaşadığını sanmak kendini kokuşmuşluklara da hazırlamak demektir. Akışkan bir su, delice akan, önünde hiçbir bendin duramayacağı bir çağlayan asla

kirlenmez ve kirletilemez. Kendi akışkanlığını, duruluğunu ve sadeliğini bozan her şeyi kıyıya atar, içinde barındırmaz. Ama durgun bir su ya da küçük bir gölet kirlilikleri de barındırdığından başlangıçta her ne kadar temizde olsa devinimsizliği özünden uzaklaştırır onu. Her şeye rağmen, her koşul altında yaşama, salt fiziki olarak varlığını devam ettirme istemi de yaşama hakkıdır, yaşamı kirletir. Yaşanacaksa bir yaşam yaşamın en güzeli, en soylusu en erdemli olanı yaşanmalıdır. Her koşulda yaşamın anlayışı ölümün en kötüsüdür, yaşayan ölü olmaktır. Yaşayan ölü olmanın verdiği acı bedensel ölümün verdiği acıdan kat be kat daha fazladır. Birinin acısı seni hemen yok ederken diğerinin acısı seni gün be gün eritir. Ölüm en yakınıdır ve her gün her an ölümle yaşarsın. Yüreğin ve beynin çektiği acıların korkunçluğu yanında bedenin çektiği acılar hiçtir. Korktuklarımız korkulacak kadar büyük olan şeylerse o zaman korkumuzun kendisi anlamlıdır. Korkularımız canımızı kaybetmeye yönelikse o zaman korkunun kendisi korkulacak kadar korkunçtur. Korkmak sonradan öğrenilir. Korkunun her ne kadar içgüdüsel bir davranış biçimi olduğu söylene de sonradan yaşananlardan öğrendiğimiz korkularımız oldukça fazladır. Ölümlerden korkmamız öğretilir bizlere ve bir de ölümden korkmamız. Mezarlıkların yanından geçerken kim korkmadığını iddia edebilir? Ya da bir ölüyle aynı yerde yaşamak, evin karşısında bulunan mezarlıktan, her an ölümlerle olmaktan kim korkmaz? Asıl korkmamız gereken ise yaşayan ölümlerdir, yaşamdan zevk almayan buz gibi soğuk ruhsuz insanlardır. Her nedense yaşayan ölümler korkutmaz bizleri. Oysaki onlar çok daha tehli-

kelidir onların varlığı korkutucuyken diğerinin yokluğu korkutucudur. İnsan yok olandan korkar mı? Ya ölümle gerçekten yok mu olunur ya da yeni doğuşlara mı gebedir ölümler? Ve doğa her yok edişinde daha yeniyi yaratır her yok edişte bir varoluş vardır. Evrim sürecine bir bütün olarak baktığımız zaman her yok edişin ya da her değişimin ardından yeninin var olduğunu görürüz. Doğa da her şey birbirine bağlı olarak gelişir ve karşısını yok ederek var olur. Yani yaşamın var olabilmesi ölümün var olmasına bağlıdır. Ölüm olmasaydı yaşama gerek kalmazdı ya da tam tersi yaşam olmasaydı ölümün bir anlamı kalmazdı. Bir insanın ölümünü bile incelediğimizde bunu görmemiz mümkündür. İnsan bir insandan doğar, zamanla büyür gelişir. Bu zaman içerisinde, yaşama hem etkide bulunur hem de etkilenir. En sonda ise yaşama veda eder yani ölür. Beden son bulur ancak bu son son değildir. Bu son aynı zamanda yeni bir başlangıçtır da. Son bulan bedeni bir dizi görev bekler. Beden daha tam erimeden toprak altındaki yılanlara, böceklerle, solucanlara yiyecek olur. Daha sonra gübre olur doğayı besler ve aradan uzun zamanlar geçtikten sonra fosilleşir. Daha sonra da aklınıza dahi gelemeyecek birçok maddeye dönüşür. Yani ölmek son bulmak değildir rahat bir uykuya dalmakta değil. Bu yüzden bazı insanların ölümlerinin dirilerinden daha çok işe yaradığı söylenir. Bunu bilmekle ölüm artık korkutucu bir gerçeklik olmaktan çıkar. Ve ölümsüzlüğün sırrına ulaşırız. Ölümümüz sıradan olmayan bir ölümse yaşamı yaratırız ölümümüzle ve her baktıkları yerde bizi görürler sevdiklerimiz. Bazen gökyüzünde parıldayan bir yıldızda bazen bir çiçekte bazen de bir kuşun ka-

nat ırpışında bazen de aynaya baktıklarında gördükleri kendi siluetlerin de yaşatırlar. Evrende küçük bir nokta olan insan koskoca evrende bir nokta olduğunu duyunca yaşam anlamsızlaşır belki ancak şu gerçek hiçbir zaman unutulmamalıdır. Dünyamız da küçük bir noktada yaşanan patlama sonucunda oluşmuştur. Bizler de küçük birer nokta olsak dahi duygu ve düşüncelerimizde yaşadığımız savaşımrlarla patlamalara yol açabilir çok şeyi değiştirebiliriz.

Nedir o zaman ölmek ve yaşamak?

Yaşamak, karşılaşacağımız sıradan ve insanlığa ait olmayan sonuçları kendi elimizle yaratmak değil karşılaşmayı bir canlı olarak hak etmediğimiz, mutlakmış gibi yaşamak zorunda olmadığımız sonların varlık zeminini hedeflediğimiz ve insanlığımıza yaraşır sonların lehine dönüştürme yönlendiriciliğine ulaşmadır. Yaşam her şeyin ve herkesin hakkıdır. Yaşamın içerisinde yer almak ondan hava solumak yaşadığımızın kanıtı değildir. Yaşamın yarattığı zorluklar içimizi kavurup yüreğimizi yakıyorsa bu zorluklar karşısında yaşamın kendisi sevgi çağlayanıdır. Bu yaşam suyundan kana kana içersen yaşam da o kadar senin olur. Yaşam su gibi akışkandır ona yetişebilmek ve doyasıya içmek için senin de en az yaşam kadar akışkan olman gerekir. Yoksa zamanda yaşamda akıp gider ve sen susuzluğunla baş başa kalırsın. Bu yaşam suyundan içmesini bilmezsen ya suyu yani yaşamı kirletirsin ya da zorluklar seni kurutur ve yaşam sana çekilmez gelir ve bir çiçek gibi solup gidersin daha sonra kurursun, ölürsün.

Yaşam kadar ölümün de yüzüne bakmak gerekir. Zira yaşamımızda ölüm kendine yaşamdan daha fazla yer

bulur. Ölüm yüce amaçlar için bedeni ruhta asılı bırakmak, bir demirin soğukluğunda yaşama veda etmek ya da göremeyeceğimiz insanlar ve yaşamlar için ölmek değildir. Ölüm sıradan yaşama meydan okuyup ölüme giderken gülmeyi unutmak, zorlukları gerekçe yaparak devrimciliği bırakmak, sevgiyi unutmak bir insanın inanç dolu gözlerinde yaşama yeniden doğamamak, yıllardır uğruna savaşılan değerlere inançsız yaklaşımdır. Yoksa sadece nefes alıp vermenin sona ermesi, nefessiz kalmak ölüm değildir. Ölümü korkutucu kılan soğukluğu ve cansızlığıdır, bir de tanımlanamamasıdır. Çok defa ölümle yüz yüze gelenler ancak şeytanın bacasını kıranlar için ölüm korkulacak bir şey olmayı bırak, dalga geçecekleri alay edecekleri bir gerçek olur. Eninde sonunda mutlaka bir ölüm olduğunu bilirler ve olacaksın kavganın ortasında olmalıdır bir köşede sessiz sedasız değil. Ölmek vardır bir de ölmek vardır. Ecelimizle ölmek ya da ölümümüzle tarih yaratamamak utandırıcı bizi. Biz nasıl yaşanılacağını şehitlerimizden öğrendiğimiz gibi nasıl ölmemiz gerektiğini de onlardan öğrendik.

Yaşayanların çoğu da ölüdür aslında soğuk, ruhsuz ve cansızlardır. Ama nedense yaşayan ölülerin çokluğunu görebilen ya da bu gerçeklik karşısında korkan insan çok azdır. Çünkü insanların dikkatini çeken benzerlikler değil bu benzerlikler içerisindeki aslında sayısı fazla olan ama sade, gösterişsiz farklılıklardır. Toplumun ölüleri toplumu halini almasında yaşayan birilerinin buna dur diyememesi esas sorundur. Bazı ölümler vardır ki yaşayan ölüleri sarsar ve kendine getirir. Bu ölümler yaşayan ölülerin günahlarının temize çekilmesinin de

bedelidir. Yaşayan ölülerin cansızlığını Apocu ruh ve yaşam anlayışıyla yerle bir etmek, ölü canlara can vermek, bedellerimizin bu kadar ağır olmasının ve sadece birilerinin günahlarımızın bedelini ödemesinin lanetliliğimizi arındırmanın yolunun yalnızca ölüm olmasının, vakitsiz ölümlerin önüne geçecektir.

İnsan yaşamıyla, yaşama katılımındaki anlamlılıkla yaşamın olduğu kadar ölümün de gerçek tanımlayanıdır. Ölümden korkan insan sadece ölmemek için yaşar. Yaşamı ölümler yığına dönüşür. Hiçbir şeyden zevk alamaz, amacı bedensel varlığını korumaktır. Bu insanın satamayacağı değer yoktur. Bu insan için en kötü ceza yaşamının uzun sürmesi ve her an bu korkuyla ölmesidir. Cesur insanlar olan Apocular ise inandıklarına, doğru bildiklerine ölümleri pahasına kendilerini adayarak yaşarlar. Apocular her şeye değişik anlamlar yükledikleri gibi ölüme de yaşama yükledikleri değişik anlamları yüklerler. Bizde yaşam ve ölüme yüklenen anlam cevabı kitaplarda yazılmayan bir bilmedir. Yüreği onu yaşayacak kadar büyük olanlar çözer, her sıradan değil. Samuraylar savaşta yaşadıkları yenilgiyi kabul edip, onursuz bir biçimde yaşamaktansa kendilerini kılıçlarıyla yok ederler ya da Keltli savaşçılar ne olursa olsun yaşanmalıdır anlayışını reddederek bunun yaşama hakaret olduğunu düşünür yaşamlarına son verirler. İşte bu ölümler sadece dostlarında değil düşmanlarında da saygı yaratan ölümlerdir. Başı diktir onurlu ölenlerin. Denizleri ölüme giderken bu kadar asi kılan bu kadar gözü kara kılan işte bu gerçektir. Yine Apocuları cesur kılan kendi bedeninin yanık kokusunu duyarak damla damla eriyişine şahit kılan ve uçurumlardan kendini

atan, kendini yok edeceği silahlardan yoksun olduğu için kendi sonunu soğuk zincirlerle getiren, yaşamı çok sevdiği için bombayı kendinde patlatan ecelsiz ölümlere götüren sonlarının onurlu yaşamı yarattığını görmeleridir. Dalga dalga yayıldıklarını silahlarını kaldıracakların olduğunu bilmeleri, ölümleriyle ölümsüzleşmeleridir.

Ölmekten değil, sıradan yaşamaktan korkalım. Farklı yaşamaktan değil, ucuz ölmekten korkalım.

“Yolun Açık, Başın Dik Olsun”

Amcası,

“Canım Yıldız, Eee. Anlat bakalım, ne tadındadır sizin orada akşamlar?’ diye sormuştum son konuşmalarımızın birinde. Gülmüştün. Binlerce kilometre uzakta olsak da, görmüştüm gül, gelincik, Şilan açtığını yanaklarından... ‘Nasıl anlatsam ki sana? Ama geçen okuduğun şiirdeki gibi burada akşamlar’ demiştin sonra. Sahi, ne tadındadır Azrail’den çalınmış şu ana sığdırılan sevdalar? Hangi aşkın vuslatında böylesine güzeldir akşam. Ve neden sevinçlerimizle yarışır gibi böyle çabuk geçiyor zaman. Hâlbuki çoğumuzun saçlarında tutmamış daha gümüş mayası ve sararmadı bıyıklarımız geçen sonbaharda. ama yine de acılarımızla yarışır gibi ne de çabuk geçiyor zaman.. Ama umut inadına serpiliyor doruklarda yüreğimizin hüznün yaprakları dökülüyor bir bir gamzelerimizden bahar damlıyor yani ve yine zafer tadında demleniyor akşamlar. Yollar, götürmek için kimilerimizi yeni iklimin şarabi akşamlarına son hazırlıklarını tamlamakta. Ve eller, sıcacık

bir ülke gibi kucaklarken birbirilerine saçılıyor duda-
klardan Botan’i intikam türküleri. Doğduğun günden,
gittiğin güne dek hiç ayrılmamıştık. Vedalaşırken de
‘geçici ayrılık bizimkisi’ demiştik. Ayrılıktan saymadık
zaten. Dağlara gidecektin. O delikanlı bahara...Gittin!..
Ve ben, en güzel sözü dudaklarımda unutma telaşıyla
bağırdım peşinden ‘yolun açık, başın dik olsun. Akşam-
larına ağustos sevinci dolsun!’ Ve senden sonra, kalles
mayınlarla pusulanmış yollara uğurlananlardan birileri
başka bir iklimde çıkınca karşıma deli olurdum sevinç-
ten. “Yıldız yaşıyor ve gülüyor ‘hala’nın mutluluğundan
Newroz sığmazdı gzkapaklarıma. Ayrılık zordu bizler
için. Zorunlu ‘zor’lardan.

Beraber bymştk. Ben altı yaşında bir çocukken,
bal karası gözleriyle, bal tadında bir bebeydin sen. Bütün
Çocuklar seninle oynamak için dolardı gece-konmuş fa-
kirhanemize. Ve şımarık serçeler gibi baharı taşırlardı
toprak bahçeye. Çiçekler açar, yeşerirdi dünya. Ama sen
hep susardın. Onlar Fırat gibi coştukça, sen Dicle din-
ginliğinde akardın. Büyüdükçe çoğaldı suskun. Büyüdü-
ke, derinleşti gözlerindeki bal karası uçurumlar.. By-
dke, daha bir esmerleşti yüzüne takıştırdığın hüzün...
Hiçbir aşk, mutluluk ve sevinç silemedi yüzünde asılı
duran o esmer hüzün resmini. Amca-yeğendik seninle.

Baba-kız. Ve aynı hüzne terk edilmiş ksz iki kar-
deş... Acılarımızı, fkelerimizi, sevinlerimizi döktük
birbirilerimizin ellerine. Sevdalarımızla cemre düşürür-
dk brmzn yüreğine... Newroz aardık sonra, aşk
sarhoşluğuyla halaya dururduk. Bydk... Kirlendi d-
nya. Ya da, lkesiz, dilsiz, sürgün yaşamanın kimliksiz
acıları düştü ellerimize. Ve anladık ki, gzlerimizdeki

anam yüzlü hüznü, aşksızlıktan değil, yurtsuzluktandır.

Ve sen canım Yıldız, bunu anladığında ilkin aşkını saldın dağlara. Şiyar'ını... Sonra... Sonra iki damla gözyaşı bırakıp ellerime gittin... Güneşin sabahı dudaklarından öptüğü o ülkeye.. "Saksıdaki kardelen gibiyim bu şehirde, her rüzgârda biraz daha kırılıyor ellerim" demiştin giderken. Köklerini toprağımıza salma özlemiydi gidişin. Belki de rüzgâr olmak istemiştin... Şiyar'a mı, yoksa dağlara mı? Diye tek bir soru sormuştum sadece. Güldün... Aşk döküldü gülüşünden. Oysaki, aşktan söz edince hep susardın. Suskun yağardı yağmur. Göl olurdu sonra avuçlarıma birikmiş acıların. Ve hüznü, bir gölge gibi düşüp ardımıza sessizce yürürdü lacivert ormanımızda... Fakat bu kez gülmüştün. Anlamadım sorumun cevabını... Ta ki, günlüğünde aşka dair yazdıklarını okuyana dek. İçinde Şiar'ın de olduğu o kutsal toprağaydı aşkın...

Ülkem benim, ne kadar zormuş sana ulaşmak! Ne anlatılmaz bir tutku. Sana kavuştuktan sonra, bağrında kalabilmenin diyetini ödemek. Seninle ben olmak istiyorum, sensiz nefes alamıyorum. Dokunuşlarınla, öpüşlerinle tanışmak, o hazzı ben de yaşamak istiyorum. Bedenimi toprağına sürmek ve ulaşılmazlığıyla kendimi yeniden yaratmak istiyorum. Güzellik kraliçem benim. Ülkem, beni koynuna alacağın günü özlemle bekliyorum. En çok ben seveceğim seni, bu sözü daha önce verenler gibi." Ve sözünü tuttun.. Atomlara bölerek o gelincik tarlası tenini, döktün Cudi'nin eteklerine... Ama.. Ama canım Yıldız, ayrılık için daha çok erken! Hani söz vermiştin! Ben gelmeden büyümeyecektin. Mavi olacaktık seninle. Beyaz telekli bir martı. Uçacaktık okyanusun en

yalnız köşesine. Yıldız olacaktık sonra. Kayıp düşecek-
tik çocukların yarına açılmış avuçlarına.. Ben gelmeden
sakın büyüme demiştin sana. Çocukluğumuzu asa-
caktık umudun alın çatına. Ve uçurtma niyetine koşup
akşamın peşinden, düşlerimizi salacaktık geceye...

Büyüdün! Yıldız oldun. Ve düştün halkımın yarına
açılmış esmer avuçlarına... Gittin işte! Yüreğimde Fırat
çağıltısı acılar kanatarak ve ellerimde söylenmemiş
sözlerin sızısını bırakarak aşkına gelin gittin... Geceler
boyu uyumadım hâlbuki Kaldırıp önündeki barikatı
yol verdim zamana. Su gibi akışın da, mevsim dönsün
diye bahara. Ve gözlerin avuçlarıma düşer umuduyla
hüzünlü şarkılar söyledim yıldızlara. Ne çok vuruldum,
kaç ömür kanadım sen gidince! Ve gelmesin diye ardın-
dan, yatırıp dizlerime, ninniler söyledim ölüme... Yağ-
mur tuttu soluğunu serçeler sustu özleminle dağlarken
yaralarımı inlemedim hiç uyanır da, peşine düşer diye
o soğuk ve kirli hece... Ama sen yine de gittin işte! 'Her
ölüm erkendir' denir ya. Biliyorum sen geç kalmanın
telaşıyla koştun önce giden yoldaşların peşinden.. Ama
ca'nım Yıldız inan! Bu ayrılık bize çok erken. Çoğumu-
zun saçlarında tutmamış daha gümüş mayası. Ve sarar-
madı bıyıklarımız geçen sonbaharda.

Arkadaşlarını gördüm ca'nım Yıldız. Beraber anılar
biriktirdiğiniz esmer çocuklardı hepsi. Gözlerinde bal
karası gözlerini aradım. Ellerin de, Cudi nasırı elleri-
ni. Korktum ve dokunamadım sen kokulu tenlerine.
Acılarımdan elleri yansın istemedim. Sustum ve sadece
dinledim... Bir ceylan gibi Cudi'de gezmişsin. Ve her
koyağına o kutsal mabedin, sevdanı gizlemişsin. Bırca
beleq'de, Mem û Zî'nin düğününde dilana girmişsin

önce ve ceplerinde bir avuç Dicle, düşmüşsün kendi masalının peşine. Karşılaştığın her yürek de bir iz bırakmışsın diyorlar. Koyu bir esmerlik.

Ve bir Newroz sonrası, -hani yüreklerimize cemre düşen o aşk mevsiminde- gülüşünle mayalayıp o esmer hüznü kayıp Cudi'nin doruklarından, düşüvermişsin Toroslar'ın güneş yanığı tenine. İşte o günden beri güldüğünde gelincik saçan gamzeleri mayhoş bir hüzne çalmış Cudi'nin.. Mayhoş bir hüznü kuşattı yani Newroz coşkusu sohbetlerimizi. ve aldatılmış sevgililer gibi küstü dilimiz anıların çakır keyf tadına.. Yine de, inatçılığımızla yarışır gibi nasıl da geçiyor zaman! Newroz Ağustos ve sen. Bak! Koca bir kavga mevsimi daha geçti o lanetli günün üstünden Esmer gelinciklerle doldu Cudi'nin elleri ama hüzne yaprak dökse de yüreğimiz ağlayamıyoruz çünkü turnalar güneşe doğru uçuyor hala ve ceylanlar, ayak izlerine basarak dolaşıyor kınalı şafakları beklediğin o koyaklarda. Hüzne demleniyor reyhanî akşamlar. Yollar sabırsız. Götürmek için kimilerimizi o eşkıya doruklara son hazırlıklarını tamamlamakta. ve eller.. Sıcacık bir ülke gibi kucaklarken bir birilerini yine aynı türkü dökülüyor dudaklardan 'Serkeftin hevalno, uğurlar olsun. Akşamlarınıza Ağustos sevinci dolsun!' ... Sahi, söyler misiniz? Ayrılık sonrası ne tadındadır mevsim?"

Yaşamaya dair... Her şey yaşadıkça anlam bulur ve bilincine varılır. Yaşananları duyumsamak, hissetmek herkese ve her şeye inat...

Bir gerillanın yaşamında olabilecek en ufak şeyden başlayıp onun için önemli olan her şey yazılmak

zorundadır. Yazılmayanlar, anlatılmayanlar, tarihe gömülürler, paylaşılamaz hiç kimseyle silinir giderler, fakat sihirli kalemin edasına kaptırınca insan kendisini neyi anlatıp neyi anlatamayacağını düşünüyor birden yaşam ve yaşama dair olan her şey bir film şeridi gibi insanın gözlerinin önünden geçip gider. Bazılarını hiç yaşanmamış sayıyorum ama fakat bazıları var ki keşke bir daha, bir daha yaşasam deyip kendimden geçiyorum. İlk partiye katıldığım günden bu güne tanıdığım insanlar, kaldığım ortamlar ve bende yarattığı değişimler...

Su akar, buluşur nehirlerle

Çağlayanlara dönüşür,

Yaşamda sürekli akar ve gider dur diyemezsin hiçbir zaman akışına, asidir, dinlemez seni çünkü değişim sürekli dir. Her değişim yeniye gebedir, yeni doğacak bir çocuğun temizliğinde ilmik ilmik işlersin, şefkatle bakarsın ona çünkü sen onunla varsın ve seni var eden gerçekliği barındırır içinde.

Yaşama dair anlatılanlar,

Tarihin gömütlerinde,

Bir sır misali kalmamalıdır.

Öyle sırlar vardır ki yüz yıllar boyu bile kalsa

Değerini koruyabilecek, bir düzeyde,

Yer kaplar gönüllerde...

İşte bizimkisi de böyle bir hikâyedir, gerçekliğin acı duvarlarında duyumsayabilmek sizleri ve hissedebilmek nefes alış verişlerinizi, siz olabilmek ötekileşebilmek yaşam denizinde...

Yaşama dair her şey anlatılmalıdır. Anlatmak aslında onları yaşayabilmekle bağlantılıdır. Yaşıyorsan anlatabilirsin, hep keşkeler dilimdedir. Keşke burada bizimle ol-

saydılar, aynı atmosferi soluyabilseydik, ağlayabilseydik, gülebilsedük, konuşabilseydik eskisi gibi...

Vasiyetler, beklentiler altında kendimi bir kısır döngüde hissediyorum, cevap olabilmek ve anlatabilmek sizleri. Bizimleydiler, birlikteydik, birçok şeyi paylaştık onlarla kuşlara, dağlara, yollara, patikalara anlattım sizleri bizden önce onlar bu patikaları birçok kere arşınlayıp geçtiler, görmediniz mi? Tanımadınız mı? Bu güzel insanları...

Nursel Şimşir yani Yıldız Demirdağ
Bal karası gözlerini hiç unutmadık...

Devrimin Zafer Kadını, Zafer Tanrıçası!

*Reber APO'nun Ş.Yıldız arkadaşıla gerçekleştirmiş olduğu diyaloglar
(1998)*

---.: Aşk tanrıçası, sivilleşme merkezi, hepsi Mezopotamya'da. Öyledir de. Hiç kimse bu topraklardaki kadar özgür düşünemedi, özgür yaratamadı, özgür sevedemedi. Araştırırsanız, bunun böyle olduğunu görürsünüz. Bizim eylem de biraz budur. Karşı olabilir tabii. Düşmanları çoktur. Fakat bizim için de tarih budur ve büyüklüğümüzü de böyle yakalayabiliriz. Biraz inat gerekir, araştırma, direnme gerekir. Bu bizde eksik. Burada Avrupa'yı yenmişiz. Demin söylediğim gibi, sömürgecilik girmiş, bir de Avrupa da da yenmek istiyor. Kendi ölçüleri, kendi yaşamları ile direnmek gerekiyor. Benim şu anda kendime güvenim hayli var. Hiç yaşamayabilirim

de hiç umurumda bile değil. Öyle bir denge yaratmışım ki kendimde, dünya bir yana ben bir yana. Bu iç tutarlılığı kendi içimde sağlamışım ve kendimi çalıştırarak bir dünya bile kurabilirim. Bunu esas almalısınız. Oturun. Kendine güvenen kadın da var mı burada? Kimin ilgisi canlıdır? Nasıl Yıldız, senin durumunda gelişme var mı?

Yıl.: Başkanım belli bir yoğunlaşma var. Özellikle son geliştirilen, Önderliğin belirtmiş olduğu yaratılmak istenilen kadın düzeyi, aşk düzeyi ve zafer düzeyi üzerinde belirli bir yoğunlaşma var. Bu noktada arayışlar sonsuz. Buna ulaşma noktasında, kollektifleşerek tartışmayı YAJK gücü içerisinde yaratarak ulaşma istemi var. Geçmişteki kaybettiren özellikleri görme var. Bununla savaş istemi yoğun, fakat bununla savaşmak için gereken aletleri bulma noktasında bir çaba gerekiyor, emek gerekiyor.

---.: İddiaların var, arayışların var, tutkuların var biraz sanıyorum. Tabii ki çaba, emek çok gerekecek, sınırsız hatta. Sanıyorum kendini bu temelde kararlaştırabilecek güçtesin. Demin söylediğim çerçevenin kadınlığına, YAJK'ına herhalde oturabilecek iddiadasın.

Yıl.: Doğrudur Başkanım, iddiam odur. Yaşam da sadece o yönlüdür.

---.: Tabii, dikkat edin. Biraz bilinçlisin sanırım, biraz da iraden var ve biraz da özgürlükten yanasın galiba.

Yıl.: Doğrudur Başkanım, tek amaç özgürlükten yana.

---.: Dikkat et, daha gençsin sanırım. Fazla yıpranmış değilsin benim gibi.

Yıl.: Başkanım Parti Önderliği, fiziksel olarak değil bütünsel bir yaşam gücüdür.

---.: Tabii, bir bütünsellik içinde, ilkeli, pratik. Yorgunluk vb. kavramlar fazla anlamlı değil de gençlik enerjini daha iyi kullanabilirsiniz.

Yıl.: Doğrudur Başkanım. Daha kullanılmamış bir çok enerji var.

---.: Çok, çok. Patlatın artık. Demin söylediğim kavramların içini doldurmak için, bana göre sınırsız bir tutku, inat, çaba, arayışla doldurursanız, ne güzel şeyler ortaya çıkar.

Yıl.: Kesinlikle Başkanım. Parti Önderliği'nin çizmiş olduğu çizgiden yürünebilirse...

---.: Herhalde ortaya çıkacak kadın sanırım biraz değerli olur.

Yıl.: Doğrudur Başkanım. Şimdiye kadar kesinlikle açığa çıkmamış olan, Zilan ve Sema şahsında aslında açığa çıkan...

---.: Onlarınsi sembolik, yani bir mesaj, ama içini doldurmak gerekir.

Yıl.: Doğrudur Başkanım. Yaşamsallaştırma gerekir.

---.: Bu zor bir olaydır. Binlerce kadın savaşçı, mesela bombalarla kendilerini patlattılar, vahşi bir çok yürüyüşe, savaşa katıldılar. Bunların hepsi bu özgür kadının içini doldurmak için. Hepiniz biraz da buna

koşuyorsunuz. Müthiş bir savaştır aslında. Herhalde bunu esas almalıyız. Yoksa diğer devrimlerde olduğu gibi kendini unutan, özgürlüğü unutan bir kadının devrimciliği fazla çekici değil.

Yıl.: Oldukça mekanikleşmiş.

---.: Mekanik, bürokratik, memur kadın devrimciliği. Benim hiç ilgimi çekmiyor.

Yıl.: Doğrudur Başkanım, şimdiye kadar öyle ortaya çıkmış.

---.: Öyle olmuş, yani devrimcinin iyi karısı!

Yıl.: Kesinlikle, aslında devrimci olmak kadında kendi iradesiyle yürümeyi getirmeli.

---.: Aslında düzene göre olmuyor mu şimdi? Erkek, "Şu iyi karı-kız.", kadın da "İyi koca-erkek." der, bunu aşmamıştır. Ve bunda da sanırım devrimin özüne, en temel bir hususuna ters düşülmüştür. Tabii bizde tersi söz konusu; devrimin zafer kadını, zafer tanrıçası! Bu kavrama ağırlık vermek gerekmektedir.

Yıl.: Kesinlikle Başkanım. Aslında buna ulaşma noktasındaki hedef, savaştaki başarıdır. Parti başarısıdır.

---.: Tabii, bütün çalışmalarda, eğitsel, örgütsel, propagandada hep böyle zaferi yakalanan normlar, hitaplar, şekiller peşinde koşmak gerekiyor. Aslında somutlaşıyor böyle bir kadın biraz. Fazla mı ilgileniyorum veya daha mı ilgilenmeliyim acaba?

Yıl.: Başkanım şu ana kadar Parti Önderliği'nin ge-

liştirmiş olduğu ilgi gelişmeyi göstermiştir. Daha da yoğun bir şekilde...

---.: Sonra düzen tarafından saldırıya uğramaz mı?

Yıl.: Aslında saldırı her halükarda vardır Başkanım.

---.: Var doğru. Erkekde de var, kadında da var, fakat bırakmamalıyım diyorsun.

Yıl.: Kesinlikle Başkanım.

---.: Yani tabuları yıkıyorum.

Yıl.: Binyılların tabuları.

---.: Mülklü kadını aşıyorum. Bunlar çok zor işler. Ve bir de biz de ne de olsa bir erkeğiz, kim bilir hangi kültürlerin benim üzerimde etkisi olabilir? Fakat çok yerle bir etmiş durumdayım. Kendimi yitirtmeyecek kadar güçlüyüm herhalde.

Yıl.: Doğrudur Başkanım.

---.: Tabii böyle bir kişilik olarak kendimi hazırlamam önemli. Kadın karşısında Gılgamış kadar kendini güçlü kılan bir erkek mi oluyorum? Gılgamış'ın bir özelliği, İştar karşısında yenik düşmemesi. Tüm düşmanların örgütlediği bir kadın bize de dayatıldı. Çok ilginç değil mi?

Yıl.: Doğrudur Başkanım. Onun şahsında, aslında ona karşı savaş, en güçlü kadını geliştirme noktasında yapılıyor.

---.: Ve tabii en güçlü kadını, yani olumlu İştar'ı da

ortaya çıkardı. Aşk kadını veya o ilişkiyi, o yaşamı ortaya çıkardı. Bunlar hep önemli kavramlar. Bu temelde biraz derinleşelim.

Yıl.: Doğrudur Başkanım.

---.: Düzenin askerleri, köle kadınları, köle erkekleri gibi yürümek ayıptır.

Yıl.: Görevimiz, onun gereklerini yerine getirmektir.

---.: Özgür bir kadın olarak, bana göre en azından yüzlerce erkeği eze eze devrime kaldırabilmelisin. Bir kadın bunu sağlayabilir. Kendini iyi örgütleyen bir özgürlük kadını! Bunu esas alacaksınız. Zavallı, sığınmacı bir kadın değil, etkileyebilen bir kadın! Bireye kendisini endeksleyen değil, devrimin zaferine kendini endeksleyen bir kadın! Zor bir iş, ama tanrıçalar yolunda yürümek, Semalar, Zilanlar veya bizim militanların yolunda olmak böyle olur. Grubunuzu yo-ğunlaştırın, bunları yoğurun her gün. Her yerde yapın. Herhalde iyi şeyler çıkar.

Yıl.: İnanç var Başkanım.

---.: Kadın ordumuza sahip çıkın. Kadın gücünüzü, kadın örgütünüzü, kadın ilkelerinizi ortaya çıkarın. Erkeğe karşı çok ilkeli bir proje oluşturun. Kadının kendi iç projesi netleşmeli. İlkeleriyle, tarzıyla, örgütüyle, eylemiyle, kadın gücünü ortaya çıkarın. Cins gücü nedir? Estetik gücü nedir? Hatta zeka gücü nedir? İktidar gücü nedir? Bol bol tartışın. Ayıp değil. Ayıp olan, işte "Vurun kadını önce" ilkesine göre yüreğinizi ve kafanızı çoktan kaybetmenizdir. Size bizim sunduğum fırsatla, kafa da, yürek de sizin. Vurulmayın, siz vurun düşman-

larınızı! Değil mi? Vuracak çok düşmanınız var. Bizim size verebileceğimiz destek, PKK içinde fiziki saldırılardan, erkeğin dengesiz yaklaşımlarından sizi biraz koruyabilmek. Ama içini doldurmak, sizin vuruculuğunuza bağlıdır. Başka fazla beklemeyin, başka beklerseniz sığıntılık bir durum olur. Sığıntılığa da özenen değersizdir. Özgüçten yoksun kalan değersizdir. Başka bu yönlü sorabileceğiniz sorular var mı? Cevaplar bunlar. Herhalde isteklisin.

Yıl.: Doğrudur Başkanım.

---.: Başka istemleriniz var mı?

Yıl.: Özgürlüktür Başkanım.

---.: Ben de daha bu işin peşindeyim. Yani fırsat buldukça yoğunlaşıyorum. Biraz daha başarılı olacağım söylenilebilir. Fakat dediğim gibi, çok ilkeli ve pratik yönlerinizi sürekli geliştirin. Yapmazsanız, çok zorlanırsınız. Hatta feci bir biçimde sonunuz gelir. Konu çok hassas. Başınızı kaşıyacak boş bir zamanınızın bile olacağını sanmıyorum. Ona göre kendinizi kurgulayın, kendinizi kurtaracak tüm silahlara kavuşturun. Ayıp değil. Ayıp olan, bu köhne kölelikte ısrardır; ayıp olan, yüreksiz, dilsiz, yalancı, her şeye boyun eğen kadınlıkta ısrardır. Çirkin özelliklerde, bu kadınlıkta ısrardır.

Kadın Özgür Yaşamın Garantisidir

Yıldız Demirdağ

‘Özgürlük nedir?’ sorusuna verdiğimiz cevaplar, aslında bizim ona ne kadar yakınlaşıp yakınlaşmadığımızı gösterir. Bir olgunun tanımını yapamamak ona ne kadar yüzeysel yaklaştığımızın kanıtıdır.

Fakat sadece tanımını yapmış olmak da yeterli değil, bu yüzden denilir ya dünyanın en güzel teorileri bile onu yaşamsallaştıramadığında ne yazık ki hiçbir anlam ifade etmez. Özgürlük, insanın yaşamış olduğu toplumsal gerçeklikle bağlantılı ele alınmalıdır. Toplumsal gerçeğin tarihsel kökeni, sistemleştirilen düzenin tüm ekonomik,

sosyal, siyasal, psikolojik temellerini değerlendirmeden özgürlük olgusunu ele almak, onu çok fazla daraltmaktır. İşte o zaman, bir ev kadını için özgürlük, belki de bir işe girip çalışmak olacaktır. Aile ortamının baskıcı yaşam ölçülerinden sıyrılmak isteyen bir genç kız için okuması ya da kendisinin seçtiği ve sevdiğini sandığı bir erkekle evlenebilmesi olacaktır. Sokakta kalan kadınların sığınacak bir çatı bulması, dayak yemekten yıpranmış bir kadının da kocasını terk etmesi onlar açısından özgürlüktür. Ya da erkeğin yaptığı tüm işleri yapabilme gücü olacaktır. Ama bunların gerçek özgürlük ölçüleri olmadığını biliyoruz. O zaman nedir özgürlük, özgür bir kadına nasıl ulaşılır? Bizler bu soruyu doğru cevaplandırmak zorundayız. Doğru cevapların mücadelesini vermekle mükellefiz. Çünkü özgürlük her zaman bedel ister. Bizler de her zaman bu bedeli vermeye hazır olmalıyız.

Başkan APO; “özgürlük öz kimlikle, öz savaşımla olur” diyor. Öz kimlik ve öz savaşımı gerçekleştirmek ise önce istemek, amaçta netleşmek, bunun için gereken her türlü emeği, çabayı, sabrı göstermekle olur. Yoksa sürekli özgürlük mücadelesini verdiğini sanma, fakat bunun gereklerini yerine getirmeme sözkonusudur. Ki bu da, zamanla istenilen sonucun alınmamasıyla bağlantılı güvensizliği, hatta geriye düşmeyi ve inançsızlığı getirir.

Önderliğimiz; “Bir kıza verilebilecek en büyük değer, saflarda istediği gibi yaşaması için varsa mantık gücü, duygu gücü yücelmesidir. Sizi bir askerliğe, orduya çekmek de değil. Özellikle en temel konularda psikolojinizde özgürlük yaratmak, cinsiyette özgürlük yaratmak çok önemli” diyor. Ve bunun hayata geçirilmesi için de

özgürlük mücadelesinin başından itibaren kadına yer veriyor. Dağlara gelen her genç kızın geliş sebebi ne olursa olsun sonuçta özgürlük savaşı vermeye, özgürleşmeye geldiğini söyleyerek, bu savaşımın yürütülmesi için gerekli tüm silahları da sunuyor kadına. Kadının ancak büyük bir savaş yürüterek, yüz yıllardır kaybettiklerine ulaşabileceği gerçeği ile hareket etmesinin gereğini ortaya koyuyor.

Ateşe atmak... Ateşle yıkanmasını, ateşte pişmesini, dayanıklı hale gelmesini sağlamak... Her türlü koşulda yaşam imkânı yaratabilmesini sağlamak. Ateşte kendisine ait olmayanların yok olmasını ve bu sadeye, öze dönmesini sağlayıp onu gerçekleştirmek. Herkesin kolayca yaklaşıp kullanabileceği bir konumdan çıkarmak kadını... Kadını yaratmak! Yaratılan kadınla birlikte onunda katıldığı bir insanı yaratmak, erkeği yaratmak, var olanı reddederek her şeyi yeniden şekillendirmek ve böylece özgürlük ölçülerini somutlaştırmak, yaşanılır kılmak. İşte bunun için 'varım' diyenler, savaşacak olanlardır.

'Savaş' dediğimizde aklımıza sadece elde silah ideolojimize karşı olan egemenlerin ordularıyla savaşmak gelmemelidir. Bu tarz savaş, yürüttüğümüz ideolojik savaşın bir yönüdür sadece. Asıl verdiğimiz savaş, irade, nefis ve güzellikleri yaratma savaşıdır. Bin yıllardır sürdürülen egemen, baskı, zora ve tahakküme dayalı sistemlerin başta kişiliklerimizde yarattığı tahribatlara, sahteliklere, çirkinliklere karşı yürüttüğümüz savaş önemlidir. Özgürlük mücadelemizde gerçekleşen kadın ordumuza da bu çerçevede bakmak önemlidir. Sadece savaşın, ordunun erkek cinsine ait olmadığını göste-

rebilmek için kurulmamıştır. İdeolojik, siyasi, kültürel anlamda belli bir düzeyi yakalayıp özgürlüğü hayata geçirmek içindir. Toplumda iradesizleşmiş, yitirilmiş olan kadının kendisini yeniden ele alarak kazanması, toplum içinde etkinliğini belirginleştirmesi, yaşamın temel ögesi haline gelmesi için cinsinin yücelmesini sağlaması, kendisini güç haline getirmesi için yaratılmıştır. Kadının öz gücünü açığa çıkartabilmesinin en büyük zemini olarak ele alınmıştır ve alınmadır. Bu amaçla öncelikle kadının kendi kökleriyle buluşmasının, kendini daha iyi tanıyabilmesinin koşulları yaratılmıştır. Neye karşı ve hangi yöntemlerle savaşılmaması gerektiğini görmesini sağlamak için, belli bir düşünce gücüne ulaşması gerektiği belirtilmiştir. Bununla beraber tarihsel bilinci elde ederek kendi cinsini tanıması ve sevmesi, onun için mücadele vermesinin zorunluluğu ortaya konulmuştur. Savaşmak, mücadele etmek, kendini ve toplumu yaratmak... İlk bakışta oldukça zor olgular. Hiç de kadın cinsine göre olmayan olgular. Ama kime, neye göre kadına ait değilmiş gibi görünen? Tabii ki egemen zihniyete göre. İşte bunu değişmesi için kadının ordulaşması, örgütlenmesi gerekiyordu.

İnsanlık tarihine baktığımızda kadın cinsinin birçok planlı savaşıma katıldığını, ordularda yer aldığını görüyoruz. Fakat bu yer alışı, kadın özgürlüğünü ve bununla beraber toplumsal özgürleşmeyi getirmediğini de biliyoruz. Öyleyse yapılması gereken doğru nedir? Önderliğimiz tarafından bizlere sunulan savaş zeminini doğru değerlendirip hakkını vermek ve bu anlamda tarihin bize yüklemiş olduğu sorumluluğu yerine getirmek. Otuz yıldır yürütülen mücadeledeki

tecrübelerden öğrenmesini bilerek, tekrardan güçlenerek savaşmak. Başta kendini tanıma savaşımını vermek. Bunun için, kendine doğru soruları sormak önemli. 'Ben neydim, neyim ve ne olmak istiyorum? Nasıl bir yaşamı istiyorum, bu yaşamı oluşturmanın koşulları nelerdir? Doğru yaşamı oluşturacak olan kişilik yapılanmasına nasıl ulaşacağım?' Kadın olarak beynimizdeki, yüreğimizdeki, fiziğimizdeki geleneksel yönleri görme ile başlayacak her şey. Hep başkaları için, erkek için, iktidar için, devlet için, toplum ahlakı için olmuş olanı görüp ona karşı keskin bir savaşım başlatmakla olacak. Bu savaşı başlatmak, kendi başına bir özgürlük adımıdır. Mücadele tarihimiz boyunca kendi kişiliğinde başlattığı savaşımı bir yaratım eylemine döken, bununla tüm alanlarda toplumsal dönüşümü gerçekleştirmeyi sağlayan kadın özgürlük savaşçıları ortaya çıkmıştır. Şehit Beritan, Şehit Zilan, Şehit Sema Yüce ve niceleri bunun somut örnekleridir. Yaşadığımız dönem itibariyle onların yarattığı değerleri yüklenip yola devam etme sorumluluğu bizim omuzlarımızdadır. Onlar asla vazgeçmediler, geri çekilmedi ve pes etmediler. Karşılarına çıkan tüm geri, klasik ve baskıcı yaklaşımlara teslim olmadılar. Her zaman Başkan APO'nun savaş felsefesine göre yaşamayı hedeflediler ve başardılar. Boyun eğmediler. Herkesin istediği gibi değil, özgürlük ölçülerinin dayattığı gibi olmayı seçtiler. Ve bu şekilde tarihleştiler, sembolleştiler, tanrıça katına yükseldiler. Sıkı savaştılar ve savaştıkça varoldular. Savaştıkça kadında yaratılmış olan dar ufku ortadan kaldırıp beyinlerini, yüreklerini büyüterek, tüm kadınları ve tüm evreni sığdırdılar yaşamlarına. Tutku düzeyinde ele aldılar savaşı, tutku

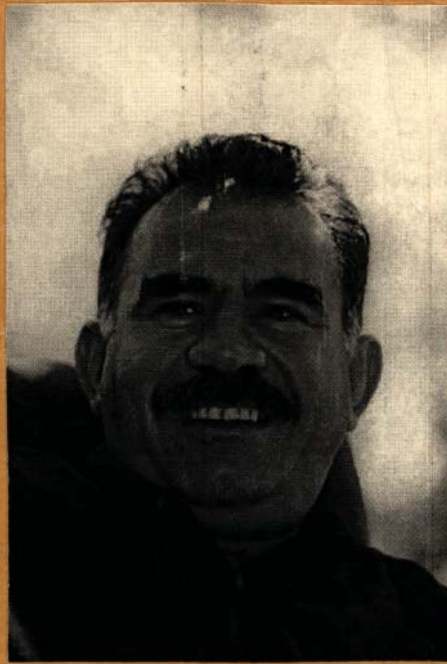
düzeyinde sarıldılar güzelliklere. Kendi şahıslarında, binlinç ve ruhta kadının doğru bağlanışının nelere kadir olduğunu gösterdiler. Bin yıllardır bastırılan ya da başkalarının menfaatleri için kullanılan enerjilerini açığa çıkardılar. Birilerinin değil, insanlık tarihi boyunca yaratılan tüm değerlerin, toprağın, bağımsızlığın, halkının ve güzelliğin kadınları oldular. Amaçlarını, yüreklerini büyüttüler, onun için nefes aldılar ve yine onun için nefeslerini verdiler. Kendi güçlerini sınadılar, kendi kişiliklerinde ve diğer yoldaşlarının kişiliklerinde zayıf yönleri gördüler, olduğu gibi kabul etmediler. Varolanı değiştirme savaşı verdiler. Savaştıkça daha çok sevdiler birbirlerini. Egemen sisteme karşı savaştıkça kadında onu yenebilme gücünü gördüler. Mücadele saflarında kendisini dayatan egemen zihniyetin farkına vardılar. Buna karşı hiç durmadan savaşarak kazanılacağını ortaya koydular. Gerçek anlamda gücün ne demek olduğunu anlamışlardı. Bu gücü açığa çıkarmanın ana kaynağının kadında olduğunu gösterdiler. Bu güç açığa çıktıkça eşitsizliğin ortadan kalktığını gösterdiler. Özgür yaşamı gerçekleştirmenin garantisinin kadın olduğunu bildiler. Bu garantiyi yaşamsallaştırmak için örgütlenmek gerektiğini gördüler. Örgütün özgürleşmede en büyük silah olduğunu anlattılar. Tüm bunları yaparken savaştılar, böylelikle savaştıkça özgürleşildiğini kanıtladılar. Bu kadar engin mirasımız varken hala geriye sarılmanın, hala beklemenin, hala anlamamada ısrarın nedenleri nelerdir? Bizi geriye çeken noktalar nelerdir? Bunu çok derin ele almak zorundayız. Savaşım yürütmeden özgürlük düzeyine ulaşamayacağını yaşadığımız gerçeklik bize çok yakıcı bir şekilde göstermiştir. İçinde bulunduğumuz dönem noktasında da bu gerçeklik tüm yakıcılığıy-

Şehit: Yıldız Demırdağ'ın
(Nursel Şimşir)Günlüğünde
Bir bölüm...

KAPAK YAZISI

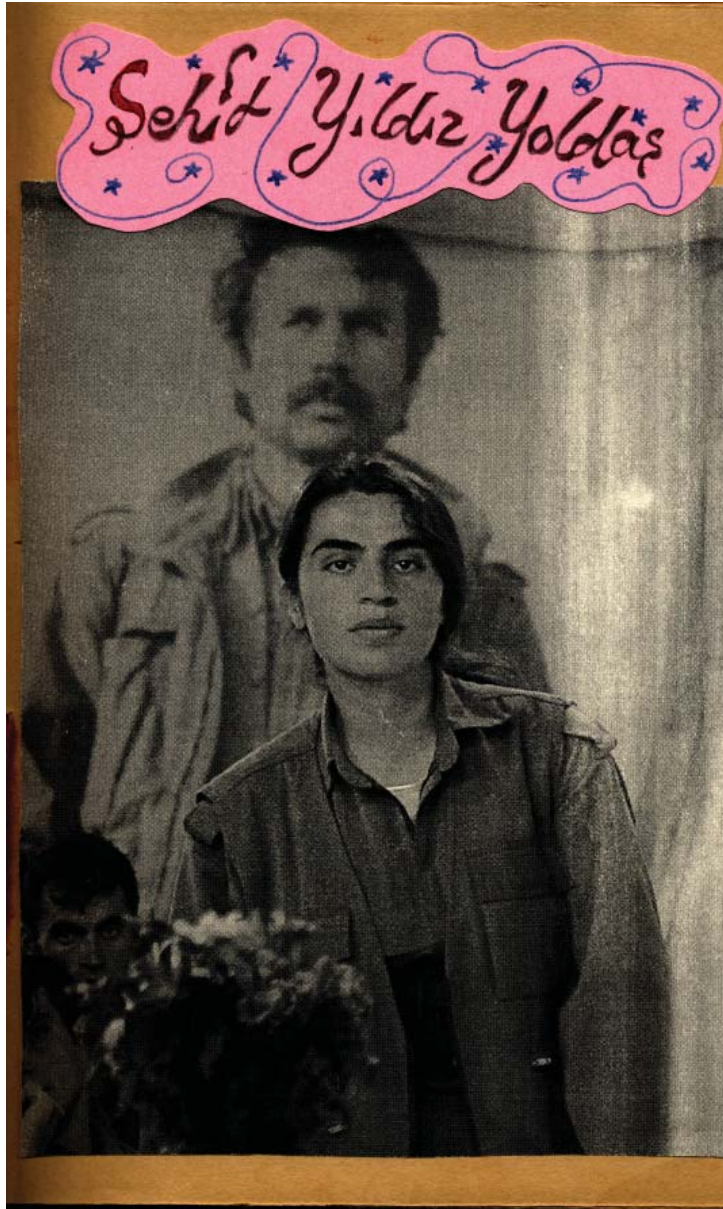
Me şehiden xwe
Ne sîpartîna axê
Me dî dîlê xweda vesartine

Önder APO
(Bi şehitlerimizi
Toprağa değıl
Yüreğimize gömdük
Sakladık)
Önder APO

» He Shiden xwe
Ne Sipartina axê
He Di Dile xwe da
Vesartine «

Reber APO

ŞEHİT;

(Benim yazım) Yıldız

Bekledim oğul, sol memenin altındaki sancının en şiddetli anını hissettikten sonra; „geliyorum“ diye çığlık atisini ilk duyduğum anda ki gibi bekledim. Dedim „ya sabır“ ha bugün, ha yârin gelecek, biliyorum, hissediyorum o gelecekti. 7 sene geçti, haberini hiç almadım. Bazı zaman zifiri koy gecelerinde köpeklerin hırçınlaşmasıyla yine yüreğim dedi ki gelecek. Belki sen de geldin gelen, ama anladım ki senin gibi kokan, senin gibi konuşanlar geliyorlar kapımıza. Sana bakar gibi baktım onlara, senmişsin gibi yemek, yatak, hazırladım senin ağzındaki kelim ercikmiş gibi dinledim. Canım gülüm, balım oğul. Hep dedim neredesin? Soğuk kar gecelerinde vurundaki soğukluğu, titremeyi hissederek bekledim, haftalar süren, kuşatmaların baskın ruh halini yüreğimde hissederek, aç liginin, susuzluğunun dayanılmaz sabrını duyumsayarak ve tenine namert demir parçalarının kalleşçe hitabet ettiğini yasayarak... bekledim oğul bekledim ama..

Duydun mu bilmem; sen gidince yüreğim soğudu, bakışlarım dondu, gözyaşlarım kurudu, ağzım kelimelerin söyleyecek gücü yitirdi, geceyi gündüzü ayırt edemez oldu. Sensiz bu yaşamın anlamı neydi ki, sen

VEHİT* Benim Yazım

Bekledim oğul, sen mememin altın
dahi' saçının en şakıltılı anında
hissettikten sonra: "geliyorum, diye
cığlık atışını ilk duyduğum anda
ki gibi bekledim. Dedim: "ya sabır"
ha bugün, ha yarın gelecek, biliyo-
rum, hissediyorum o gelecek. 7 sen
gecti, haberi ni hiç alamadım. Bazen
panik, yifiri köy gecelerinde köpek
kolların hırçınlanmasıyla yine yü-
reğim dediki, gelecek. Belki sen de
gidelin gelen ama, anladım ki senin
gibi gelen, senin gibi bakarı
senin gibi kokarı, senin gibi ko-
nuşanlar geliyolar kapıma, bana
bakarlar gibi bakımda onlara, sen
mişsin gibi yemek, yatacak, hazır
lardım senin ağzından kelimeler
çıkartmış gibi dinledim. Çarım gü-
lüm, balım oğul. Hep dedim Nerede
sın? Soğuk, kar gecelerinde yüre-
ğindeki soğukluğu, titremeyi hisse-
decek bekledim, haftalar süren ku-
salmaların bastır ruh hâline yel

yoksan nefes almanın, uyumanın, bakmanın, görmenin faydası neydi ki, sen yokken yemek gidermeydi boğazda, sen yoksan düğünlerin, bayramların, gülmelerin, ağlamaların anlamı neydi ki? Yoktu canım yavrum yoktu. Duydum gitmişsin, komutanda olmuşsun adını da Alişler koymuşun. Demek boşuna değilmiş sana Alişlerin yiğitliğini anlatmam.

Bilemedim önce oğul, anlamdım ilkin niye gittin, yıllarca sordum kendime, dağa, tasa... Dağları kıskandım, bastığın yolları kıskandım, sırtını dayadığın tasları, suyunu içtiğin pınarları kıskandım. Geceleri üzerini örten en güzel yorganı yıldızları kıskandım. Gölgeğinde uyuduğun ağaçlarda öyle. Helaki silahını öyle bir kıskandım ki, sana hepsinde daha yakın olan. Namlusunda kinini, sevdanı. Geleceğini, yoldaşlarının kanının öcünü taşıttığın, bazen sağ, bazen sol omuzunda taşıdığın, ah oğul ah bilsen, silahının kayışını nasıl kıskandığımı.

Evet yaa, işte böyle oğul, böyle tam tamına 7 koca yıl geçti. Sonra bir gün yine (adi başka, sesi başka) ama sen bildiğim yiğitler, yine geldiler ve ben onlara sorum seni. Bu kez farklı baktı gözleri yüzü bir başka eda takti, sanki olum sessizliği aldı canının her yanını. Anladım ama anlamak istemedim oğul, istemedim ve haleden istememekteyim. Önce ağzımda bir kaç kelime çekti, (anne dedi, sen artık bir çok şeyin bilincindesin, bizi de tanıyorsun, savaşı da. Ve bu savaşın acımasızlığında biliyorsun. Alişler yoldaşı çok iyi yetiştirdiğin ve ülkesinin topraklarına armağan ettiğin için övünmelisin. Sen artık bir ŞEHİT anasıydın yükün dehada ağırlaşıyor...

teqimlə hissələrlə, aqlığın, susuzluğun
qıynı dayanılmaz sabrın ağrının
sayıların, və tərinə rəmət demir
pəncələrinin kolleqə isabet ett
qını yaşayorakı -- Beklədim oğru
beklədim anca --

Duydunmu bilmə, sən gələcəyə
reğim sağudu, bəliqlərim vardı, gəy
yaşların luru, ağrım kelimələrə
söyləyəcək, gələcəyə gətirdi, gələcəyə gətirdi
düyü ayırdanmaz oldu. Sən, bu
yolun anlamı nəyəli, sən yolu
sən nəfəs alma, uyuma, bəliqlə
nın, gətirmənin faydası nəyəli? &
yolun yemək gətirməyi bəliqlə
sən yolun sağınların, bəliqlə
nın, gətirmənin, ağlamaların anlamı
nəyəli? Yoldu canım yarı, yoldu
bəliqlə, gətirmisin, komitə, olma
sən adını da Alişer koymuşsun
demək, bəliqlə, deyilmiş sən, Ali
şer'in yığırlığını anlatmam.
Beklədim sənə oğru, anca
madum illər nifə gittin? Yillər

) sonra, söylediklerini duyamadım, duyamazdım oğul. Durdum durdum, sen geçtin yine gözlerimin önünde dedim ya, ilk tomurcuklanmaya başladığını hissetmem geldik aklıma, ilk dünyaya merhaba deysin, kara önlükleri giyip Türkiye okularına ilk gittiğin gün, sonra ilk kez dilinden dolayı öğretmenine sana tokat atisi ve artık okula gitmek istemeyişin, ilk bıyıklarının terlemeye, sesinin kalınlaşmaya başladığı sürecin, kalbinin farklı atışını bana anlattığın güzel kızım Sanemi hep görmek istediğin anı. Canım gülüm oğul bilmesin belki sen gittikten sonra sanemde ardında geldi, görüşmemesini gerçi ama onun içinde aynı şeyi söylediler ŞEHİT... diyordum ya oğul sen geldin gözüme, senin sesin geldi, senin kokun geldi, yürüyüşün, gülüşün geldi. Aah oğul aah NIYE GITTİN demedim bu kez. Mademki sen gittin, mademki sen ülkemizin toprağını kızıl kanınla suladın, otoparkla bir oldun artık, o zaman bende sonuna kadar bu toprak için yaşayacağım. Senin için, sanem için ve sizler gibi kanını, canını verenler için. Sizin yolunuz için. Artık yolunuz benimde yolumdur. Önünüzde saygıyla eğiliyorum.

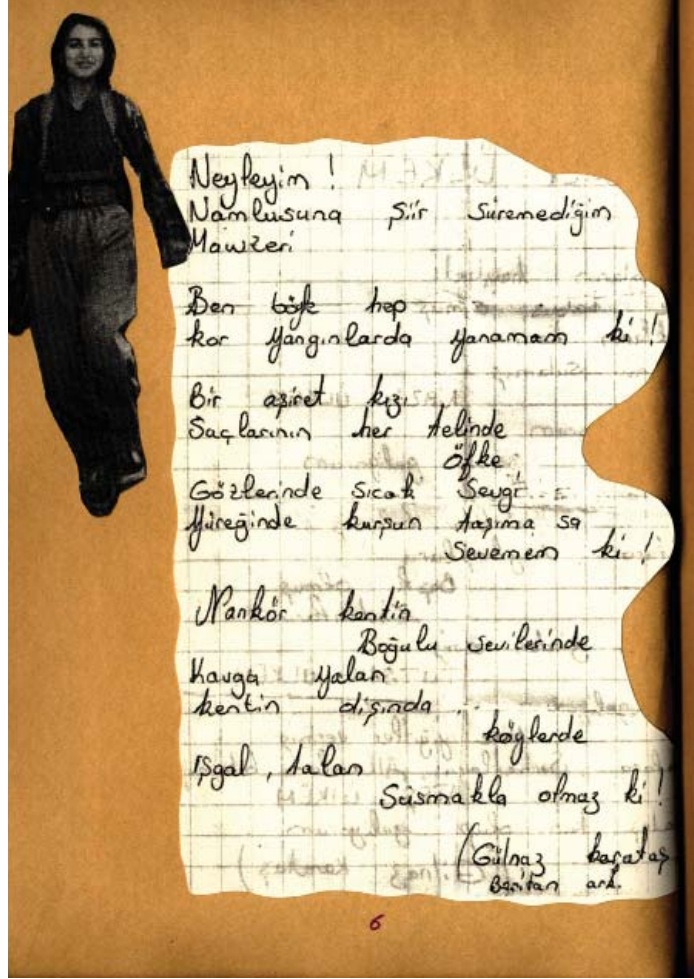
Ey Oğul, ey ŞEHİT!

olum kendime, dağa, toşa --- Dağlar
kışkırdım, bastığın yolları kış
kırdım, sırtını dayadığın taşları
kışkırdım, istediğin pınarları kışkırd
m. Geceleri aşırını 3'ten dörte,
1 en güzel yorgancı, yıldızları kış
kırdım, bulgeliğinde ayırdığın ci
acları da, öyle. Heleki silahını öyle
kışkırdım ki, sana hepsinde de,
yahu olan. Namlusunda kınını, ser
ni, geleceğini, yıldızlarının kolların
cünü taşıdığın, bazen sağ, bazen
ol omuzunda taşıdığın, Ahh oğul
hih bilsen, silahının kayışını nasıl
mıl kışkırdım.

Evet yaa, iste böyle oğul, böyle
im tamına 7 kula yul ge, ti.
nra biğen yine "adı başka, sesi
isto" ama sen bildiğin yığitler,
ne geldiler ve ben onlara sar
ım seni. Bukey fatih baktı göz
ri yığı bir başka ada talim
L, sanki ölüm sessizliği aldığı
ının her yanını. Anladım ama
nlamak istemedim oğul, istemedim

ve hâlâda istememekteyim. Önce ağ-
zından birkaç kelime çıktı, "An-
dedi, sen artık birçok şeyin bilin-
cunderin, bizi de tanıyor sun, savaş-
da. Ve bu savaşın acımasızlı-
ğını da biliyorsun. Alışer yolda-
nın iyi yetiştirdiğin ve ülkesini
batalmanına atman için ettiğin i-
şin şüphesizdir. Sen artık, bir
ŞEHİD anasısın. Yükle daha da
ağırlaşıyor. --" sonra, söyledik-
lerini duymadım, duymadım, duy-
madım. Ağul. Durdum, döndüm, sen
gectin yine gözlerimin önünde,
dedim ya, ilk emuscuklanmaya
başladığını hissetmem geldi ak-
lıma, ilk dünyaya, Merhaba de-
yisin, kara önlükleri giyip Tür-
kiye okullarına, ilk gittiğin
gün, sonra ilk kez dilinden dolayı
öğretmenin sonra tokat atışı ve
artık okula gitmek istemeyi-
şin, ilk büyüklerinin terleme-
sesinin kalınlaşmaya başladığı

süreci, kalbinin farklı atışını bana
anlattığın güzel kızım Sanem!
İş görmek, istediğin an, Canım
gülmüş oğul bilmezsin belli sen
gittikten sonra Sanem'de ar-
lından geldi, görüşmemişsin, ger-
ni ama onun içinde aynı şey
öylediler ŞEHİD. Diyordumya oğul
en geldin göğüm, senin besin
geldi, senin kokun geldi, yürüyü-
rün, gülüşün geldi. Ahh oğul ahh
Niye gittin vermedim bu kez Ma-
emki sen gittin, mademki sen
kemiğin toprağın kızıl konuk,
madem, o toprakla, bir oldun
Artık, o zaman ben de sonuna kadar
u toprak için yaşadığım
canın için, Sanem için ve sıylandığı
kanını, canını verenler için
için yolun için. Artık, yolun
enim de yolumdur. Daimizdir
aygırlar eğiliyorum
Ey oğul, Ey ŞEHİD! —

Neyleyim !
Namlusuna Şiir Süremediğim
Mauzeri

Ben böyle hep
kor yangınlarda yanmam ki !

Bir aziret kızı
Saçlarının her telinde
Gözlerinde sıcak Sevgi
Hücreğinde kurşun taşıma sa
Sevemem ki !

Mankör kentin
Boğulu surlerinde
Kavga yalan
kentin dışında
İşgal, talan
Süsmakla olmaz ki !

(Gülneaz başatay
Banttan ark.

Neyleyim!

Namlusuna şiir süremediğim mavzeri

Ben böyle hep
Kor yangınlarda yanamam ki!

Bir aşiret kızı
Saçlarının her telinde
Öfke
Gözlerinde sıcak sevgi
Yüreğinde kurşun taşımasa
Sevemem ki!

Nankör kentin
boğulun sevilerinde
kavga yalan
kentin dışında
köylerde
işgal, talan
susmakla olmaz ki!

(Gülnaz Karataş)
Beritan A:R:K

toprak
kaybolmuş
yazın

NAZLI ÜLKEM

Ey dağların heybeti
Zalime kabus olmuş
Çocukların kanı
Toprağın sulanmış

NAZLI ÜLKEM

Sana geliyorum
Sana geliyorum
Bin yılların öfkesine
Sabırsız bilemiş
Zilgıtlara, haykırışlara
Bepik olmuş
Zindanlarına

TUTSAK ÜLKEM

Sana geliyorum
Nice yigiller vermiş
Doğanlara, Serhaddelere, Altanlara bulanmış
ATES ÜLKEM
Bir ateş kan olup geliyorum
(Gülneaz Karataş)

*Militan arkadaş
Amede giderken
Verdi..*

NAZLI ULKEM

Ey dağların heybeti
Zalime kabus olmuş
Çocukların kani
Toprağını sulamış

NAZLI ULKEM
Sana geliyorum
Sana geliyorum
Bin yılların öfkesin
Sabra bilemiş
Zılgıtlara haykırıışlara
Beşik olmuş
Zindanlarına
Dehaklara zindan etmiş
TUTSAK ULKEM
Sana geliyorum
Nice yiğitler vermiş
Dağlar, Serhatlar, alkanlara bulamış
ATES ULKEM
Bir ateş kan olup geliyorum
(Gölnaz Karataş)

*** Benim için
Başlarda yine o dayanılmaz sancu
Kasıklarımda, göğüslerimin bittiği yerde
ilki değil bu
ilki değil iyim de hormanlandığım
tohum
Harat zamanı gelişiginde de
Pancülerla haratlandığım, ilki insanları
değil
Ama
Nedenler bilmem, bu kez çok başka

Benim şiirim

Başladı yine o dayanılmaz sancı
Kasıklarımda, göğüslerimin bittiğı yerde
İlk değil bu
İlk değil içimde harmanladığım
Tohum
Hasat zamanı geldiğinde de
Sancılarla hastalandığım, ilk insan ürünü
Değil
Ama...
Nedendir bilmem, bu kez çok başka
Tohumun ilk toprağı düştüğü bile
Sesiz ve umuttan sonraki
Sakin bekleyişte aynı olmadı

Torunun bu toprağa düşüşü bile
 Jessi, ne umuttan sonra
 Siki belki de aynı olma
 Nedensiz bilemem
 Siki içimle; dünyanı en korkunç
 karışıklara varde
 içimdeki 9 ay 10 günle, hama
 att-üst olurlar, toylarlar, hama
 her anın yarınları, sağla
 bedim, buki barmak, kayde
 içimle biyiken insanın
 benim yüreke, yarına, ölesine de
 ben yürürken, konuşurken, bakarken
 Herkes de bana, bakardı
 Herkes yarına, gelip gülmeye
 Herkes duyduların arasından, kışak
 kelime lere havret kalırdı,
 Nedensiz bilemedim
 Kuyumusun içimdeki insan tohumu
 Jene heron yaradım, benim her nefesini
 hissettim insan
 Simdi yine, karışıklarımdaki sarıda,
 esliyi gibi değil?
 Siki ölmekle yaşam arasındaki anın
 en zorlu, en ağır, en korkunç, ve en güzel

Nedendir bilemem
Sanki içimde, dünyanın en korkunç
Kasırgaları vardı
İçimdeki dokuz ay on günlük harman zamanın
Alt-üst oluşlar, tayfunlarla
Her anını yasamamı sağladı
Dedim ya bu kez bambaşkaydı
İçimde büyüyen insanın
Benim çevreme, yanıma, ötesinde
Yansıdı
Ben yürürken, konuşurken, bakarken
Her keste bana bakardı
Herkes yanıma gelip gülümse
Her kes dudaklarımın arasında çıkacak
Kelimelere hasret kalırdı.
Nedendir bilemedim
Duyarımsın içimde ki insan tohumu
Seni her an yaşadım, senin her nefesini
Hissettim inan
Simdi yine, kasıklarımda ki sancıda
Eskisi gibi değil?
Sanki ölümle-yasam arasında ki anın
En zorlu, en ağırlı, en korkunç ve en güzel çekici za-
manı
Dayanmak zor
Bu dayanılmaz sancıya rağmen
Yaşayacağına inanmak zor...
Geliyorsun
Nefesimi hazırladım, içindeki savaşın
Bittiğini sanarak, atacağım çığlığın
Rahatlığına aldandım.

Ama.
İste o an anladım
Benden önce sen attın o çiğliğı
O sesi.
Anladım ki aslında
Sendin beni doğuran
Anladım ki, o ana dek
İçimde yaşamamın
Benim dünyaya bam başka gelişimindeki alacam
Sen verdin kendi adını; Zilan
Gözlerinde ki yakıcı, kavurucu ateşin ilk kıvılcımını
sen hatırladın sözlerinde ki keskin dağıtıp-yenide yapışı
da sen
Ellerinin heykel tıraş inceliğıyle sen yaratan bu gerçeğı
Saclarının kara ve parlaklığında ki heybeti, bin yılların
solgunluğuna inat yüreğın hepimizin vicdani aslında
işaretlediğın-bilge insanın aydınlığın götüren sen gü-
nahlarımızın bedeli tüm tayıplerimizin temizleyeni
yaşadığımız ve yaşayacağımız her şeyin anlamlandırıcısı
ayırt edicisi
Sen tanrıçamsın Zilan

Ağustos 2000 Balakati

İnsanlığın karanlık ve parlatıcılığına
hiybeti, bin yılların solgunluğuna
büyüyen hepimizin ucdaki aslında,
ışıklediğin "aygı" Bilge insan'ın
aydınlığının götüren
fen günahtarın zar beşeli
Tüm ayıpların zar teniyle
Hacatların ve yasayışların her
şeyin anlamlandırıcısı
aydınlatıcısı
fen Tanrıca'mın ZİKAN

Ağustos 2006
Ballakati

Selam Sana Yagam Ateşi!
Ülkemde, ana, topraklarıdaki 4. Ka-
yınca girdim. Tam tamına 4 koca ye-
lmüş, Bu 4 yıl yüzyıllar önce ki
zindan kapatılıp, suni seralar
inde dikilmiş; fakat bir türlü f-
anınin yerenelediği bir ağacın u-
esinin topraklarına damarlarının
uzatığı, toprağındaki binyılların uyga-
klatıyla beslenmiş bereketi ilki de-
ana kana ıstığı 4 yıl. Bu 4
oca yıl; kim bilir her bir karşı-
la Nice Sultanların, beylerin, pa-
nın, imparatorların ayakları ve ciltleri
in nal izleri bulunan safla-
u ana kocağı gibi koca to-
kuzar uzandığım 4 koca yıl. Bu
4 yıl; kuyunların, öküzlerin, horum ku-
u şudaların memleketine silah-
ıun ramlusuyla yeni şudaları pe-
dena sözü vererek gelmişim, bel-
itenilen gibi olmasada her baş-
ıta yeni birşeylerin yaratılma zorun-
uğunu hissettiğim, her "Merhaba" d-
it derinlik, bir yücelik aramaya
ıstığım 4 yıl. İşte bu 4 yıl bığ-
"Çözüşürüz" diye affıladığım canım f-

Selam sana yaşam ateşi!

Ülkemde, anaç topraklarda ki 4. Kasım ayna girdim. Tam tamına 4 koca yıl olmuş. Bu 4 yıl yüz yıllar önce köklerinden kopartılıp suni seralar içerisinde dikilmiş fakat bir türlü fidanının yeşeremediği bir ağacın ülkesinin topraklarına damarlarının ulaştığı toprağındaki bin yılların uygarlıklarıyla beslenmiş bereketi ilk defa kana kana içtiği 4 yıl. Bu 4 yıl koca yıl; kim bilir her bir karışında nice sultanların, beylerin, paşaların, imparatorların ayak ve atlarının nal izleri bulunan saf temiz ana kucağı gibi kokan toprağımızdayım, 4 koca yıl. Bu 4 yıl; hüznlerin, özlemlerin, yârim kalmış sevdaların, memleketine silahımızın namlusuyla yeni sevdaları yasatma sözü vererek geldiğim, belki istenilen gibi olmasam da her başlangıçta yeni bir şeylerin yaratma zorunluğunu hissettiğim, her “merhaba ”da bir derinlik, bir yücelik armaya çeliştiğim 4 yıl. Yine bu 4 yıl bir gün “görüürüz” diye ayrıldığım canım yoldaşlarımın, ertesi gün güneşler ülkesine lastiğini duyduğum, onların umutları, sevdaları, kinleri ve hasretleri için yasama ve direnme sözü verdiğim 4 yıl. Bu yaşadığım 4 yıl PKK adli essiz hazinenesin güzelliklerinin sadece çok azını gördüğümü fark etim, görmek için çok iyi bir simyacı olma

daşlarını, ertesı gün künegler ükese
ulaştığını duyduğum, onların umutları
sevdaları, kinleri ve hasetleri için ya
şama ve direnme sözü verdiğim 4 yıl
Bu yaradığım 4 yıl PKK adlı eşy
hazinesin - güzelliklerinin sadece çok güzel
gördüğümü farkettim, görmeli için çok
yü bir imyae olma zorunluluğunu
anladığım 4 yıl. Asla hiçbir şeyin an
ladım diyebileceği kadar basit olmadı
ğını, ki anlamaya çalışırken daha
da karmaşıklıklaştığını farkettim - -
Sadece "neden" sorusunu sormanın en
büyük yanlış olduğu, o sorunun ar
dından mutlaka "bunun için" cevabını
vermek gerektiğini anladığım 4 yıl
Yaşamın güzelliklerini fark edebilme
nin ilk adımının kendi için deli
ayrık otlarını, dikenleri, kara çalılar
tenizlemekten geçtiğini, ki onları te
niçlemekte de aslında her şeyin yer
ini bulduğunu, aslolanın büyük bek
rar çıkmalarını engellemek olduğu
nu görebilişim
Başlıklar ve sevginin, en fazla emek
isteyen olgular olduğu ve bunu yap
mıyız an, laf kalabalığından ve gel

zorunluğunu anladığım 4 yıl. Asla hiç bir şeyin anladım diye bilecek kadar basit olmadığını ki anlamaya asidikçe da daha da karmaşıktığını fark ettim... secdece “neden” sorusunu sormanın en büyük yenilgi olduğunu, o sorunun ardında mutlaka “bu yüzden” cevabını vermek gerektiğini anladığımı gördüğüm yaşamın güzelliklerini fark ede bilmenin ilk adiminin kendi içindeki ayırık otlarını, dikenleri, kara çalıları temizlemekten geçtiğini, ki onları temizlemekle de aslında her şeyin yeniden başladığını, aslolanın tekrar çıkmalarını engellemekte olduğunu görebildiğim.

Bağlılık ve sevginin, en fazla emek isteyen olgular olduğu ve bunu yapmıyorsan, laf kalabalığından ve sevdiği söylenilen şeyin değerini düşürmekten başka bir şeye yaramadığını...

Yaşanılan tüm olumsuz sonuçlara rağmen asla vaz geçmemek gerektiğini ve olumsuzluklardan da olumlu sonuçlara ulaşmayı becermenin gerektiğini...

Asla “mutlak”lik olgusuna takılmamak gerektiğini ve etrafımızda sürekli kendisini yenileyen doğaya bakarak bile bu sonuçlara ulaşılabilirliğini...

Küçük insanlar gibi küçük hesaplarla uğraşmanın hiç bir şey kazandırmadığını, ne olursa olsun her zaman daha ilerisini hedefleyerek yürüme hırsına sahip olmak gerektiğine...

Yaşamda öğrenmek

Yüreğin bir kösesini hep sıcak tutmak insani sevmek ve onunla ilgilenmek

Ölüme her zaman gülümsemek,

“Arındım tamadır” değil, arınıyorum demek,

Mütevazı olmak...

liği söylenilen şeyin değerini düşür
eliten başka bir şeyi yaramad
ğını - - -

Yatırılan tüm olumsuz sonuçlara rag
en asla vazgeçmemek, gerektiğini ve
olumsuzluklardan da olumlu sonuçlara ula
şmanın becermenin gerektiğini - -

Asla "mutlak"lık olgusuna takılm
mak, gerektiğini ve etrafımızda süre
i kendisini yenileyen doğaya bakara
ile bu sonuçlara ulaşılabilirliğini -

Küçük insanlar gibi küçük hedefle
r uğraşmanın hiçbirsey kazanılmadığı
n, ne olursa olsun kazanılan olumsuz
lurunu hedefleyerek yitirme hirsine
ahır olmak, gerektiğini - -

Yaşamdan öğrenmek
Yarın bir köşesini hep sıcak tutmak
insan sevmek ve onunla ilgilenmek

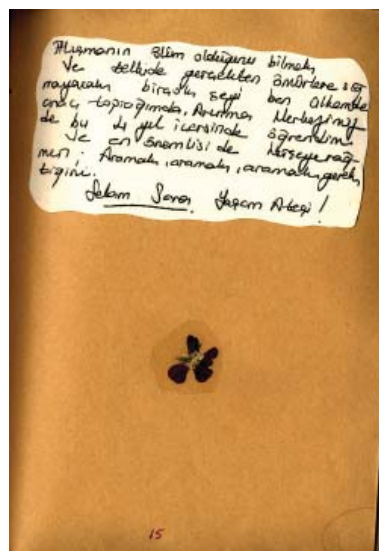
"Ölüm kazanmak" gülmek
"Hiçbir şey tamamdır" değil, arınıyorum demek
Mitevki olmak

Siradanki kabul etmemek

Emeğe saygılı olmak

Kendi insani esası almak ve onu ya
sılamak, hedeflemek

Özgürlük tutkusundan daha değerli
hiçbir şeyin olmadığına kabul etmek

Sıradanlığı kabul etmemek...
Emeğe saygılı olmak.
Kendi ömrünü esas almak ve onu yasatmayı hedefle-
mek...
Özgürlük tutkusundan daha değerli hiç bir şeyin ol-
madığını kabul etmek
Alışmanın olum olduğunu bilmek,
Ve beklide gerçekten ömürlere sığmayacak birçok şeyi
ben ülkemde anaç toprağımda, arınma merkezinde bu
4 yıl içinde öğrendim.
Ve en önemlisi de her şeye rağmen; aramak, aramak,
aramak gerektiğine.
Selma Sara,
Yaşam ateşi!

*** Benim yazım
Arayış ve emek; insanı insan ya-
pan en önemli iki olgu. Maddeler
sonsuz devrimini içerisinde be-
bir aşamaya geldiğinde artık
insan kendi devrimini kendi
yürütmeyle görevlendirildi. Bu
için de önce atoması ve her bu-
duğunda tekrar atomax gele-
Tabii bunun içinde yağunların
bir emek. İşte 2 noktayı birle-
tirdiği ve yarattıkları temel
de yükseldiği oranda değerli
insan. Çünkü kendi kendisine
net seline kadar, yani atomax
rını sonlandırdu, emegine yığı-
lırdığı tarihini yok saydığı u-
geleceğini sadece yaşayan bir
metabolizma şeklinde basitleşt-
rerek ele aldığı güne ka-
Ki güne kadar bunu yapar-
etmek cinsiydi. Bu noktada, yola-
ğı sonuçların ne kadar fark-
daydı ya da değil, bu çok ke-
samlı tartışma - tartışma, k-

Benim yazım

Arayış ve emek; insani insan yapan en önemli iki olgu. Maddenin sonsuz devinimini içerisinde belli bir asamaya geldiğinde artık insan kendi devinimini kendisi yürütmekle görevlendirdi. Bunun içinde önce araması ve her bulduğunda tekrar araması gerekti. Tabi bunun içinde yoğunlaşmış bir emek gerekli. İşte 2 noktayı birleştirdiği ve yarattıkları temelinde yüceldiği oranda değerliydi insan. Ta ki, kendi kendine ihanet edene kadar yani arayışlarını dondurduğu, emeğine yüz çevirdiği, tarihini yok saydığı ve geleceğini sadece yasayan bir metoferizma seklinde basitleştirerek ele aldığı güne kadar. O güne kadar bunu yapan erkek cinsiydi. Bu noktada yol açtığı sonuçların ne kadar farkındaydı ya da değildi. Bu çok kapsamlı tartışma-araştırma konusu. Her şeye rağmen o cins bunu yaptı. Dünyada var olan her şeyin ama her şeyi kendi istemleri, duyguları vurgulu, düşünceleri, tepkileri çerçevesinde kullandı. Kendisinde bunun hem oyuncusu, hem de seyircisi yaptı. Doğru; bazen bu oyuncular yazarın belirlediği replikleri dışına çıkmaya çalıştı, ama ne kadar başardı. Belki sözcüklerin şekillini değiştirme, belki sahnedeki

ausu. Herseye rağmen o cins bunu ya
tı. Dünayda varolan herseyi cins
herseyi kendi istemleri, duygul
rı, düşünceleri, tepkileri cins
sında kullanır. Kendisini de buna
hem oyuncusu, hem de seyircisi ya
tı. Bazen bu oyuncuları yapı
nın belirlediği repliklerin di
şinci çıkması, çıktı, ama, neke
dar başarı. Belki sözleri, cins
lini değiştirdi, belli sahnelere
reket tarzını değiştirdi ama o
yundaki rolü neyazıktı değişt
remedi. İşte o sahneye gelene ka
dar. O gelirdi; önce kendinin oyunda
ki rolünün değişmesi, tamamen
yazıcı olması gerektiğini gördü,
sahne oyuncuların rollerini değişt
tirme çabasını nasıl vermedik
gerektiğini ort koydu ve o güne
kadar kadın elbisesi giymiş
erkeklerin gerçek anlamda ka
nın oyuncular olması gerektiğini
oydu, yine aslında oyunda belirle
diği rolü kendinin oynayacağını

hareket tarzını değiştirdi ama oyunundaki rolü ne yazık ki değiştiremedi. İste o sahneye gelene kadar. O geldi; önce kendini oyundaki rolünün değişmesi, tamamen yazıcı olması gerektiğini gördü, sonra oyuncuların rollerini değiştirme çabasını nasıl vermeleri gerektiğini ortaya koydu ve öğüne kadar kadın elbisesi giymiş erkeklerin gerçek anlamda kadın oyuncular olması gerektiğini koydu, yine aslında oyunda belirlenici rolü kadının oynayacağını öyle olması gerektiğini söyledi. Evet, ihaneti tersine cevirdi, kendi şahsında tekrar arayış ve emeğe sahip çıktı...

de olması gerektiğini söyledi.
Evet ihaneti tersine çevir-
ti, kendi şahsında telhâs ar-
ış ve emeğe sahip çıktı.

Lün Doğuyor Bölüm

Karabasanlı tüm gecelerin ka-
rın duvarı yıkılıyor

Ve o yıkılırken çıkarttığı sesle
hiçbir zaman kendi olmuyor
Uyanıyor

Ve yine uyanırken
Her milim hareketinde bile
Zaten güzelliklere bürünüyor
Fee - tabii o kadar kolay değil

güzellik,
Bu arada nasıl ki promatöre
oluyorsa

ucelacılığın ve doğal olmamanın
sonu

gizliliklerde ort. çıkıyor

Ama çıkan

temizliği alm. olmaktan öer
kötünün varolduğunu nasıl bile-
sin

Gün doğuyor gülüm

Kara basenli tüm gecelerin, kalın duvarları yıkılıyor
Ve o yıkılırken çıkardığı sesler hiç bir zaman kendi
olmayan uyanıyor...
Ve yine uyandıkça
Her milim hareketinde bile evren güzelliklere
bürünüyor
Eee... Tabii o kadar kolay değil güzellik
Bu arada nasıl ki prematüre oluyorsan
Aceleciliğin ve doğal olmamanın sonu
Çirkinliklerde ortaya çekiyor
ama çıksın
Demiyor mu ak olmadan sen karanın var olduğunu
nasıl bilesin
Dün, her gün daha da güzel doğacak inan
Yeter ki sende kendini tüm ağırlı sonuçlara rağmen
doğmaktan ali koyma
Haydi gel!
Bir günde sende doğsun gülüm
1 Eylül 2000

Bir, hergün darda gəlir dığara
 inən
 Yeter ki sən de kendini
 Təm ağılı sənclərə rəğmən
 Doğmaktan alıqaymən
 Haydi gəl!
 Bir gün de sənle dığsun gəlüm
 X X X 1 Eylül 2000
 Canamın bu da benim şiirim
 Canamın, canamın tucsu canamın
 Ki yane cəkmə, bətcəyge manamın
 Həmriñe dələle, məhəbətu vanamın
 Nəvəte şərñe dıroku nişanamın
 Te meşin qəve rəş pəze uşenjanamın
 Nəvəroze dıroku şiparu xəlutamın
 Yarabtu rəvəndə tıyji bərdıvanamın
 Dəstə te bərdıduş u şeite fərmıdanamın
 Xəşmərim xərdamı kəreke meşkarıamın
 Heuləriye kətire qu dəbistanamın
 Dıgəzi əyadı cüm peymərdamın
 Hət kədə məstəbe rəbe gülistanamın

Buda benim şîirim (Yıldız)
Ev Ji Helbesta Mîne (Stek)

Canê min
Canê min, Canê min, tu êş û jana min
Kî zane ez kî me,
bê te çiye bêhna min
Hemrînê delalê, mahabat û sana min
Navê te şêrîn e
dirok û nîşana min
Te mezin çavê reş qeze u semyana min
Newroze diroke sipan u xelata min
Yarê tu revanî
tu berîvana min
Destê te ez bernadim u
li ser te fermanim
Xweş mîrîm, xwendevanîm
korite me li meydanîm

Hevkariye, ketî ye, çu dibistana min
Rizgari, azadi, evîn, û peymanîm
Hey Kürdno rast bin,
rabin ez GULÎSTANIM...

Buda benim şiiirim (Yıldız) (Stêrk)

Canım

Canım cananım, sensin gönül sızı, yaram
Kim biliyor ki ben kimim,
Sensiz nedir ki nefesim,
Sevgili Hemrin ım, Mahabad ve Sanam benim
tatlıdır adın
tarih ve kıblem benim (göstergem)
Sen yüce kara gözüm,
Qeze ve Semyan ım.
Semyanım benim,
tarihtir Newroz, Sipan ve Axlatım benim
yarım sen Rewan sım,
sen Bêrîvanımsın.
bırakmam elini senin ve üzerine ferman ım.
iyi Mir, öğrenciyim
körünüm senin, meydandayım
dayanışmadır, düşkündür gitti Okulum benim
aşk, özgölük, kurtuluş ve Söz üm
hey Kürtler dirilin,

kalkın ben GÜLISTAN IM..... (Gül bahçesi)

“toprağın” kızı
Temizlemek için kendini
Güneşe dönmeli yüzün atalarımızın yaptığı bibi
Güneşle yıkanmalısın
çık zahros”un en yükseğine!
Ona daha yakın olmak için
Çevir yüzünü
Kaldır başını
Korkma aç gözlerini
Tüm çıplaklığıyla gör onu
Ve onunda senin tam sadeliğinle görmesini sağla!
Ancak o zaman
Ancak o an
Yaşadığın kirli sinciyi atabilirsin
Başkası sahte ve yalan!

Toprağın kızı
beniylemek için kendini
Bende dönmeli yığın
atalarımızın yaptığı gibi
güneşle yikdimaklım gibi
Gök yağışın en yikdimaklım!
Onu daha yakın olmalı, rain
cevir yığınını
kaldır basını
Kırma ay göklerini
Tüm uykulu, uykulu gör onu
Ve su da olmalı tam sadeliğiyle
görmesini yapmalı!
Ancak o zaman
ancak o zaman
fazlasıyla kırıllı sonucu
katabilirsin
Başkası sahne mi yollar!

İeni Yagmalı Zor Sey, Dağ Yürekli
Söleğim!

F "Biz tüm insanların cedit ve çığır yapmasını istiyoruz. Biz, Çin, Hint, İran, Mısır, Mezopotamya, Yunan, Roma, İran, Türk, Kürt, Arap, Çerkes, Laz, Ermeni, tüm kullara, tüm halka, yapmasını istiyoruz. Biz kadınlara da bir insan olarak kabul edildiği bir dünya istiyoruz. Bunları anlatırken sana sesiz, salın ve merakla dinliyordun. O kadar sükunetini, içimden acaba gerektiren dinliyor mu? diye soruyordun kendine. Ama dinlemeye sözler kartalade dıyıp, devam etmeye istiyordun. Çok da bunu kabul etmedin biricik şeyi ama çok, peşte olma. Olanda. İki, seni tanıdığımız günden sonra, hep bizim kamps kartına geleceğini düşünme. Müstemin laşunu İeni 1 hafta sonra, orada görüneceğiz. Müstemin aklanlar, fakat aynı zamanda "Sistemden bir kışıl dağ kopardık" diye düşünüp, korkunç müte ve de olmuştum aynı anda.

G Zorlukların çığır yolda, aklanlar sonra model yapıldın. Gelmesi için baş zamanlarında çağırıyor. İhtiyacı olduğunu düşündüğün herkece yardım etmeye hep koşardın. Önce kendi gören konuları, sonra köşeyi en iyisini yapmayı, için, acaba sanfedersen Her as seni çok severdi. Kiminin kalbini kırmak, isenizdir. Moralsi birisini heren farkeder, yarın 2 kişi in ve onu getirdirmeler kalmayacak. Çocukla çocuk, büyükte büyük, olurdun. Kulerine gettirmiy, isal al karındaki kadınlara bile rahatlıkla alabir kurar. İnder İNSAN olan anlat, insanı gerektiren 2 seve ve reşine onun için, onun peniden yaratacağı için ve uye kazer oblugunu gösterir. "Artık dayanamıyorum, bu şehir beni boğuyor, dayın grmetin istiyorum" dedin. Bir süre khal seni çaırmalarla talmak zor oldu. O yüzden, ibkiler yıpıdı, için tam 2 ay boyunca seni yoleuladık, geri gelatin, yoleuladık, seni geri gelatin. En son diğinde de alınamaz geri gelisin diye bekledik, ma bulup gelmedin. Ve anladık ki artık yolda in,

SENİ YAZMAK ZOR ŞEY DAĞ YÜREKLİ YOLDAŞIM!

Biz tüm insanların eşit ve özgür yaşamasını istiyoruz. Biz, dil, din, ırk, cins, mezhep ayrımı olmasın istiyoruz. Biz, Türk, Kürt, Arap, Çerkez, Ermeni tüm halkların ortak yaşamasını istiyoruz. Biz kadının da bir insan olarak kabul edildiği bir dünya istiyoruz. Bunları anlatırken sana sessiz, sakın ve merakla dinliyordun. O kadar sakindin ki içimden acaba gerçekten dinliyor muydun diye soruyordum kendime. Ama dinlemezse söyler herhalde deyip devam etmeye çalışıyordum. Çok çabuk kabul etmedin birçok şeyi, ama çok geç de olmadı aslında. Aslında ilk seni tanıdığımız günden sonra çıkıp bizim kampüs kantinine geleceğini düşünmemiştim doğrusu. Seni bir hafta sonra orada görünce şaşırmıştım aslında. Fakat aynı zamanda sistemden bir kişiyi daha kopardım diye düşünüp korkunç mutlu da olmuştum aynı anda.

Emekçiydin Şiar yoldaş. Ailenden sana maddi yardım gelmemesi için boş zamanlarında çalışıyordun. İhtiyacı olduğunu düşündüğün herkese yardıma koşardın. Önüne koyulan görevlerin en iyisini yapmak için çaba sarf ederdin. Herkes seni çok severdi. Hiç kim senin kalbini kırmak istemezdi. Moralsız birini hemen fark eder, yanına ilişir ve onu güldürmeden kalkmazdın. Çocukla çocuk, büyükle büyük olurdun. Evine gittiği-

Ailen korkunu, iftiharını, bizi, senden sonra intikam
alacağını, yaladı, 4500 erdelat seni ve bizi 400
gözettiler. **H**atırladım. Birinci senin gidişinden sonra, duyduğumu
göre, daha iyilemiş. Bu da senin kavganın fiine.
İki günün, bir günün, İngilizlere gitmişsin, senin sonra,
gelen yoldaşları aldıkları haberi, iyilemişsin ve askeri-
kerende, idarede, fakat seninle ve senin kavgasına,
sen inancımı yine perçinledin.

İyileşmiş, birinci başlanımı, görmeyi, 4500 erdelat
din, 0. **H**atırladım, insanı, gözetmek, bile yeter, dedin. Sen
gördün, senin ve diğer tüm yoldaşların, yerine de bak,
naya, salıstın, Riya, yoldaş, İyileşmiş, incelemeğe, salıstın.
Bu da onun için, dedin, bakarken. Ama sana, birini
anlatamadın. Amanaslanla, kalırsın, yoldaş, ona, gözet
süreyle, duyduğunu, yoldaşlara, düşman, yoldaşlarına
nagman, yoldaş, kalırsın. Hem de, indirece, karat
lilgün, kalba, da, arttıracak. Hiçbir, gözetlik, kavg
namamış, senin karında. Hepsine, Mertaba, duyup, duy
tın, **H**atırladım, yoldaşlara ve, yoldaşların - - Sen, şehit
ne, **H**atırladım, Sirende, Sirende, gelmişsin, fiine, durumu
nün, iyi, duyduğunu, duyduğunda, "İşte, bizim Riya
bşyle, olur, ancak" dedin. Yabancı, düşman, fiine, fiine
lari, karşısında, 2001'de, duyduğunu, kavgalara, de
hiç, tereddütsüz, katılmıştın. Zamanla, yoldaş, ob
yoldaşların, şehit, fedakarlığını, cesaretini, anlata, an
latır, bitirecek, yoldaş, Sirende, halkın, fedakar, ob
naki, için, ölül, kavgalara, girmişsin. Seni, kavg
namamak, elde, duyduğunu, inan, bakardır, kavgasını
ve, yoldaş, bir, kavgayı, sağlayacak, bir, yoldaş, arka
yoldaş, kavgamamak, elde, duyduğunu, tabii.

Yollar, sonra, tahminim, bizi, yoldaş, fedakar
İşli, salınlığın, sabırlı, duyduğunu, kavg, kavg, an, ola
ka, bir, olgun, daha, bir, karatlı, gergin, seni.
Onedon, tereddütsüz, yoldaş, kavg, sehadetlerin
den, bahsettiği, şehit. Sirende, istenilen, yoldaş
sorumluluklardan, kavgatı. Hiç, tereddütsüz, fiine
fiine. Yoldaş, kavgamamak, diye, sormuştum, sana.

miz işçi ailelerdeki kadınlarla bile rahat ilişki kurardın. Sen insanı anlar, insanı gerçekten sever, her şeyini onun yeniden yaratımı için vermeye hazır olduğunu gösterirdin. Artık dayanamıyorum, bu şehir beni boğuyor, dağlara gitmek istiyorum diyordun. Bir süre daha çalışmalarda kalmak senin için zor oldu. İlişkiler yıprandığı için iki ay boyunca seni yolculardık, sen geri geldin, biz yolculardık, sen geldin. En son gidişinde de akşama geri gelirsin diye seni bekledik ama sen gelmedin. Anladık ki sen yoldasın. Ailen bize korkunç öfkelenmişti. Senden sonra intikam alırcasına yaklaştı. Çok aradılar seni ve bizi çok zorladılar. Şimdi senin gidişinden sonra duyduğuma göre daha iyilermiş. Bu da yine senin kazanımın. İlk güneybatıya, engizeklere gitmiştin. Senden sonra gelen yoldaşlardan haberini almıştık. İyimmışsin, bir de askerleşmede iddialı olduğunu söylediler, çok sevindik. Ve senin başaracağına inancımız pekişti. Özgürlük güneşimizi, başkanımızı görmeyi çok isterdin. O büyük insanı görmek bile yeterlidir derdin. Ben gördüm, senin ve bütün yoldaşlarının yerine de bakmaya çalıştım Şiar yoldaş. İzledim, incelmeye çalıştım. Bu da onun için dedim bakarken, ama sana bunu anlatamadım. Amanoslarda kalmışsın yoldaş. Onca zorla süreçlere, tasfiyecilik yaklaşımlara ve düşmanın yönelimlerine rağmen ayakta kalmışsın. Hem de inancını, kararlılığını arttırarak. Hiçbir zorluk senin karşında dayanamamış. Hepsine merhaba deyip açmışsın göğsünü dağlara ve yürümüşsün. Geri çekilme sürecinde güneye gelmiştin. Yine durumunun iyi olduğunu duyduğumda; "İşte bizim Şiar böyle olur" demiştim. Yaşanan düşman yönelimleri karşısında 2001 yılındaki güneydeki hamle-

fağlar değil denmişti biraz kızmışım hatırlar-
sam ve yazmalı gerektiriyorsa bahsetmişim ka-
I den konusunda yoğunlaşmış mıydım? dedim, bir
rağ diye cevap verdin yine kızmışım; olamaz Yoldaş
daha çok yoğunlaşmışım denmişti. Tuhaflıca ge-
den bir noktada tutan içimdi. Oysa öğrenciyken
en büyük sıyama dışman sendin. Başladım işte dedi-
tin, ben de Neysa diye geçirdim seni görmek, se-
virdim miydi beni Yoldaş, hele çalışma defterin herne-
kadar istenilen gibi olmasa da, sabadın olursa u-
karetliğinde sevirdim miydi.

Enson Amara'ya gitmeden Akademiye gelmişti
nif, o zaman ki gözlerindeki parlaklığı, yine ilke ilke
görselindeki gibi gelmişti bana. Çok çalışıyordun
yine başarılabilir bir seviyeye vardıydın, ben
de bunun içinde tüm Yoldaşlar var dedim ya
na Karanlıkta yaptık öğrenimi, sezişlee
uyguladık. Yüreğimizin yarısını alıp sırtımıza
götürdük. Bu yüzden kendinize 2 kat
J daha iyi bakacağınızı düşündük. "Börsün-
den düşmek yok" denmişti, yineledik sözlerimizi
Amara...

Düşmek diyorum ben buna, başka bir şey denmeye-
ne dilim, ne de yüreğim varıyor. Bellide kolay
başlamak diyecaksin yoldaş ama "gitmek, demek"
daha rahat oluyor. Dittigini Zagros'da rad-
yolar duyduk. O an anlatmak istemiycam. En-
son gittin. Siper Yoldaş, yüreğimizin yarısında
kendine alarak. Bizi, sigleri de yaşamak, zo-
runda bırakarak. Enkış gittin, gördüğümüzden
düşmek yok, sözüne rağmen.

Gittin, gittin. Ya kalbimiz yarıya gide-
nin. Yüreğimizi hep yolumuza. Zaten, ilavetlerini
korkuna, başlangıcı bir mihir bize. Kendinizi taşı-
pabilmek için bekleyecek bu süreç. Son haykır-

lere hiç tereddütsüz katılmıştın. O zaman da yanında olan yoldaşların, senin fedakârlığını anlata anlata bitiremiyorlardı. Sonrasında halkının fedaisi olmak için Özel Kuvvetlere geçmiştin. Seni kıskanmamak elde değildi. Bu kadar kesintisiz ve güçlü katılımı sağlayan bir yol arkadaşını kıskanmamak elde değildi tabi. Yıllar sonra takımımızı ziyarete geldin. Eski sakinliğin, sabırlı duruşun halen vardı. Daha bir olgun, daha bir kararlı gördük seni. Önceden tanıdığımız yoldaşlardan bahsettik seninle. Süreçten, istenilen görev ve sorumluluktan konuştuk. "Yine yazmıyor musun?" diye sormuştum sana. "fazla değil" demiştin. "Biraz" diye cevap verdin. Yine kızmıştım, olmaz yoldaş daha çok yoğunlaşmalısın demiştim. Tuhafıma giden bir nokta da tütün içişindi. Oysa öğrenciyken en büyük sigara düşmanı sendin. Başladım işte demiştin. Bense neyse diye geçindirmiştim.

Seni görmek beni sevindirmişti. Hele gelişme düzeyin her ne kadar istenilen düzeyde olmasa da çabanın oluşunda ve kararlılığında oluşun sevindirmişti. En son Amamos'a gitmeden akademiye gelmiştiniz. O zamanki gözlerindeki parıltı aynı ülkeye gelişindeki gibi gelmişti bana. Yine çok coşkuluydun. Başarılarınız bizi sevindiriyor demiştin. Ben de bunun içinde bütün yoldaşlar var demiştim. Karanlıkta yaptık törenimizi ve sizi sessizce uğurladık. Yüreğimizin yarısını alıp yola koyuldunuz. Bu yüzden kendinize iki kat daha iyi bakacağınızı düşündük. Görüşmeden düşmek yok demiştik. Yineledik sözlerimizi, ama gitmek diyorum ben buna. Başka bir şeye ne dilim, ne de yüreğim varıyor. Belki de kolaya kaçmak diyeceksin, ama gitmek demek daha kolay oluyor. Gittiğini Zağros'ta radyodan duydum.

Tışınız asla dinmez kulaklarınızdan
 işkence yapmışlar size. - Kompo ile ol-
 muş. Nasıl vade ellere, nasıl duyulur
 bu insan gelişlerine... Yaşadıklarımız, an-
 lam verebilecek bilim insanlara yata, bizden gay-
 r. Ancak biz söyleyeceğiz bu korkunçlüğü. Ancak,
 biz
 On yoldaş, o büyük gürle gelişinde; ille-
 min geliş çocuklarına verilmiş olacak, adını
 ve illemin geliş çocukları taşıyacak,
 bayrağı. O gün hepimiz orada buluşacağız. İnan-
 işle aşmanın işte o aşan aşken işkencinin
 kınarı çıkartacağız hepimiz.
 Seni yarmak, okadar işkence, aslında seni
 yarmak. Bunu yapmak için olacak, bun-
 dan sonraki aşer alı, yiciler caddesi. Seni ve
 işi yaşamak için. Her polsun sevgiyle kalın holdalar.

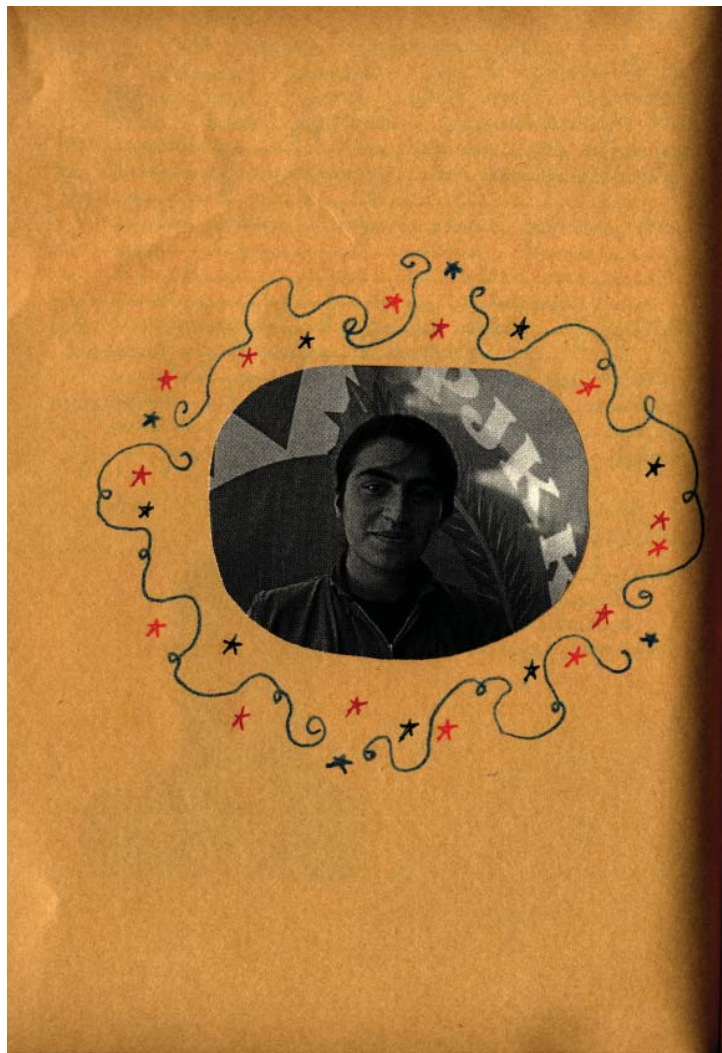
22 Nisan 04 - Hatay
 Ergin'de Şehit Ali-
 sen Ergin
 (Adem Demirel
 Anısına,
 Yıldız Ergin)

Şehit Sırt Yıldız
 (Adem Demir)

O anı anlatmak istemiyorum. Erken gittin Şiar yoldaş. Yüreğimizin yarısını da kendinle alarak bizi sensiz yaşamak zorunda bırakarak. Erken gittin, görüşmeden düşmek yok sözüne rağmen. Gittin, kalbimizin yarısı peşinizde inan, yüzünüz hep yolumuza dönük, umutlarınız bize bağlayıcı bir miras, sevdanızı taşıyabilmek için büyüyecek bu yürek. Son haykırışlarınız asla dinmez kulaklarımızda. İşkence yapmışlar size, komplo ile olmuş. Nasıl vardı elleri, nasıl kıydı bu insan güzellerine. Yaşadıklarımıza anlam verecek insanlar yok bizden başka. Ancak biz çözeceğiz bu kördüğümü. Ancak biz can yoldaş, o büyük günün gelişinde ülkemizin güzel çocuklarına verilmiş olacak adınız. Ve ülkemizin güzel çocukları taşıyacak bayrağı. O gün hepimiz orada buluşacağız yine. Erken gidişinin hıncını çıkaracağız. Seni ve sizi yazmak o kadar zor ki sizleri yaşayabilmek gerek. Bunu yapmak için olacak bundan sonraki yürek çarpışı, nefes alış. Seni ve sizi yaşamak için ant olsun sevgiyle kalın yoldaşlar.

Sevgiyle kalın yoldaşlar 22 Nisan 04 Hatay Erzinde şehit Düşen Şiar Erincan
“Adem Demır” Anısına
Yıldız Erzincan

Yoldaşlardan ***

Öncelikle Smart Dünya emelâtlı kadınlar görünüşü kutluyoruz.

Önderliğin yaratmak istediği yeni yaşam tarzının tüm din yaya getireceği aydınlığın öncülerini olarak mücadele yaşamınızda sonsuz başarılar diliyoruz.

Değerli Selamlar
S. Dersim bölüğü
den Yıldız anka

Yoldaşlardan;

Özelikle 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününüzü kutluyoruz.

Önderliğin yaratmak istediğı yeni yaşam tarzının tüm dünyaya getireceğı aydınlığın öncüleri olarak mücadele yaşamınızda sonsuz başarılar diliyoruz.

Devrimci selamlar

S. Dersim bölüğünden Yıldız ARK"a

[illegible]

Yıldız yoldaşıma

Uzun ama aynı zamanda güzel günlerin ve zor günlerin yaşanarak ayrılmak bekeler her birinizi. Çok zor ama unutmalar her küçük ayrılıklar büyük buluşmalar için gerçekleşiyor. Çünkü bizleri birleştiren güneşin yiyiciliğinin gerçeğidir. Yıldız adlı güneşimiz yakıcılığıyla buluşmak için her şeyi göze aldık. Ve bu asi dağların zirvesinde özgürlük mücadelesini veriyoruz. İnan ki uzun yazmak isterdim ama yazamıyorum.

Senden var olan duygusallığını ve kendini daha çok güvenmesine gideceğin yolu asacağına inanıyorum çünkü sende istenen görevler daha çoktur. Devrimci yaşamınızda ustun başarılar dileğiyle baharın ilk gelişiyile buluşmak umuduyla görüşmek dileğiyle.

Devrimci S. V.S.

Seni seviyorum Yıldız çok...

Diljin Ümit

(Zozanlar) 10.08 2001

4. bir Yolculuğu

Yolculuğun anlı göklere değerse benin kide değe
Ayrıktlar kısa süre önce benin içi manevi
değeri ağır olan bir yerdan ayrılmışım. bi-
liyarsunuz Benim için çok önemli ve bunun et-
kisini atmaya çalışırken üzüntü bir yolculu-
dan ayrıldı bunu bir kat daha arttıysa-
dığe bilirim.

Kısa süreli olanı olsa güzel bir yolculuk
güzel bir diyalog frekansı, yataklı geyim ve
bir yarı üzüntü obada, göreceğiniz eğitim
netolar önemli üzüntü, benin içinde obada
sevindireceği diye bilirim.

Önemli olan ruh ve yürekte birliktelik
bir üzüntü birliktelik önemin bir parçasıdır.
Düşünce ve ruhunuzu içindeki gerçeğe birin
testirdiğiniz oranda bi-birimizi bekleyi an-
layacağımıza inanıyoruz.

Bu uğurda göreceğiniz eğitim süreci ve
askeri yaşamınızda başarılar diler güzel
günlerde buluşma umuduydu

Dilek ve Dualar

2020 Aralık

10.08.2022

2020 yılını

Yıldız Yoldaş;

Yoldaşımın anlı göklere değerse benim ki de değer.

Ayrılıklar; kısa süre önce benim için manevi değeri ağır olan bir yerden ayrıldığımı biliyorsunuz.

Benim için çok ağırdı ve bunun etkisini atmaya çalışırken sizin gibi yoldaşlardan ayrılık bunu bir kat daha artırıyor diye bilirim.

Kısa sureli dahi olsa güzel bir yoldaşlık, güzel bir diyalog frankası yakaladık. Gidisiniz bir yönlü üzücü olsa da, gideceğiniz eğitim ne kadar önemliyse sizin için, benim için o kadar sevindirici diye bilirim.

Önemli olan ruh ve yürekle birlikteliktir. Fiziki birliktelik önemin bir parçasıdır. Düşünce ve ruhumuzun Önderlik gerçeğiyle bütünleştirdiğimiz oranda bir birimizi daha iyi anlayacağımıza inanıyorum.

Bu uğurda göreceğiniz eğitim süreci ve askeri yaşamınızda başarılar diler güzel günlerde buluşma umuduyla.

D. selam ve saygılar

Zelel AHMET

10.08 2012

Zozan gülüne

Yıldız arkadaşım,

Herşeyden önce Mahsum İnkı-
mar Askeri Akademisinde yaka-
ladığın başarı dünyanı kurtu-
yor, başarının olmasını ve olma-
mını diliyorum. Aldığın birikim
ve tecrübeyi güçlü alacağına
inanıyorum. Haftasına giden
buradaki başarıyı sürdürmeye bağlı
kalmanın iddiasını koyacağım ve
birgün sırları Münzurun Cokkızla
akan kutsal suyunla buluşma
umudunla içten sevgilerimi
sunuyorum, başarılar diliyorum.
Şimdilik Yürüyüşü gönderdik.
Dersime, Çoğraman geçmeden
gönderimle Dersime geçelimiz
umudunu her zaman olursu-
nacağız.

Devrimci Selam ve sevgiler
Gönderen
Arar

Yıldız Arkadaşı;

Her şeyden önce Masum Korkmaz Akademisinde yakaladığın başarı düzeyini kutluyor, başarının derinleşmesi ve devamını diliyorum. Aldığın birikim ve tecrübeni güçlü aktaracağına inanıyorum. Haftinina giderken buradaki başarı sözleşmesine bağlı kalmanın idesini karayacağım ve bir gün sizlerle Munzur'un coşkuyla akan kutsal suyunda buluşma umuduyla içten sevgilerimi sunuyor, başarılar diliyorum.

Şimdilik yüreğimizi gönderdik. Dersime çok zaman geçmeden gözlerinizle dersimi göreceğimiz umudunu her zaman diri tutacağız.

Devrimci selamlar ve saygılar

Delila Ararat

05. 02,2002

Güzel Yoldaş'a

Başlangıçlar, beraberlikler, hep en zorlu, hep en güzel yerlerde buluşturdun bizi.

Yoldaşlık en önemli bir değerdir benim için. da eğer perspektiften bilsenler paylaşımını insanlara. sen o paylaşımı hiçbir zaman reddetmiyorsun. Olayın unutmasın,

Güzel olan aklın biter derler. Bence biter bir şey yok. varolan paylaşımın, Bulundu. i. fınuz her alana taşınmak zorundayız.

Yükleriniz ağırlaşıyor güzel yoldaş!

Belki ilk başta yarınız, bilmiyoruz diyorlardı. fakat bundan sonra varolan potansiyeli keşfetme. le biriktirme değil, varolan paylaşıma. uede- uandı. İhtekini gerçekleştirme önemlidir.

Senin dehada gelişeceğine olan inancınla yoldaşlığının benim önünde daha fazla bir önemin olduğunu belirttikten, Siyasi yoldaşınla dehada büyüyerek gelişeceğine olan inancınla selamlıyorum seni.

Dastgah

Rafat Siyerah (Amir)

Beni unutma, Ben seni unutmayacağım.

Güzel yoldaşa

Başlangıçlar, beraberlikler, hep en zorlu, hep en güzel yerlerde buluşturdu bizleri.

Yoldaşlık en önemli bir değerdir benim yanımda eğer gerçekten bir şeyler paylaştığıma inanıyorsam. O paylama hiç bir zaman nerde, olursam olayım unutamam.

Güzel olan Çabuk biter derler. Bence biten, bir şey yok var olan paylaşımlar, bulunduğumuz her alana taşımak zorundayız.

Yüklerimiz ağırlaşıyor güzel yoldaş!

Belki ilk basta yeniyiz, bilmiyoruz diyorduk fakat bundan sonra var olan potansiyeli kendinle bırakma değil, var olanı paylaşma ve devamlı üretimi yaratabilme önemlidir. Seni daha güzelleşeceğine olan inancımla yoldaşlığının benim yanımda daha fazla bir öneminin olduğunu belirtirken, siyasi yaşamında daha da büyüyecek gelişeceğine olan inancımla selamlıyorum seni...

Dost Çakal

Rojda Siverek (Avanara)

Beni unutma, ben seni unutmayacağım.

Yıldız Yıldızı

Biliyormusun heval çok fazla yazmamı
beceiremem ama hiç de üzgün değilim. Bu tabiri
benim için önemi büyük. Çünkü ilk pratik cema
olması Komutanımızdan bayon olması ve buranın
benim kendimi toparladığım yer olması benim
açısından önemlidir. Burada da çok zorlar
Kolay değil di yeniye ulaşmak, yeniye ulaşmak
Yeni ulaşmanın dincilerini burada da edelim ve
aktırsam ve şerefe. Çünkü yazmam bir
akarsu gibi olduktan itibaren, baten hırçın
bazen kadar sakinleştirir, ama hiç ayrı değil
dir. Yazamda baten böyle, baten su kadar
duşun, baten de su kadar heyecanlı, selgin,
hırçınlar. Önemli olan sen yazamın akışına göre
değil, yazamın hakimiyetini eline alabilmendir.
Yoksa insan yazamın alıp içinde, ~~çok~~ kaybolup
gidiyor, adeta selgin bir ırmakla kaybolurcasına,
bağılıp gidercesine. İşte bunun için, güçlenmek
için, yazamın akışında kaybolmamak için yenilen
memiz gerekıyor. Önderde "Sizi siz yapan
sizin için yıkılması gerekirdi" diyor
Burada biraz daha iyi gördüm neyin ben
ben yaparım. Biraz daha iyi tespit ettim
Bunu hem sizin kemale ortakım

Yıldız Yoldaş!

Biliyor musun Heval çok fazla yazmasını beceremem ama hiçte vaz geçmem. Bu taburun benim için önemi büyük. Çünkü ilk pratik alanım olması komutanımızın bayan olması ve buranın benim kendimi toparladığım yer olması benim açımda önemlidir. Burada da çok zorlandım kolay değildi yeniye ulaşmak, yeniyi yaratmak, yeniye ulaşmanın sancılarını burada da çektim ve çekiyorum ve çekeceğiz. Çünkü yaşamın bir akarsu gibi olduğunu düşün. Bazen hırçın bazen o kadar sakindir ki, ama hiç aynı değildir. Yasamda bazen de böyle, bazen su kadar durgun, bazen de su kadar heyecanlı, hiçindir. Önemli olan sen yaşamın akısına göre değil, yaşamın hakimiyetini eline ala bilmendir.

Yoksa insan yaşamın akışı içinde, kaybolup gidiyor, adeta çılgın bir ırmakta kaybolurcasına, boğulup gidercesine. İşte bunun için, güçlenmek, yaşamın akışında kaybolmamak için, yenilenmemiz gerekiyor. Önderlik “sizi siz yapan sizin için yıkılması gerekenlerdir” diyor. Burada biraz daha iyi gördüm neyin beni ben yap-

desteğiyle yaptım. Yaşamda, kendimizde
neye ihtiyacımız gerekiyor, yitirdiğimizin yerine
neye ihtiyacımız gerekiyor iyiliği tespit
etmemiz gerekiyor ki bizler denize yarılabile
lim. Bu için ölümlük gücümüzle
günümüzdeyiz.

Sana Subay eğitiminde başarılar
dilerim. Sadece Subay eğitiminde değil
yaşamda sana İSTİSNA BAŞARILAR
diliyorum.

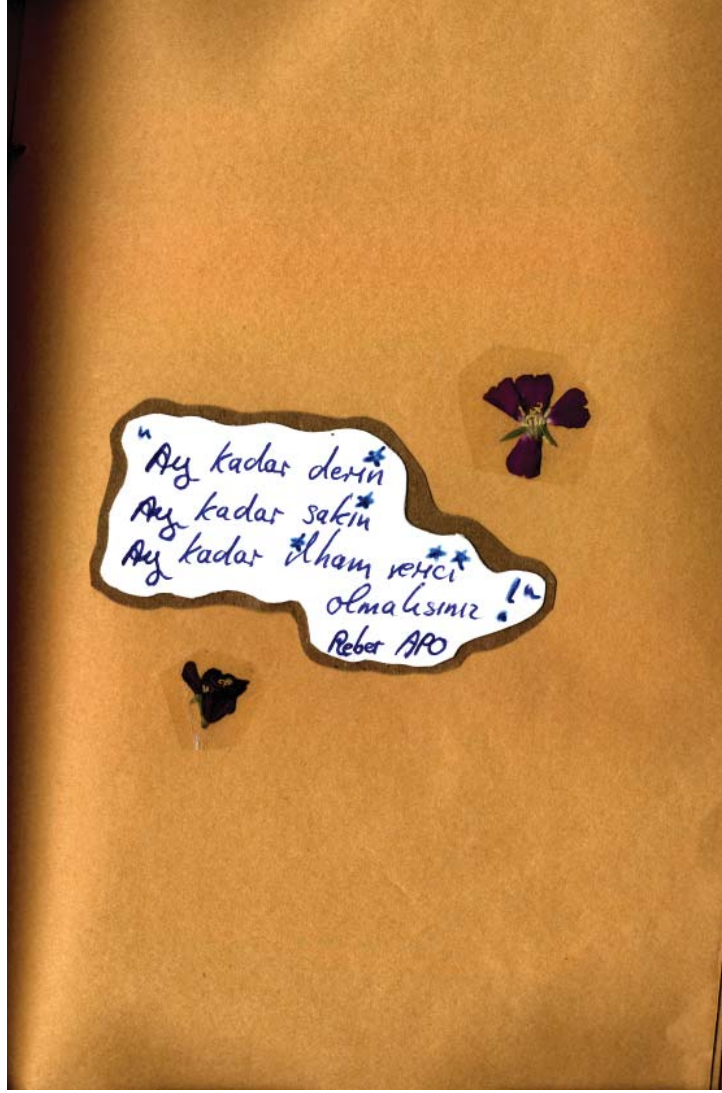
Saygılarımla,
İrmiak Toprak

10.08.2002.

cağını. Biraz daha iyi tespit ettim. Bunu hem sizin hem de ortamın desteğiyle yaptım. Yaşamda, kendimizde neyi yıkmamız gerekiyor, yıkılanın yerine neyi yaratmamız gerekiyor iyi tespit etmemiz gerekiyor ki, bizler yeniyi yaratabilelim. Bu uzun özgürlük yürüyüşünde yürüyebilelim.

Sana subay eğitiminde başarılar didelerim. Sadece Subay eğitiminde değil, yaşamında sana USTUN BASARIALR diliyorum.

Saygılarla
Irmak Toprak
10.08 2002

“Ay kadar derin,
Ay kadar sakin
Ay kadar ilham verici olmalısınız!”
Rehber APO

Bilge yoldaşı!

Arkadaşlık;

Şakırdayan bir kuş gibidir gök yüzende yüreği havada
esen rüzgâr ve

beyaz bir bulut

Yüreğin üzerinde geçtiği zaman,

Bilgelik damlası ve yoldaşlık ruhuyla dolu sinirsizdir...

Okyanus dalgaları değildir!

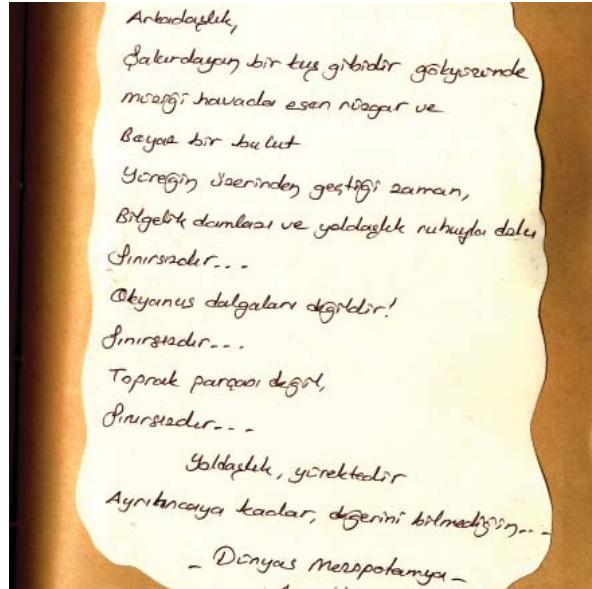
Sinirsizdir...

Toprak parçası değil,

Sinirsizdir...

Yoldaşlık, yürektedir ayrılıncaya kadar değerini bilme-
diğin...

-Dünyası Mezopotamya- (Arapçada çevirisi)

Botan'ın Asi Kızıdır

^{göz} Zağra'sın essiz güzelliğinden direnişin kahramanlığını di-
birini de ulaşılabilecek hevesle dinledim. Seni bana bıraktığın kalem il-
duygularının saçılmasına dönmeye çalışırken kalem bile duyuramaz
ve şimdi Ağırıldığımızdan bu gariba sevgi aydınlatıcı bir ışık geti-
rile diyorlar değişiklikler oldu tabii. Ağırıklık olarak olumsuz
hatırlıyor san bana bir söz yazmıştın, her zaman o söz ü
esas alarak güç ve umudumu besliyordum.

esas olarak ağız ve anımsama teskilatıdır.
Fiziki olarak ayrılmış ama ruh ta her zaman ve her yerde
biriz. Duyguların birbirini kovaladığı bir anı yaşıyorum.
Burun için kelime hafızam bile yetersiz kalıyor.
Gincede sen bir insan olarak en iyide en güzelle ajaksın.
Erdalların sesini halen yankılandığı Botan'a iyi bak, ki o'da
sana iyi baksın.
Kelimenin tükendiği nokta...

Olar da bir gün Botan'a gelirsem, seninle son son
patikatlarda yol alarak isterim...

Unudun olduğu yerde buluşma umuduyla...

Kendine ve goldaşlarına iyi bak.

Sansuz ve sansiz sevgiler.

(Derrinci Selam, Serpi ve Saugularla

4. Nov 2005

Rojin Dī'war

Botanin Asi Kızına

Zagrosun essiz güzelliğinde, direnisin, kahramanlığın diyarına, Botana ulaşabilme heyecanımdayım. Senin bana biriktiğin kalem ile duygularımı satırlar dökmeğe çalışırken, kalem bile dayanamadı ve durdu. Ayırdığımızdan bu yana gerçek ayrılmadık ama lafin gelişi öyle diyorlar değişikler oldu tabi ağırlıklı olarak olumlu.

Hatırlıyorsan bana bir söz yazmıştın, her zaman o sözü esas alarak güç ve umudumu besliyorum.

Fiziki olarak ayrıyız ama ruh "ta her zaman ve her yerde biriz. Duyguların bir birini kovaladığı bir anı yaşıyorum.

Bunun için kelime hafızam bile yetersiz kalıyor...

Yinele sen bir insan olarak en iyiye en güzele laiksin.

Erdellerin sesinin hela yankıladığı Botan"a iyi bak ki o da sena iyi baksın.

Kelimenin tükendiği nokta...

Olurda bir gün Botan"a gelirim seninle sonsuz patikalarda yol allamak isterim...

Umudun olduğu yerde buluşma umuduyla...

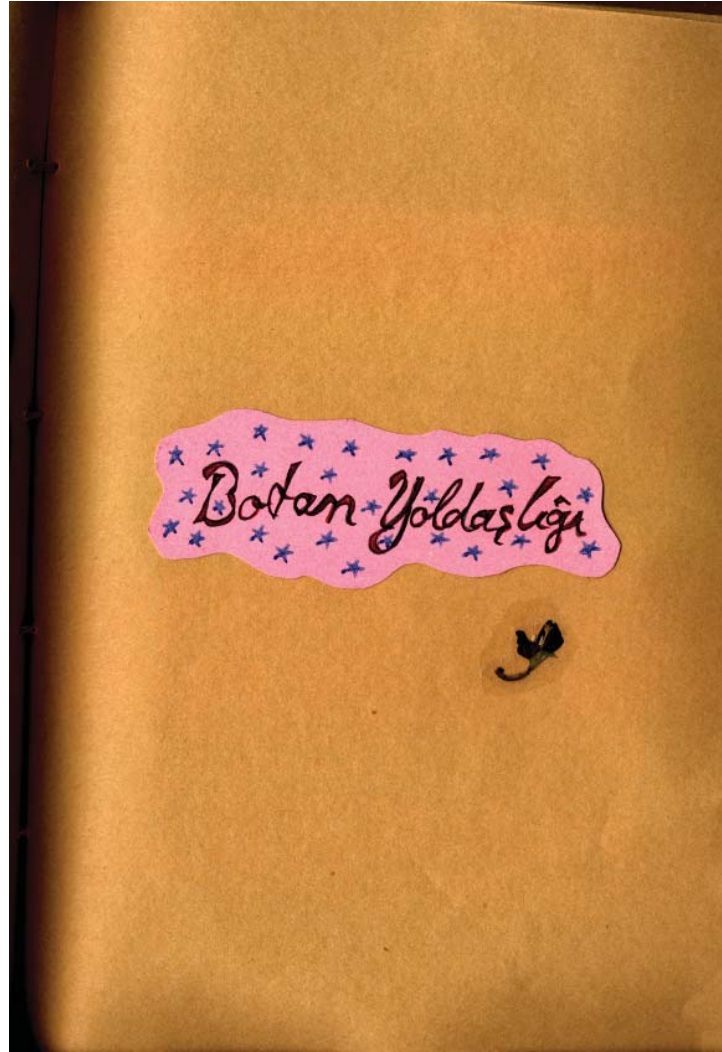
Kendine ev yoldaşlarına iyi bak...

Sonsunuz ve sinirsiz sevgiler...

Devrimci Selam, Sevgi ve saygılarla

4..... 2005

Rojin Dijwar

Gabarin rasli duruşındani
cudi'ni asi duruşuna mecha-
ba ---

Yildiz arkadaş öncelikle seni
iater dileklerinle selamlayırım
Heval yıldız sana Gabarı anlat-
mak isterdim ama anlatmak
getmez gabarı, onu iater yata-
mak için görmek gerekir.

Gabar'ın rasli olduğuna balma
rasli olduğu kadar Amed gibi
kendi içinde asi bir duruşu
vardır.

Heval yıldız 15 günlük bir
gözetimden sonra Gabara
ulaştım ve ilk pratiğini
cihar da bitirdim.

Kıştan dolayı Gabara geldik
Savaş terübeni sarar san-
cihar da operasyona Gabarda
da bir eyleme girdim
Savaş gerçekliğini sarar

Gabarin nazlı durusundan, Cudi'nin asi durusuna merhaba...

Yıldız arkadaş öncelikle seni içten dileklerle selamlıyorum.

Heval Yıldız sena Gabari anlatmak isterdim, ama anlatmak yetmez Gabari, onu içten yaşamak için görmek gerekir.

Gabarin nazlı olduğuna bakma, nazlı olduğu kadar Ahmet gibi kendi içinde asi bir durusu vardır.

Heval Yıldız on beş günlük bir yolculuktan sonra Gabara ulaştım ve ilk pratiğimi civarda bitirdim.

Kıştan dolay Gabara geldik. Savaş tecrübemi sorarsan civarda operasyona, Gabarda da bir eyleme girdim.

Savaş gerçekliğini savaşa girerek anlayabiliyorsun.

Karakol eyleminden sonra üç arkadaşımız yaralandı. Bir süre onlara hemşirelik yaptım.

Su an durumlar iyi.

Aze arkadaşın timindeyim. Bizim timde Nefel, Dicle, Canda, Silan arkadaşlar var.

Nefelin ve Avasin arkadaşında selamları var.

Aze arkadaş yine kalabalığıyla geldi, sana Selmaları var.

Avasin arkadaşın sansı Gabarda iyi geçmedi. Kobranin vurma hedefi oldu, yani vuruldu. Su an durumu iyi, iyileşmiş. Avasin hakim olduğu için sürekli olarak ona takılıyoruz. Bizim hukukumuza kobra nasıl vurdu? dava açmamız gerekir diyoruz,

Neyiyse heval Yıldız, aslında sana çok şeyler yazmak isterdim ama ilk notum için bu kadarı yeterlidir.

Sizin durumunuz nasıl, gelen arkadaşlardan sorduk ama bana bir not yazarsan sevinirim.

görmek anlaşıyor. bilirsiniz.
Karaböl. eyleminden sonra
3 arkadaşımız yaralandı. bir
süre onlara hemşirelik yaptım.
Zaman durumlar iyi.
Abdül arkadaşın timindeyim. bizim
timde Nefel, Dicle, Candan, Zilan
arkadaşlar var.
Nepel'in ve Avarin arkadaşlarında
selamları var.
Abdül arkadaşın yine katabatı ile
geldi, Sana selamları var.
Avarin arkadaşın Zana, Gabarda
iyi geçiyor. Kobranın var ve
hedefi oldu, yani yaralandı.
Zaman durumu iyi, iyileşiyor.
Avarin hastanede olduğu için
sürekli onu bekliyoruz, bizim
hastanemize kobra nasıl var
dura avarinın gerekir diyor.
Neyse Henal yıldız altında
Sana aile sevgiler yapmak istiydim.

Ayrıca 27 kasımınızı da kutluyorum.
Sana 27 kasım için bir badem gönderiyorum.
Nefel Ark. Heval Yıldız öncelikle seni selamlıyorum
sana çoktandır not yazmak istiyordum ancak imkan
yoktu. Durumlarımız iyi ileriki süreçlerde sana kendi
yazımla uzun bir not yazacağım. 27 kasımınızı kut-
luyorum.
Not: Ruken ve Roza arkadaşşa Selmalar.
Arin Ahmet
Devrimci selam ve saygılar.

ama ilk notun için bu kadar
yeterlidir.
Senin durumunuz nasıl gelir
arkadaşlardan sorduk ama bana
bir not gelmeden seni arıyım
Ayrıca 27 Kasımınızda kutlu
görm. Sana 27 Kasım için bir
badem gönderiyorum.
Nefel ark: Heval Yıldız öncelikle
ile seni selamlıyorum sana çoktan
bir not yazmak istiyordum ancak
imkan yoktu. Durumlarımız iyi
ileriki süreçlerde sana
kendi yazımla uzun bir not
yazacağım. 27 kasımınızı kutlu
görm.
Not: Ruken ve Roza arkadaşşa
selamlar. Arin Ahmet.
Devrimci selam
ve saygılar.

MERHABA YILDIZ KOMUTANIM...

Öncelikle, gelen günden dünümü sordum iyi olduğunu, Cudi'yi çok sevdiğini söylediler. Zaten buraya gelen arkadaşlarda Cudi'yi anlatırlar bitiremediler. Oranın sır dolu güzelliklerini hepimizin ilgisini çekti diyebilirim. Orada olduğu-
muz için çok şanslıyız. Zaten eğlen olsaydı bazı arkadaşları tutamayacaklardı. Bazı arkadaşla-
rımız geri çekilmelerini Cudi'ye yapacaklardı.
(Bastada Rofda Denik ark.) Kısaca sözleri kıska-
maya başladık.

Ayrıca, benim bilgisayar durumumu soru-
cak olursan. Çok fazla olmasada, iyiyim. Şuan
bulduğum alanda acemilik sürecini geçirdim
diyebilirim. Artık kendi başıma keşfe, oduna
nabete gidebiliyorum. Onun dışında yaradığım
bilgisel uygulamaları paylaşmaya ihtiyas duy-
duğumda, daha çok defterime aktarıyorum.
Bazende tartışıyorum. Yani genel anlamda
dünüm iyidir.

Ayrıca senden aldığım Jesusk not beni
çok duygulandırdı diyebilirim. Notun ismindeki
bazı güzel mesajları aldım. Ve halen üzerimde
yayınlanıyor. Kendimi dışa ettiğimde sana
yansıtabilirim. Sen olarak bunu diyebilirim,

Merhaba yoldaş komutanım,

Öncelikle, gelen gurupta durumunu sordum iyi olduğunu, Cudi'yi çok sevgini söylediler. Zaten buraya gelen arkadaşlarda Cudi'yi anlata anlata bitiremediler. Oranın sır dolu güzellikleri hepimizin ilgisini çekti diyebilirim. Orada olduğunuz için çok şanslısınız. Zaten eylem olsaydı bazı arkadaşları tutamayacaktık. Bazı arkadaşlarımız geri çekilmelerini Cudi ye yapacaklardı.

“Basta da Rojda Derik Ark.” Kısaca sizleri kıskanmaya başladık.

Ayrıca, benim bireysel durumu soracak olursan; çok fazla olmasa da, iyim. Şu an bulunduğum alanda ace-milik surecini geçirdim diyebilirim. Artık kendi başı-ma keşfe, oduna nöbete gide biliyorum. Onun dışında yaşadığım bireysel yoğunlaşmaları paylaşmaya ihtiyaç duyduğumda daha çok defterime aktarıyorum. Bazen de tartışıyorum. Yani genel anlamada durumum iyidir.

Ayrıca sende aldığım küçük not beni çok duygulandırdı. Notun içindeki bazı gizli mesajları aldım. Ve halen üzerinde yoğunlaşıyorum. Kendimi ikna ettiğimde sana yansıtabilirim. Son olarak sunu diye bilirim. Bana not yazdığın surece senin gibi bir arkadaşla tartışmaya çok ihtiyaç duyduğumu belirtebilirim. İyisiyle kötüsüyle deli-dolu iki ayı birlikte paylaştık. Bazen bireysel daralmalarım olsa da, fakat temelde sana olan sevgim-say-

sana not yazdığım sürece senin gibi bir arkadaş-
la tartışmaya çok ihtiyas duyduğumu belir-
tebilirim. İyisiyle. Kötüsüyle deli-deli iki ayı
birlikte paylaştık. Bazen bireysel davranışlarım
olsuda, fakat temelde sana olan sevgim-say-
gım her zaman vardı. Sonusta isten beni
anladığını hissediyordum. Umarım sende benim
gibi düşünüyorsun. Bazen birbirimi anlamak için
uzun süre konuşmaya, bir arada kalmaya
gerek yok. Önemli olan paylaşılan şeylerin
anlamını bilmektir. Benim açımdan anlamı
büyüktür. Kusaca, bunları diyebilirim. Belki
şuan geniş yazamadım. Kusaca bakma. Nedeni
hem kalabalık, hemde nokta değeri var. Çner
ışın kusa kesiyorum. Kendine iyi bak. Çalı-
malarında başarılar diliyorum.

Not: Senin komutanıma selamlarımı
belirtiyorum. Senin durumunu Deurum arkadaşına
söndüm. İyi olduğunu söylediler. Senin orda
olusuna çok sevindim. Yazdığım notta bana
deli kız diye hitap etmişim. Tesettür ediyorum.
Her insan deli olmaz. Deli birazda özgürdür.
Şuan durumum iyidir. Herkeledayım.
Sevgilerimle - Seni çok çok özledim.

(Zinarın Kamuslu)
Aynı anda tanıştığımız kimi arkadaşları-
ra selamlarımızı söyleyen seviniriz.
SEVGİLERİMLE SENİ SEVEN YOLDAŞIN DİCLE (S) AMANOS

gım her zaman vardı. Sonuçta içten beni anladığını hissediyordum. Umarım senede benim gibi düşünüyorsun. Bazen birini anlamak için uzun süre konuşmaya, bir arada kalmaya gerek yok. Önemli olan paylaşılan şeylerin anlamını bilmektir. Benim açımda anlamı büyüktür. Kısaca, bunları diyebilirim. Belki şu an geniş yazmadım. Kusura bakma. Neden hem kabalık, hem de nokta değişimi için- onun için kısa kesiyorum. Kendine iyi bak, çalışmalarında başarılar dilerim.

Not: şirin komutanıma selamlarımı belirtiyorum. Senin durumunu devrim arkadaşına sordum iyi olduğunu söylediler. Senin orda oluşuna çok sevindim. Yazdığın nota bana deli kız diye hitap etmiştin teşekkür ediyorum. Her insan deli olamaz. Deli birazda özgürdür. Şu an durumum iyidir. Herekoldayım.

Sevgilerimle- seni çok çok özledim. “Zinarin Kamuslu” Ayrıca, orada tanıdığımız tüm arkadaşlara selamlarımızı söylersen seviniriz.

Sevgilerimle seni seven yoldaşın Dicle (S) Amanos

CUDİNİN ERMİS KIZI
Yıldız Yıldız;

Sana Besti'na malarari Daiglarin
dan kucak datusu sanyi ne sadan laron
gondariror: orlema kucaklayoan.

Notunu aldıkları soruşturma ark. ise
birkakt okuduk, nasıl serindinimizi bi-
merisin, gelen ark. 'Ladun Tolunumunus
sob iji' alduyuru ahif kaktadın duy-
dum, col sob serindin. Balacacajına
ve Cudina yirigirde antamla bi-ye
ulucacajına itunuyorum yaldus Berde
epay doladum. Kısacası ark. itir itir
gizlisim, epay igindil, alaka emir antam
Lada idak'goruz Berkey serdin, amir-i
sob genit idak'ya itir teryen uiridama
dim, amali Conant duyugle serdin.
Sordun ark. 'la firda goti semizou e
Amak ayda bir daf karayga gelip
pafardına ve fobukunı yapis ayen
laypus. Yipitme duyuginele cekt bi-
soun yitken, simdiy kalar iji girden.
En sob sordun yaldus Karala ve Kes-
kukuler, Jecetlon ikiside yirigine idigor
ikisidele ayukujin kavayen soruyor
gibiyim. Kete Vekp gubeyi kiten bay-
lagidim, su an Bala Dimmadar notun
fakt Vekp gubeyi aykisiye ickinpramla
fidele etmek zordur. Bu arada Dimmar
kibujini yigun cektinuyga 3 defa bi
pag, rahadalken kurbukluk Kobca ve
Kavurda perimizi birkamiga Kete

CUDININ ERMİŞ KIZI

Yıldız Yoldaşa;

Sana Besta”nin mütevazı dağlarında kucak dolusu sevgi ve selamlarımı gönderiyor, özlemle kucaklıyorum.

Notunu aldık. Sorxwine (Alkan) ark. ile birlikte olduk. Nasıl sevindiğimizi bilemesin. Gelen ark/lardan durumunun çok iyi olduğunu, aktif katilliğini duydum, çok çok sevindim. Başaracağına ve Cudi’nin yüreğinde anlamlı bir yer edeceğine inanıyorum yoldaş. Bende epey dolaştım, kısacası artık işin içine girmişim, epey öğrendik, daha emin adımlarla ilerliyoruz. Bestayı sevdim, arazimiz çok geniş olduğu için her yere ulaşamadım, anacak önemli düzeyde tanıdım. Sorxwine Ark. “fazıla görüşemiyoruz. Anacak ayada bir defa bir araya gelip planlama ve iş bölümü yapıp ayrılıyoruz. Yürütme düzeyinde ciddi bir sorun yoktur, şimdiye kadar iyi gidiyor. En çok sevdiğim yereler Kadrolar ve lider kadrolar gerçekte ikisi de yüreğine işliyor, ikisinin de özgürlüğü havasını soluyor gibiyim. Kotu bağlandım, şu an Besta ormanlarındayım fakat Kato ... ötesine ifade etmek zordur. Bu arada düşman tekniğinin yoğun çeşitlendiriyor. Üç defa kil payı şehadetten kurtulduk. Kobra ve havanlar peşimizi birikmiyor. Nereye kaçsak mık-natıs gibi çekiyor. Yani üç defa B... yakalandık. Hani ayıp

kusur, milatlar gibi çekiyor. Yani
iç deki B... yatakindi, hariç
olmuş. Artık bir B... gılgımla
pikolojilerinde simüle biriyim
Tijim taya çekmiş, bu arada ayağı za-
ıfladım, bir işe iplik olmuştum, yakında
ile iplik kaducayım. Neysa yoldaş ırma-
rım seni biraz fiddür müdür. Yani
moradım süper, enegim süper. onayacağın
çok iyiyim. Bolamın ari kızı, vlabimim
hehhehe. Sana uzun uzun yazmış
ışladım. fakat gılgımlıktan vlabeyi
zamanın çok kısıtlıydı, alacağın Cudi.
Gılgımlı, bende vlabeyi aklı bu
Nobis yazıyorum. Bir nebzede vlabeyi senin
la parçasını almak gılgımlı yoldas.
Africa Korabi (Dadi) adlı in Notum ve
çok dıgıki ve andamın. Tıvırı alalım
izim Tıvırı savadım. Kendisine çok sa-
lametimin süper, onuda vlabeyi, kızı-
cına iyi bakın. Africa Cudi'deki him
yoldaslara en içten seham ve sevgilerini
tebensen sevinirim.
Seni ve Cudi'nin tüm kızıları kızıları
gılgımlı sıcaklığın kızılarıya özgür
gılgımlı, Tıvırı Bolamın kızıları
vlabeyi vlabeyi vlabeyi ve sevgilerini iplik-
tım. vlabeyi vlabeyi, kızıları
kendinize iyi bakın.

Sevgilerimle
Melsa
22.03.05

olurdu. artık her B... gittiğimde Kobra psikolojisinde şıp şak bitiriyorum işimi. Fiziğim baya acıkmış, arada epey zayıfladım, bir iğne iplik olmuşum, yakında tek iplik kalacağım. Neyiyse yoldaş umarım seni biraz güldürmüşümdür. Yani moralim süper, enerjim süper, anlayacağın çok iyim. Botanin asi kızı olabilirim her halde. Sana uzun uzun yazmak isterdim. Fakat yoğunluktan dolayı zamanım çok kesitliydi, aksama Cudi gurubu çıkacak, bende acele acele bu notu yazıyorum. Bir nebze de olsa seninle paylaşmış olmak güzeldir yoldaş.

Ayrıca Ronahi (...) arkadaşın notunu ve çok değerli ve anlamlı taşını aldım. İnan çok sevindim, kendisine çok selamlarımı söyle, onunda özeldim, kendisine iyi baksın. Ayrıca Cudi "deki tüm yoldaşlar en içten selam ve sevgilerimi dilersem sevinirim.

Seni ve Cudi'nin tüm kızlarını kadın yüreğimin sıcaklığıyla kucaklıyor özgür yarınlarda, özgür Botanda buluşma umuduyla selam ve sevgilerimi iletiyorum.

Mücadelenizde başarılar hepiniz kendinize iyi bakın.

Sevgilerimle

Melsa

22.03 -2005

Merhaba Yıldız arkadaş.

Basta seni çok özlediğimi belirtmek istiyorum. Ha unutmadan yüreğinin derinliğindeki o masum ve temiz kalmayı başaran küçük çocuğu yani küçük Yıldızda özeldim.

Benim durumum iyi, yanımdaki arkadaşla çabuk kaynaştım. Takımdaki arkadaş çok morali, katılımları güçlü arkadaşlarla tartışıyor her şeyi en ince ayrıntısına kadar soruyorum, görevler için hep kendimi konulu öneriyorum. Bu şekilde araziye de yavaş yavaş tanımaya başladım. Burada en çok canımı sikan karınca ve sinekler, beni çok rahatsız ediyorlar. Birde kuzey koşulları insani her şeye zorluyor gecen gün 30 Haziran mesajlarını takıma tercüme ettim. Senin hep dalga geçtiğin Kürtçem birazcık ise yarıyor. Ya Yıldız yoldaş... konuşmakta bazen işe yarıyormuş. Su an sana namaz tepesi Kürtçede Girê Lêmêji (namaz tepesi) tepesinin karşısında bir ağacın altında oturmuş yazıyorum. Geceleri hala havan topuna tutuluyor, sabah ta Kobra gelip dalları tarıyor, teknik sesine alıştım, düşmanı da yakından görmeye.

Bu yıl Besta'da ve diğer alanlarda şehit düşen tüm yoldaşlarımın intikamını almak için kendimi en kısa sürede

Güzel yoldayım. Onu şu yaşadığını hissetmek ne kadar güzel. Bir duygu. Birde. Nisrin. Kavgu ettiğin. Hek. Birde. Yanındayken bile. Ödemi. Duyulmuş. Yokluklara. Sahip Olmak.

Senin durumunu merak ediyorum. Gerçi Senin durumunu merak etmeye gerek yok. Senin durumu iyi. Olmaması. Göster meraki. Olur etrafı. Hiç yarıyor. Maesin. En güzel yönün. Kimseyle dayanmadan yürüyebilmesidir. Ama yine de imkân olursun. Duruma. İletirsen. Senin için. Özellikle. Nereye gideceğine. İhtiyaç. İnşallah. Barışlıdır. Neşe. İnşallah. Başını. Artırmadım. Biliyorsun. Sterk. Yolcular. Göz. İsimle. Üst. Göz. Simdilik. Seni. Bu kadar. Tahafise. Ediyorum. Hefin. Ark. Sonu. Sektörleri. Van. Dicle. Ve. Sarımsın. Ark. Sektör. Söyle.

Bir kaptanla. Sabırla.
Bir kaptanla. Gostuymu.
Ve. Bir. Askanın. Cesaretiyle. Yaşamak.
inadını. Yaşamak.
Eylem. Dicle.

Eylem'den. Yıldı. Arkadaşa. Sığılmak.

Değerim. Sektör. Sığılmak.

12. Haziran 2005.

geliştirecem. şehriban arkadaş, Mahir arkadaş bu topraklara aktığı kana sahip çıkacağım. Çok içim var çok...

Güzel yoldaşım nurlu yasadığını hissetmek ne kadar güzel bir duygu, birde niçin kavga ettiğini hele birde yanındayken bile özlemini duyduğun yoldaşlara sahip olmak...

Senin durumunu merak ediyorum, gerçi senin durumunu merak etmeme gerek yok, senin durumun iyi olmasa da güler, moralli olur, etrafa hiç yansıtmasın. En güzel yönün kimselere dayanmadan yürüyebilmendir. Ama yine de imkan olursa durumunu iletirsen sevinirim. Özellikle nereye gideceğine ilişkin. İnşallah buradasındır. Neyse inşallah başını ağartmadım. Biliyorsun Sterk yoldaş.

Çok işimiz var çok. şimdilik seni bu kadar rahatsız ediyorum. Helin arkadaşın sana Selmaları var. Dicle ve Sorxwine arkadaşlara selam söyle.

Bir kaplumbağanın sabrıyla,
Bir kelebeğin coşkusuyla,
Ve bir aslanın cesaretiyle yaşamak,
İnadına yaşamak.

Eylem Dicle

Eylem'den Yıldız arkadaşına sevgilerle

Devrimci selam saygılar

12 Haziran 2005

MERHABA GÜZEL HOLOASIM--

Öncelikle, Her sabah JRT. Gabarın Burcunun, Zıvıngenin kordineli attığı havan aralarında güreşimin sizlerle olduğunu ve her Şu anaktan kalkan ve kabanın sizlere, bir den selam getirdiğini bilmenizi isterim. "Saka tamam şimdi ciddiyet"

Sizleri sok ama sok azledik. Gelen giden arkadaşlardan durumunu sorsak. Ta, Fakat seni görmek daha farklıdır. Gabar gibi güzelliklerde dolu bir ortam da yoldaşlığa duyulan özlemin tadı daha farklıdır. Bunda emelle yapılan bir yoldaşlık olduğu isin anlamı daha da derin ve unutulmaz. İnanıyorum ki Cuolide de anlamlı yoldaşlıklar ve güzellikler olduğunu, çünkü her alanda kendine uygun güzellikler var. Yazacak sözceyle var. Fakat bu

Merhaba güzel yoldaşım;

Öncelikle, her sabah bu JGT Gabarin; Burcunanin, Ziwingenin koordineli attığı havan atışlarında yüreğimizin sizinle olduğunu ve her Şirnak'tan kalkan Kobranın sizlere, bizden selam getirdiğini bilmenizi isteriz. "saka tamam şimdi ciddiyet."

Sizleri çok ama çok özledik. Gelen giden arkadaşlarda durumunu sarsakta, fakat seni görmek daha farklıdır. Gabar gibi güzelliklerle dolu bir ortamda yoldaşığa duyulan özelin tarifi daha farklıdır. Burada emekle yoğrulan yoldaşlık olduğu için anlamı daha da derin ve unutulmaz. İnciniyorum su an Cudi'de de anlamlı yoldaşlıklar ve güzellikler olduğunu, çünkü her alanın kendine özgün güzellikleri var. Yazacak çok şeyler var, fakat bu küçük sayfaya sığmayacağı için burada bitiriyorum. Öncelikle, Cudi'nin Lawke, Xeribe, Safina, Gire Hirno"ya çok çok selamlarımı söylersen sevinirim.

Ayrıca içinde bulunan güzel yoldaşlarıma Ruken, He-seke, Koserin Derik arkadaşlara selamlarımı söyleyin.

Son olarak benim bireysel durumu soracak olursak çok iyim. Şu an Aze ve Dicle Sonuçla aynı timdeyiz. Durumları iyidir onların sana çok selamları var. Dicle "s" senin gönderdiğin notu aldı. Çok sevindiğini söylüyor. (oda seni çok özlemiş)

Not: sana küçük bir ceviz gönderiyorum sakın yeme hediyem olsun.27 Kasım

22 kasım 2005

(Sılan Mani)

D, selam ve saygılar. Gabar.

Küçük sayfaya sığmayacağı için, burada
bitiriyorum. Özellikle, Cübbin Lawke
Xerib, Saitne, Gire Hirma'ya sok
çok selamlarını söylersen sevinirim.

Ayrıca içinde bulunan güzel
yaldızlanma, Roken Hesake, Kaserin
Derik arkadaşlara selamlarını söyleyin.

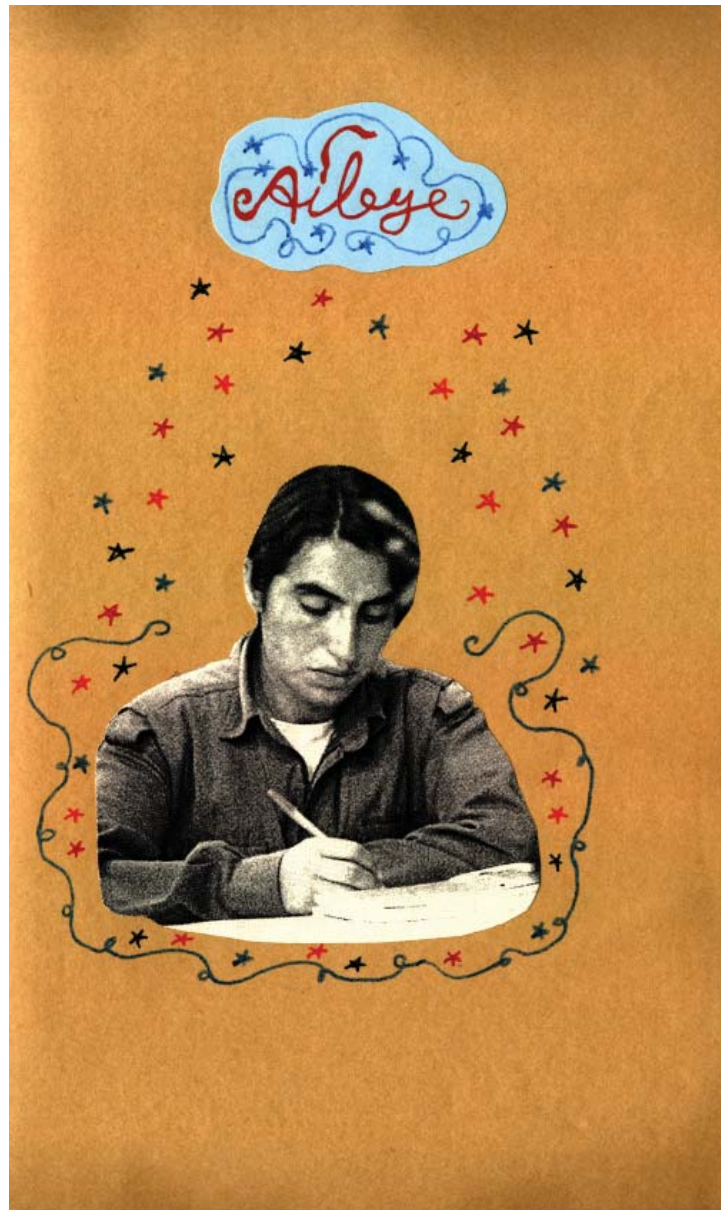
Sen olarak benim bireysel durumu-
mu soracak olursak çok iyiyim. Şuan
Aze ve Dicle Sunu'la aynı dönemde
durumları iyidir. Onlarında sana çok
selamları var. Dicle 'si' benim gönder-
diğim nahi aldı. Çok sevinmişim söy-
lüyor. (Oda seni çok özlemiş)

Not: Sana küçük bir ceviz gönder-
riyorum. ^{29 Kasım günü} Sakin yeme. hediyem olsun.

22. Kasım 2005

(Şilan Mani)

D - Selam ve saygılar. GABAR

1. Kısım 04, Kısım 11
 Bugün çok hüsnülandım. Babamın söylediği zarkı
 lare dinledim kasetten; ilginçti. Babamın ses'i gerçekten çok
 güzel. Sanki babam, çok insanı sevmişti. Elindeki bir şeyi paylaş-
 mıştı. 14/11 elinden geleni yapardı. Kendinden önce, ayo-
 lan kaskalarına dayanması coşar alırken düşerindi insana ve
 sevdi onları. Çok emekliydi, derdi ki: "Kızım ben kendimi bil-
 dim bileli çalışıyorum" yapmadığı iş kalmanmıştı onun.
 En büyük oğlunu oğlunun uyarlığı ağır bacağı taşıyınca
 hep omuzlarında ilköğretiler okutur asık olmuştuk. Annesi
 le birbirlerine, aileler karşı almıştı fakat rafta, sonu-
 ta eylemlerle. Fakat karşı olan aileler yüzünden çok
 kavgalar çıkmıştı ve sonunda ayrılmalı. Her yerde
 kalınlar da Ayıldıklarında bir şekilde 2. sırayıydım çok
 gırtlamıştım. Sonra ise yapmış çok yaka aly işi, babam
 hep sevdim, hiç işi yapmıyordum istemedim onları; ama
 hiçbir zaman çok yaka olamadım ona. Dışa ne kadar çok
 keteğim ona. İki yaka oluyordum benimle ilgili her şeyi
 2. ya da 3. sıralardan öğreniyorduk babam, hiçbir zaman
 benimle ilgili bir şeyi getirmeydi. Kimbitt belli
 de yapardığı süslüleri, süsünü bula engelleydi. Şişmem
 ayıltıktan sonra bile babamı sevmeye devam etmekte
 oluyordum. Ama gerçekten sevilmeli, bir aslanla
 babam. Bir baba' olarak, onunla gurur duyduğum yerlere
 gitti, ama bunları ona hissettirmeye fırsatım ol-
 madı. Sonraki hisse oluyorduk. Deri sevdim baba, bunu
 sana söyleyemedim belki ama öğlecekti. Derin bir dala hit
 atılan duvarlara geçiyorduk. Rnti-dealeti; yapı-
 ları gösterdiğinde yine evimizin dışınelerinin içine baly
 lardığın bildirileri jandarmalar bulamazdınız, çok fay-
 da sağlardı insanın tek oğlu evimise geldiği yandan
 da korparlı ve korkunç şüpheli paklaşımlarda gör-
 düğümde müthiş mutlu oluyordum. Bu benim babam
 diyorlardı. Şifri tuttuğunda o yoldan çok gırtlamıştım baba
 Amm oşine oturup; erkant ve Ayteri kucağına alıp
 o yoldan gırtlardım. O yoldan gıcultu alınlara, bilizim
 edim baktuaları. Sana olurdum deri çok sevdim
 derdi bunları. Her zor durumda kalımda yanında ol-
 manı ne kadar istordim birbirler. Belki de yapar-
 amı okadar sevdiğim altındır da bu yapıyor. Sonu-
 undaki cihiz arkadaşlarına olan yaklaşımlarını uun

Aileye

Karargah 2 Kasım 2004

Babama;

Bugün çok hüzünlendim. Babam in söylediği şarkileri dinledim kasetten ilginçti, Babam in sesi gerçekten güzeldi. Sakindi Babam, çok insan severdi. Elinde ki her şeyi paylaşmak için elinde geleni yapardı. Kendinden önce aç olanı, başkalarını doyurmayı esas ahirdi. İnsanlara yardım ederdi ve severdi onları. Çok emekçiydi, derdi ki; “kızım ben kendimi bildim bileli çalışıyorum.” Yapmadığı iş kalmamıştı. Onun evin en büyüğü olmasının verdiği ağırlığı taşımıştı hep omuzlarında. İlkokulu okurken aşık olmuşlardı Annemle bir birlerine. Aileler karşı çekmişti fakat nafîle, sonuçta evlenmişlerdi. Fakat karşı olan aileler yüzünden çok kavgalar çekmişti ve sonunda ayrılmak zorunda kalmışlardı. Ayrıldıkların da ben ilkokul 2 sınıftaydım çok zorlanmıştım. İşçi babamı hep sevdim, hiç uzak kalmak istemedim ondan.

da da bu vardi senli... Bilimlerin yasayormusun Sabon
 kizini simdi gormek istemiyedir. Otta mekka, etin mi, neyape
 yati diye sordummu kis. Hic unutmuyorum baba, Erol mli-
 cabilegi birakmi diye onunla saatlerce konusmustu. Olsun
 onson Erol'un teli vadi, "Ben uyanmamiyim" o luydu ve
 sen dok, ofshelenmisten denlen aldim, birdeki seyi baba, sen
 din illi kabiylege dersen, dabal etneyen, kumagi ni de
 paraya bolen, idari seunuyi igreten bu yapayin bizi
 uyaldirmaye calismis anlama, dokki aslinda, Erol'un
 birligini fotograflarlar birinde ducaqinda, klesit
 alayinin qisari tutmustu, Nirkas anlama enen birin
 cduqum oldugunu soylenein A. arki ile borim olmusstem
 sana ama dogaladi buru soylenein, anki arkada
 zin gitmekten once birahitge mekka sen de ba
 lanisi dogumustul Noge babacan, bu da neye Biler
 yine dogumuz ve alagan cocuklarin unedi ikt gel
 lish bu caglara kelli bizi tam anlayamayacak bi
 ni ama bizi olan anlabilir oldugunla, kecin
 fotograflama goret pasyot olan gurelti. Attila, bilimci-
 rum ltraom goretirke, baba ve amam sana duffin
 karmu kandiin arlatilin kendirne ipi otuz, sen ka
 pmanindan baba, baki ama bir okadar guc luyim
 baba, duna inane baki baki, inenle tavistun jnu tavist
 m bilim ama isterdin Biler baba ne olustu.

Ama hiç bir zamanda çok yakın olmadım ona. Oysa ne kadar çok isterdim ona daha yakın olmayı. Benimle ilgili her şeyi 2 ya da 3 ağızdan öğreniyordu babam. Hiç bir zaman benimle ilgili bir görüş getirmezdi. Kim bilir belki de yaşadığı suçluk duygusu buna engeldi. O zaman ayrıldıktan sonra bile babamı sevmeye devam etmiştim, ilginç değil mi? Ama gerçekten sevicecek bir adamdı babam. Bir baba olarak onunla gurur duyduğum yanları çoktu. Ama bunları ona hiç söyleme fırsatım olmayacak. Seni sevdim baba. Bunu sana söyleyemedim belki ama öyleydi. Sen, ben daha küçükken duvarlara yazdığımız anti-devletçi yazıları gösterdiğinde, yine evimizin döşemelerinin ince sakladığın bildirileri jandarmalar bulamadığında, çok fazla ayı da insanine tek odalı evimize geldiğİ zaman ki hoşgörölü ve korkunç özverili yaklaşımlarını gördüğümde müthiş mutlu oluyordum. Bu benim babam diyordum. Bizi terk ettiğinde o yüzden çok zorlanmışım baba. Camin önüne oturup; Erkan ve Ayten'i kucağıma alıp o yüzden ağlardım, o yüzden ocuk aklımla bildiğim tüm bedduaları sana okurdum. Seni çok sevdiğimdendi bunlar. Her zor durumda kalışımda yanımda olmanı ne kadar isterdim bir bilsen. Beklide Yasar amcamı o kadar sevişimin altında da bu yatıyor. Sonrasındaki erkek arkadaşlarıma olan yaklaşımlarımın özünde de bu vardı sanki... Bilmiyorum yaşıyormuşsun babam kızını şimdi görmek istemiye-din? Hiç merak ettin mi, ne yapıyor diye? Sordun mu hiç? Hiç unutamıyorum baba Erdal mücadeleyi birik-sin diye onunla saatlerce konuşmuşsun, fakat sonunda Erdallın tüm sözü, "Ben vazgeçmeyeceğim" olmuştu ve sen çok öfkelenmiştin. Senden aldık birçok şeyi baba,

sendin ilk haksızlığa direnen, kabul etmeyen, ekmeğini 40 parçaya bölen, insan sevmeyi öğreten. Bu yoldan bizi vazgeçirmeye çalışmanın anlamı yoktu aslında. Ayrılırken biriktiğim fotoğraflardan birinden kucağında dayımın oğlunu tutmuştum. Türkan anneme onun benim çocuğum olduğunu söylemişti. A. ile çok gülmüştüm sana ama doğaldı bunu söylemen, çünkü arkadaşın gitmeden önce biriktiği mektup sende bu kaniyim doğurmuş ve doğan çocukların umudu için geldik bu dağlara. Belki bizi tam anlayamayacaksınız ama biraz olsun anlaşılır olduğumuz kesin. Hesaplarıma göre yaşıyor olman gerek. Artık bilinmiyorum umarım görüşürüz baba ve umarım sana duygularımı kendim anlatırım. Kendine iyi bak, ben her zamankinden daha yalnız ama bir o kadar güçlüyüm baba, buna inan. Şehriban annemle... ama isterdim böylesi daha iyi olurdu...

"İstisnai cabalar, çalışmalar sınıf mücadelesinden ve bunun bir ifadesi olan siyasal mücadeleden kopuk, ele alınamaz. Her bir kavga adanmış, sinemada kurgulanmış, halkın kurtuluş savaşının sinemasıdır. Bugüne kadar, gelişimimiz bilincimizin elverdiği oranda, kavganın içinde yer aldık. Bu nedenle, sınıf kışkırtıcılığının yanında siyasi birlikliğim de var ve bunlar birbirinden ayrı değildir." **YIKMAZ GÜNEŞ**

★ Anne, Ana, Dayık, Yade, Nami, Matlama, Yumma, --- ★ ★ Benim Yaşam

Bugün senin günün. Siyasetler. Evet, a katılıyorum, neden bir gün? İşte bu senin ağzınla. "Kahpe Rasyonların" bende ağzımla, kapitalist-emp. sistemin üreticileri burjuvazinin binglice, yani daha fazla tüketimi. Bugünlerde sağlanabilmesi için, sıkı eğilim sunni günlerden biri. Ayın 15. gün, AIDS günü gibi. Ana, bir bitir. Anca, sorun asla, bir günle ele alınamaz, değilmi? Yılın 365 gün boşa

ANNEME;

“Sanatsal cabalar, çalışmalara, sınıf mücadelesinin ve bunun bir ifadesi olan siyasal mücadeleden kopuk ele alınamaz. Ben bir kavga ademiyim, sınamam da kavgamın halkımın kurtuluş savaşının sınamasıdır. Bu güne kadar gücümün ve bilincimin el verdiği oranda, kavganın içinde yer aldım. Bu nedenle, sanati kişiliğimin yanında siyasi bir kişiliğimde var ve bunlar bir birinden ayrı değildir.” Yılmaz Güney

Anne, ane Dayik, yada mami, Motehes, Moma, yumma... (Benim yazım)

Bugün senin günün diyorlar. Evet, sana katılıyorum, neden bir gün? İste buda senin ağzınla, “kahpe patronların” bizim ağzımızla, kapitalist-emperyalist sitemin yürütücüleri, burjuvazinin bilinçlice, yani daha fazla t-

tinin nezdyyse her anında "Ana" oluru
yorsa bütün dünyada, her ırktan, ulu
tan, dinden kadınlara 9 ay 10 gün t
rında büyüttükleri, yarattıkları can d
yağın getiriyorlar, iste o zaman demekt
ki her an anaların aklı, hergün Ana
ların göntü olabilir, olmalıdır.

Ana, Anacığım acıkı söyli olman
ben söylemiştim bana, iste acıkı olma
gerektice söyledim seni, ama inanki bu şy
ancak Partiye tanıtılınca gelişti u
geliyor. insankiye söylemegmi hiç, yürek
varsa, heliki o yürek kendini aşıkınca
yağla kadar büyüyorsa şyler elbet
Hemde bu şyem başkalarınıninkine
benzenez, bunun için "of, puf" etmek
değil, şyemin için daha fazla
çalışmak, daha fazla caba sarfet
mek, gerek. Anam; genç yakınlıkken ya
ıkı birbirimize değil mi, bu şyeden
aradan geçen 6 yıl yakınlık u
başka kabul etmiyordum hiç. Tam tasi
nereye olarak ölütken kilometrelerce
yakınlık beni özüme, toprağıma yakın
kötürdüğüne değil olarak sarımsak ya
la tasi tirdi, ayrı mekânlarda u yerler

ketimin bugünlerde sağlana bilmesi için çıkardığı Sün-
ni günlerden biri. Aynı sevgiler günü, AIDS günü gibi.
Ama biz biliyoruz ki sorun asla bir günle ele alınamaz,
değil mi ki yılın 365 günü hayatın nerdeyse her anın
da “Anne” olunuyorsa bütün dünyada, her ıraktan, ul-
ustan, dinden kadınlar 9 ay 10 gün bağrında büyüttük-
leri, yarattıkları canı dünyaya getiriyorsa. İşte o zaman
demektir ki her an Anaların, her gün Annamların günü
olabilir, olmalıdır da.

Anne, Anneciğim açık sözlü olmamı sen söylemiştin
bana, işte açık olmak gerekirse özledim seni. Ama İnan
ki bu özünde ancak partiyi tanıdıkça gelişti ve gelişiyor.
İnsanları özlemez mi hiç, yüreği varsa hele ki o yürek
kendini açtıkça yayla kadar buyuyorsa özeler elbette
ki. Hem de bu özlem başaklarınkine benzemez, bunun
için “of-puf” etmek değil. Özlemin için daha fazla çalış-
mak daha fazla çaba sarf etmek gerek. Annem, gerçi
yakındayken uzaktık bir birimize değil mi? Bu yüzden
aradan gecen 6 yıl uzaklık olarak kabul etmiyorum hiç.
Tam tersi mesafe olarak ölçülen kilometrelerce yolun
beni özüme, toprağıma yakınlaştırdıkça doğal olarak
sana da yakınlaştırdı. Ayrı mekânlarda ve yerlerde de
geçirdiğimiz her gün, ay ve yıl senin ve nice ezilen ka-
dınların, Annanların özlemlerini, sevgilerini, acılarını ve
“yeter” diyen feryatlarını daha da yakınlaştırdı bana. İşte
bu yolculuktadır ki kendi sahteliklerimi yenip berrak
olana, taze olana, güzel olana ulaşma istemimi ve diren-
cimi artırıyor. İnan bana; hiç bir zaman sitem etmedim
sana, çünkü tek başına bir sen ne yapabilirdin ki, değış-
tirmek için güç gerekir bunu biliyorsun. Asil sitemim
kendime. Annam, verilmiş aile yargıları ve bireylerin

ke geçirdiğim her gün, ay ve yıl ser-
ve nice eşikleri, kolların, arka kolların
emlerini, süngülerini, aialarını ve "yeter-
liyen fırsatlarını daha da, yakını-
raki bura, işte bu yakınlıkta u-
endi sıklıkla benim için birer birer
lanca, taze olana, güzel olana ulaşma
stemimi ve direncimi arttırmıştı. İn-
ana; hiçbir zaman sitem etmedim
sana, Çünkü tek başına bir sen
yapabiliydin ki, değiştirmeyi için gücün
eli bunu biliyordun. Asıl sitemim
ime anam, verilmiş oyle yargılar
niyetlerin yanlış değerlendirmeleriyle
sitem sana. Ama burada "ah-va-
deretki telafi etmek imkansız. O yüzden
indime sitemimi de bir yığın u-
cuca, gerilimi yapma, zorunlu
ilbet. Üfeline yapacağım bu kesin
Anlayacağın Anlayacağın; bu ar-
lar gününde de yanında olmadım
biye; sana güzel sözler etmedim
da da can sağlığı için anladım
bir hediye verecektim, yarınları zaman
sıkıltıdan içim fırsat tanımadı
kimi tutmadım diye zaten kiym

yanlış değerlendirmeleriyle yaklaştıım sana. Ama bundan “ah- vah” ederek telafi etmem imkânsız o yüzden kendime sitemimden bir yaşam ve savaş gerekçesi yapmak zorundayım elbette. Üzölme yapacağım bu kesin.

Anacığım, anacığım bu anneler gününde de yanında olmadım diye sana güzel sözler edemedim ya da çam sakızı çoban armağanı bir hediye veremedim. Yavrunu öpmen koklaman için fırsat tanımadım, elini tutamadım diye sakın kızma. Çünkü ne sen dünyadaki kızını-oğlunu 6-7 anneler günü görmeyen ilk ve tek annesin, ne de ben cihanda ki annesinde kopan ilk-tek çocuğu... Çocuk dedim de eminim 27 yaşımda kocaman bir insan olmamama rağmen senin gözünde hela küçücük, korunması gereken, yardıma muhtaç duyduğuma, yok Annam yok öyle değil iste, aslında ben yaşam ateşini tanımaya başladığım ilk gün büyüdüm, hem de bir kaç yüz yıl birden. Çünkü onun aydınlattığı yolun yolcuları gerektiğinde yüzyılların yükünü taşımak zorundadırlar. Hep yoksa yoksa ne burada oluşumuz ne senin yanında çok fazla bir şey ifade etmiyor. İnan bana fark etmeli anam. İste eğer senden ve güzel gördüğüm sevdiğim nice insanlardan kopmuşsam bunun sonsuz bir anlamı olmalı elbette. Evet, canım Annam buyuyorum hem de kafanın böleme zemin içinden kaldırır ve her kaldırdığımda o zaman çaldırtan parçalar gibi... Evet, tahmin ettiğin üzere bu is çok ağır oluyor. Dedin ya “çocuk dünyaya getirmek çok zor, hele sizde yaşayın da o zaman kıymetimi anlarsınız” anlıyorum güzel Annam, çünkü büyüme savaşımız nerdeyse her gün çocuk dünyaya getirmeye benziyor, sancılı, ağrılı kan ve revan içinde fakat bir insan yeniden yaratılıyor. Sende bu ins-

İnsanlık ne sen dünyadaki kufur-şekil
u 6-9 anneler günü göstermeyen
ilk ve tek anasın ne de ben zi-
andaki anasından kopan ilk-tek ku-
ocuğu. Çocuk dedimde; eninim 27
yaşında kocaman bir insan olmama
rakmen senin yanında kula kula
ula, koruması, yalıtım, yardıma muhtaç
kalan bulunduğuma. Yok, anam yok
yle değil işte, aslında ben yaşam
Akşını tanımayla başladığım ilk
ün büyüdüm. hem de birkaç yüzyıl
birden çünkü onun aydınlatmış yo-
un yolları gerektirdiği yüzyılların
ilkünü taşıma zorundadırlar hep
Yoksa, yoksa ha, burada olmuştuk
ha senin yanında da, fazla bir-
ey ifade etmiyor insan bana
fakat etmeli anam. işte eğer
senden ve güzel gördüğüm beşliğim
nice insanlardan kopmuşsam bunun
sana bir anlamı olmalı elbet.
Zaten, anam anam bayıyorum hem
de kafasını belon jemin kintten

anları göreceksin buna inan.

Çok ama çok yazacaklar var ama belki daha da sonra... Gelmiştin iki adım ötemdeydin ve ben seni göremedim. Neyse ki bana kızıp gitmişsin bu iyi, partimize değil. Bu da savaşımızın bir sekli anneciğim. Görmeyi isterdim seni dünya gözüyle, kızını sana bir kaç saatliğine armağan etmek isterdim ama... Ama...

Güzel olan her şeyin senin ve dünyadaki tüm ezilen halkların her yasatan, her ırktan anaların olması için savaşacağım, kendine iyi bak...

kaldırır ve her kaldırdığından öfkem
atılır. Bir parçaları şu ki -- Zaa'at
in ettiğin ajere bu is çok ağır
oluyor. Herhangi, çocuk dünyaya ge
irmek çok zor, hele si felse yax
unda, o zaman kymetini anla
sınız. Andıyınız gajel aram, qurki
büyüme savaşımımız neredeyse herqin
iduk, dünyaya getirmeye beş
or, sarıca ağrılı, kan ve tellan rır
de fakat bir insan yariden yar
ılıyor. Sen de bu insanlara göre
sin buna iman.

Çok ama çok yavaşladılar ve
ma belli daha da sonra --
belmisten, 2 adam österdeydin ve b
seri geçmedim. Neyski bura kyp
itmişsin bu iyi, Partimize de
Bu da savaşımımızın bir seluli a
zıdır. Azımeği isterdim seri, dünya
yazıyla kypu sana birkaç saba
lıfine armağan etmek isterdim
ama -- ama.

Şeyel olan herşeyin senin ve düny
dahi tüm çilen hallkaları ne
yazıca, her ırktan analarının ol
bu için savaşacağım kendine iyi b

Çok heyecanlardım!

18 KASIM 2004

Bugün radyo için telefonda konuştum, oldukça heyecanlardım ve ne konuşacağımı bile tam olarak hatırlamıyorum. Konuşmayı istemedim çünkü rahat konuşamayacağımı çok iyi biliyordum ki öylede oldu. Hiç hissederek konuşmadım maalesef... Oysa istekli olsaydım eminim çok farklı olacaktı.

Hala o ani yaşıyorum sanki... Bana iki hafta önce kardeşimin mektubunun geldiğini orada bende ve Erdem Yiğit (Hayri) den bahsettiğini şimdi nerde olduğunu sordu. Bende o da dağlarda dedim. Sonra Önderliğe halkımıza ve radyo çalışanlarına selamımı gönderdim, Zagros'da olduğumu, 95'den beri kardeşimi görmediğimi söyledim. Önderlik felsefesiyle her bütünleşme ihtiyacı duyduğumda onunda aynı şeyi yaşadığını, yine dağlarla bütünleşme ihtiyacı duyduğumda onunda bu azimle yaşadığını biliyordum ve yükümün iki kat olduğunu düşünüyordum dedim, en son tüm dinleyicilere onların umutlarıyla bütünleştikimizi ve o çerçevenin daha da güçlenerek mücadeleye devam edeceğimizi söyledim. Aile için bir şey soyluyormuşsunuz dedi, ben de... dedim rahat değildim, mektubumu okudular.

*Topladık yıldızları yüreklerimize
Ayaz gecelere tutulduk
Kara kışlarda
Yine de yangın yeri ydi
Yüreklerimiz
Güneşten bir parça ateş
Olduk
Umutlarımız yol aldı
Uçsuz bucaksız patikalarda
Sürdük düşlerimizi
Sonsuzluğa
Dilimizde özgürlük
Türküleri
Yan yana kol kola
Yol aldık güneşe doğru
Hiç sönmedi
Yüreklerdeki ateş
Koynumuza saklamıştık*

*Hüzün yıldızlar kadar uzak
Mutluluk, gözbebeklerin kadar yakın
Sevdan damarlarında dolaşan kan gibi
Sıcak ve kutsal olsun
Yarım kaldı gülüşün,
gülen, güleryüzlü gül yoldaşımız;
Yolun yolumuzdur,
özgürlük tutkun, tutkumuz...
Direnişçi Kürt halkı sana seslenir
Yüreğimizde ölümsüzleşen ülke kokulu,
umut kokulu, DağLara Sevdalı ,
özgürlüğün çiçek kokulu yiğit kızı,*

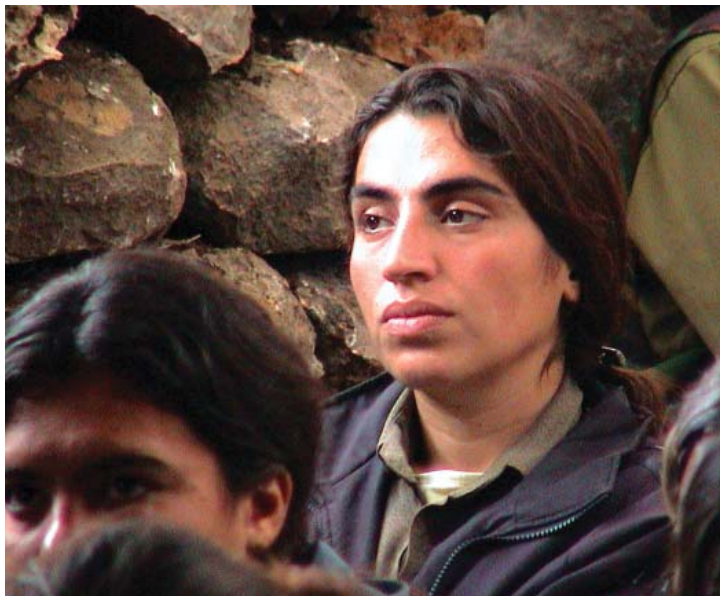

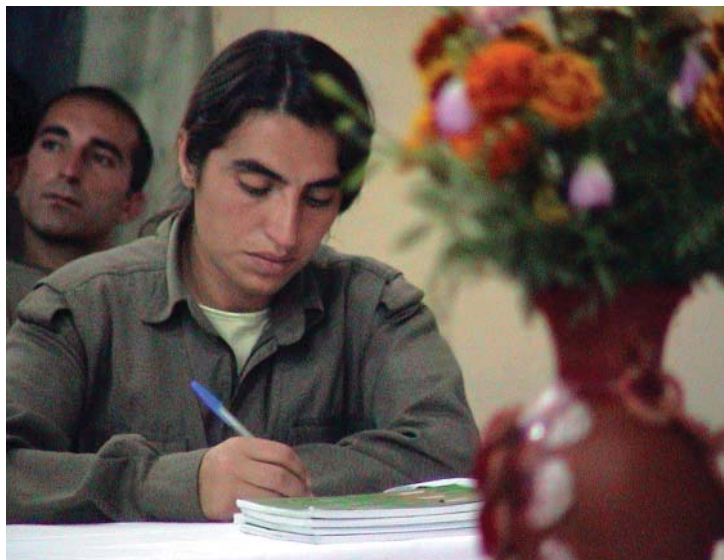

OY HAWAR HAWAR!

Ölüm haberleri geliyor dağlarda,
Her gün ölüm haberleriyle uyanıyoruz,
Dağ başlarından vurulmuş yiğitlerin haberleri,
Vurulmuş yaralı ceylanlar gibi,
Vurulmuş kahpe bir pusuda,
Vurulmuş kaleş bir gecenin tan atışında,
Vurulmuş 3 yaşındaki yavrular halk direnişlerinde,
Üçünden vurulmuş altısında vurulmuş on üçünden
vurulmuş yavrular,
Ve üç yaşından vurulmuşken küçücük yavrular adına-
da terörist denmiş,
Vurulmuş yavrular Diyarbekir surlarına bakarken,
Vurulmuş yavrular oyun oynarken,
Yarın okula gidecekken yavrular bu gün mezara git-
mekte,
Zalimler vurmuş, Okul yerine mezar reva görülmüş
bu mahsum kürt yavrularına,
Adınada terörist denmiş katledilirken üç yaşında,
Altısında, on üçünde yavrular teröristmiş!
Gühya!
Karanlığın bekçileri,

İnsanlığın düşmanları,
Birer birer yavrularımızı vurmaktalar!
Dağ başında, sokak ortasında, kent merkezlerinde, vurulanların haberleriyle uyanıyoruz hergün,
Vurulan evlatlarımızın cesetlerindende korkmaktalar,
Cesetlerinide vermiyor karanlığın bekçileri!
Evlatlarına sahip çıkan halkımızda saldırmaktalar, terörist diyorlar mazlum canlara,
Terörist diyorlar bir halka, terörist diyorlar üç yaşındaki yavrulara,
Cesetlerden bile korkuyorlar!
Anlayamıyorum!
Terörist üç yaşında kurşunlanarak vurulan yavrularımı,
Yoksa onları kurşulayanlarımı!
Cesetlerden bile korkuyorlar,
Üç yaşındaki çocuklardan korkuyorlar, kurşunluyor celatlar dağ başlarında sokak ortasında!
Anaların, Babaların hawarları yükseliyor!
Ülkemin dört bir yanında!
Bu hawarlara benimde hawarım katılsın isterim!
Sizde katın hawarlarınızı, Vurulmasın diyorsanız yavrularımız, daha ne duruyorsun sende kat hawarını!
Dağ başında vurulan, cesetleri verilmeyen gerillaların ailelerine sende hawarını kat!
YILDIZ DEMİRDAĞ (NURSEL ŞİMŞİR)
CİHAN ZİLAN (HATİCE ERBAĞ)
YILMAZ XORTO (CİHAN ÜLÜŞ)
RUKEN HASEKİ (RONAHİ ALİ)

3 NİSAN 2006 TARİHLİ HPG-BİM AÇIKLAMASI

BASINA VE KAMUOYUNA

1) 30 Mart 2006 tarihinde, Şırnak'a bağlı Cudi dağına yönelik Türk ordu güçleri tarafından kapsamlı bir operasyon gerçekleştirilmiştir.

Türk Ordu güçleri tarafından sabah saat 05.00'ten itibaren alanda bulunan Tepe Yadê, Çekçeko tepesi ve boğazı, Deriyê Hirçê ve sırtları ve nokta Peskoviyan tepesi gibi stratejik yerler tutularak operasyon başlatılmıştır.

Öğlen saat 12:15 sularında Deriyê Hirçê sırtlarında Türk ordu güçleri ile gerilla güçlerimiz arasında çatışma başlamıştır. Burada başlayan çatışma kısa süre içinde şiddetlenerek akşama kadar devam etmiştir.

Akşam 18:00 sıralarında çatışma alanı kobra helikopterleri tarafından yoğun bir şekilde vurulmuştur.

Türk ordu güçleri çatışma alanına Skorsky tipi savaş helikopterleriyle indirme yapmak isterken, Skorsky tipi helikopter darbelenmiş, pilotu yaralanmıştır.

Gece saat 20:00'ye kadar devam eden çatışmada, te-

spit edilen 7 Türk askeri ölürken, 3 asker de yaralanmıştır. Ölü ve yaralıların daha fazla olduğu belirtilen çatışmada tam sayı hakkında bir bilgi alınamamıştır.

Yaşanan şiddetli çatışmalarda Yıldız DEMİRDAĞ, Cihan ZİLAN, Yılmaz HORTO ve Ruken HASEKİ adlı gerillalarımız kahramanca direnerek şehadete ulaşmışlardır.

Gece saat 24:00'te Hesenan tepesi ile Dola Peskoviyandaki bir tepede 15'er kişilik ayrı birimler halinde konumlanmış olan Türk ordu güçlerine yönelik gerilla güçlerimiz tarafından bir baskın düzenlenmiştir. Baskın yapılan alanda bulun 15 askerden onu ölürken, diğer beş askerin hakkında bir bilgi alınamamıştır. Operasyon boyunca yaşanan çatışmalar ve güçlerimiz tarafından gerçekleştirilen baskın sonucunda toplam 17 Türk askeri ölürken 3 asker de yaralanmıştır.

Gitê köyü korucularından Nadir Tosun ve Cemil Korkut operasyon öncesi güçlerimizi ihbarda bulunmuş ve bu operasyonda aktif rol oynamışlardır.

2) Dün sabah saatlerinden itibaren Çukurca, Serêsêvê ve Irak sınır hattına yönelik askeri yığınak başlamıştır. Bu gün de devam etmektedir

YILDIZ DEMİRDAĞ
NURSEL ŞİMŞİR
1974 / İSTANBUL
ŞEHRİBAN
MEHMET ALİ
1991 İSTANBUL
BÖLÜK KOMUTANI
Şahadet tarihi ve yeri:
31 Mart 2006 / Botan - Cudi

YILMAZ XORTO
CİHAN ÜLÜŞ
17.03.1978 / ELBİSTAN
FADİME
TACİM
1999 XINERE
Şahadet tarihi ve yeri:
31 Mart 2006 / Botan - Cudi

CİHAN ZİLAN
HATİCE ERBAĞ
1982 / ERCİŞ - VAN
GÜLİŞAN
MEHMET
1999 SERHAT
Şahadet tarihi ve yeri:
31 Mart 2006 / Botan - Cudi

*RUKEN HASEKİ
RONAHİ ALİ
1983 / HASEKİ
HADİLE
ALİ
1999 HASEK
Şahadet tarihi ve yeri:
31 Mart 2006 / Botan - Cudi*

„Topladık yıldızları yüreklerimize
Ayaz gecelere tutulduk
Kara kışlarda
Yine de yangın yeri
Yüreklerimiz
Güneşten bir parça ateş
Olduk
Umutlarımız yol aldı
Uçsuz bucaksız patikalarda
Sürdük düşlerimizi
Sonsuzluğa
Dilimizde özgürlük
Türküleri
Yan yana kol kola
Yol aldık güneşe doğru
Hiç sönmedi
Yüreklerdeki ateş
Koynumuza saklamıştık“

„... Anlamalı yaşamasını bilenler anlamlı ölmesini de bilirler. Anlamalı yaşamasını bilen tüm devrim şehitlerine, şahsında. Sıradan, ucuz bir yaşam mı yoksa sıradan olmayan bir ölüm mü daha iyidir? Hangisi daha zor? Yaşayan bir ölü olmak mı yoksa ölümden yaşamı yaratmak mı? Hangisi daha güzel, hangisi daha anlamlı, hangisi daha insanca olanı? Yaşam ve ölüm... Başlangıç ve sonuç... İnsanların çözümleyemediği muamma ya da çok bilinmeyenli denklem... İlk ve son... Yaz ve kış... Cevabı doğru verilmeyen soruların başında ölüme ve yaşamın başlangıcına, yaşamın ve ölümün nasıl olması gerektiğine yönelik sorular gelir. Dalga dalga yayıldıklarını silahlarını kaldıracakların olduğunu bilmeleri, ölümleriyle ölümsüzleşmeleridir. Ölmekten değil, sıradan yaşamaktan korkalım. Farklı yaşamaktan değil, ucuz ölmekten korkalım....,